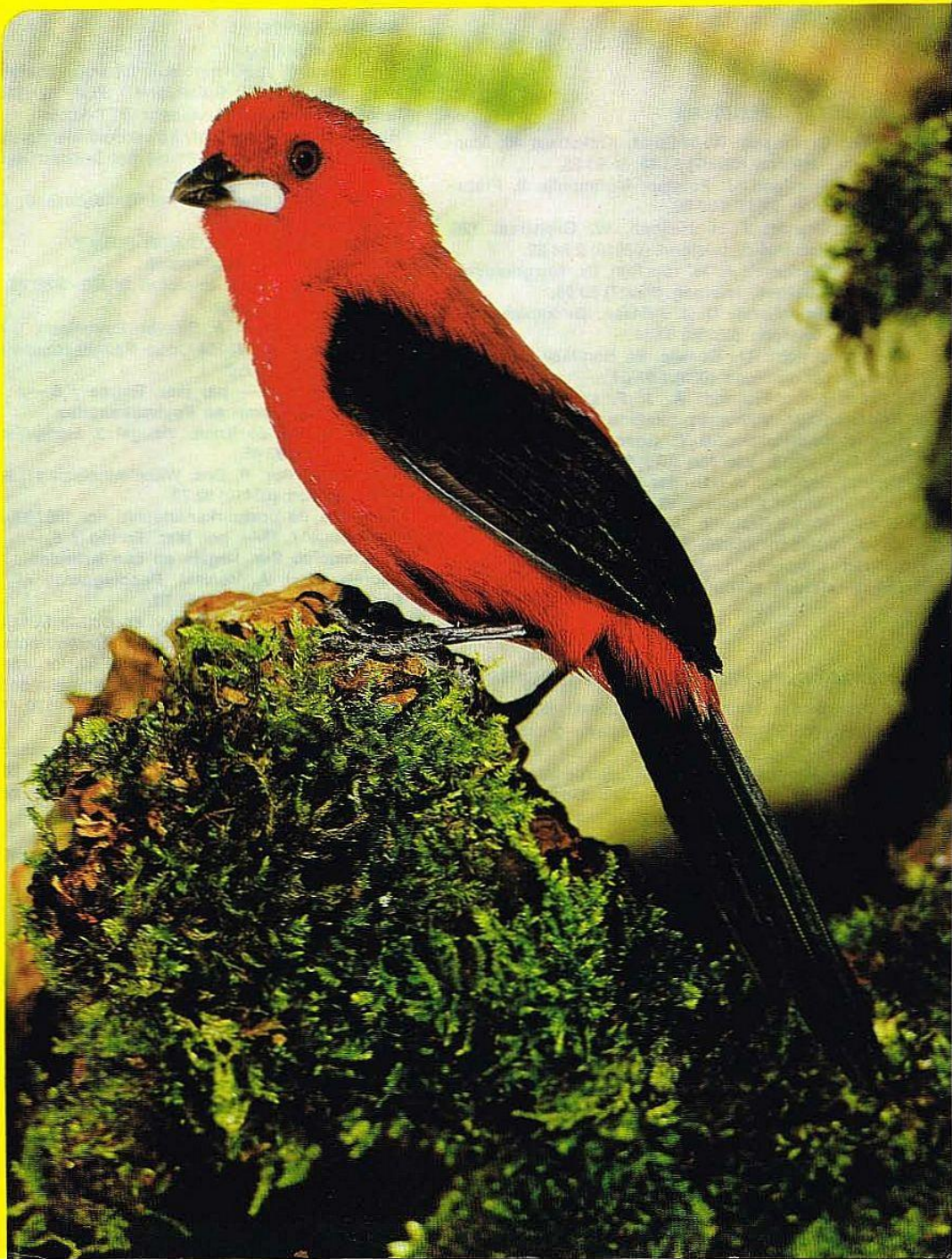

၀၈၇၀ ၀၀၀၀၀၀

essel

De,

BONDSBESTUUR

Voorzitter: A. van Liempd, Rubensstraat 17, Breda, telefoon (076) 13 61 37.

Secretaris: Joh. M. van Pelt, Vlaardingerdijk 331a, Schiedam, telefoon (010) 26 19 90.

Penningmeester: J. van Splunter, Vijverberg Zuid 44, Bergen op Zoom.

2e Voorzitter: W. J. Mulder, Verwerstraat 39, Deventer, telefoon (05700) 2 36 48.

Commissaris: J. J. Krol, Trompstraat 16, Meppel, telefoon (05220) 5 38 84.

DISTRICTSVOORZITTERS

District Groningen: W. Wolthof, Kerkstraat 40, Muntendam, telefoon (05987) 33 40 of 33 25.

District Friesland: J. Forsten, Molenpolle 8, Franeker, telefoon (05170) 29 68.

District Drente: J. H. Heijnen, W. Grolstraat 126, Barger Oosterveld, telefoon (05910) 2 54 20.

District Overijssel: A. M. van Rijn, Pr. Margrietstraat 41, Haaksbergen, telefoon (05427) 30 06.

District Gelderland: D. J. Prinsen, Berkenlaan 132, Silvolde, telefoon (08350) 53 14.

District Utrecht: Th. Corbee, St. Bonifaciusstraat 76, Amersfoort, telefoon (033) 1 97 04.

District Noord-Holland: A. J. F. Lammerse, Oude Kruisweg 104, Vijfhuizen, telefoon (023) 28 59 06.

District Zuid-Holland: G. C. Goedschalk, Akeleistraat 148, Den Haag, telefoon (070) 68 16 70.

District Zeeland: J. van der Walle, Churchilweg 4, Hulst, telefoon (01140) 38 16.

District Noord-Brabant: J. C. Vos, Braillestraat 2, Grave, telefoon (08860) 29 78.

District Limburg: J. M. Hoebers, Hoofdstraat 5, Horst, telefoon (04709) 12 64.

CONTACTPERSONEN TECHNISCHE COMMISSIES

D. J. van der Molen, Esschingstraat 80, Dalfsen, telefoon (05293) 12 57, voor tropen, grasparkieten etc.

H. J. Veerkamp, Royaarsplein 12, Schiedam, telefoon (010) 71 48 39, voor kleur- en postuurkanaries.

H. Elst, Plantage 213, Beverwijk, telefoon (02510) 2 66 07, voor zangkanaries.

BONDSBUREAU N.B.v.V.

Aletta Jacobsstraat 4, Bergen op Zoom, postbus 74, gironummer 1148324, telefoon (01640) 3 50 07.

Geopend: 08.00 - 17.00 uur. 's Zaterdags gesloten.

LIDMAATSCHAP

Wie als lid van de N.B.v.V. wenst toe te treden, wende zich schriftelijk tot de secretaris van een in zijn plaats van inwoning gevestigde afdeling.

MAANDBLAD VAN DE NEDERLANDSE

ABONNEMENTEN

Bij vooruitbetaling.

Binnenland f 22,50 per jaar, bij vooruitbetaling op onze giro 1148324. Buitenland f 30,— per jaar, per luchtpost extra tarief volgens PTT-kosten.

België: 350 BFr. per jaar, bij vooruitbetaling op rekening nr. 000-0156074-01 bij het bestuur der postcheks te Brussel 1.

Opgave abonnement bij het Bondsbestuur, Bergen op Zoom.

ADRESSEN SPECIAALCLUBS N.B.v.V.

Nederlandse Zebravinkenclub

Secretaris: P. Kool, telefoon: 05280 - 6 80 28, Röntgenhof 33, Hoogeveen.

Penningmeester: A. A. Straver, Emmalaan 9, Alphen a.d. Rijn, Postgiro 43984 Coöp. Raiffeisenbank Alphen a.d. Rijn t.n.v. N.Z.C.

Contributie f 15,— per jaar. Entree f 5,—.

Speciaalclub Vorm- en Postuurkanaries

Secretaris: W. de Vries, Vleugel 3, Hoogvliet, telefoon (010) 38 27 43.

Penningmeester: P. Bos, Wilhelminalaan 11, Harderwijk, telefoon (03410) 62 73

Giro t.n.v. de postuurkanarieclub no. 1667906.

Contributie f 15,— per jaar. Entree f 5,—.

Speciaalclub Eur. vogels en hun hybriden.

Secretaris: H. A. Vervest, Peppelgaarde 41, Etten-Leur, telefoon (01608) 1 63 70.

giro-rekening: 31.58.484 t.n.v. spec.club Eur. Vogels, H. van Es, Wilhelminastraat 23, Barendrecht, telefoon (01806) 29 80. Contributie f 17,50 per jaar.

Speciaalclub van insekten- en vruchtenetende vogels

Secretaris: H. Kehl, Kruiningenstraat 170, Rotterdam-3023, telefoon (010) 80 28 54.

Penningmeester: S. J. van Schie, Bootsmanstraat 3, Rotterdam, telefoon (010) 76 75 47, giro 2625815, t.n.v. penn. speciaalclub. Contributie f 20,— per jaar.

Entree f 5,—.

Japanse Meeuwencub

Secretaris: P. A. M. Timmermans, Vijverstraat 3 Halsteren, N.-B.

Penningmeester: W. A. M. Berns, Kerkallee 91, Velp, Gld., telefoon (085) 61 96 28. Rek. nr. 39 39 88 207

Rabobank, Velp, t.n.v. penn. J.M.C. Contributie f 15,— per jaar, entree f 5,—.

Parkieten Speciaalclub van Gras en Grote Parkieten

Aanmeldingen bij C. van Gemeren, Karel Doormanstraat 42, Waubach (L). Tel. 045-31 40 95 of bij

A. B. J. Braam, Casimirstraat 25, Hoensbroek (L), tel. 045-21 78 58. Contributie 15 gld. per jaar. Entree f 2,50.

Storten op postgiro nr. 3587100 t.n.v. Parkieten Speciaalclub, Karel Doormanstraat 42, Waubach (L).

Inlichtingen, opgave nieuwe leden en betaling contributie uitsluitend aan bovenstaande adressen.

vogels

ID VAN VOGELLIEFHEBBERS (OPLAGE 46.500)

REDACTIE

C. E. van Berkel
Chr. Walraven

Redactieadres: Postbus 74 - Bergen op Zoom

VERANTWOORDELIJKHEID

De uitgever van dit blad, de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers, is niet verantwoordelijk voor de inhoud van hierin opgenomen advertenties en erkent geen enkele verplichting tot opnemen van aangeboden advertenties.

De auteurs blijven verantwoordelijk voor de inhoud van hun artikelen. Door publikatie neemt de uitgever geen enkele verantwoordelijkheid op zich. Het zonder schriftelijke toestemming overnemen van artikelen of gedeelten daarvan is verboden.

ADVERTENTIES

Voor advertenties — ook die van leden en abonnees — met een zakelijk karakter, zijn tarieven en verdere inlichtingen verkrijgbaar bij het Bondsbureau van de N.B.v.V.

Kleine annonces, voor afdelingen, leden en abonnees op „Onze Vogels”, van zuiver particuliere aard zie onder „Vraag en Aanbod”.

VRAGEN OVER?

KLEURKANARIES aan: W. C. Oonk, Bergweg 37, Lochem.

ZANGKANARIES aan: M. van Woezik, Homberg 27-16, Wijchen.

GRASPARKIETEN aan: A. B. J. Braam, Casimirstraat 25, Hoensbroek.

ZEBRAVINKEN, JAPANESE MEEUWEN EN TROPEN-BASTAARDEN aan: D. J. v. d. Molen, Esschingstraat 80, Dalfsen.

GROTE PARKIETEN, EUROPESE VOGELS (WILD-ZANG) EN HUN BASTAARDEN aan: D. A. Duivis, St. Josephstraat 46, Teteringen.

TROPISCHE VOGELS aan: G. v. d. Watering, St. Theresiastraat 25, Roosendaal.

Uitsluitend brieven met betaald antwoord!

Het volgende nummer wordt ter post bezorgd op 26 juli 1976.

IN DIT NUMMER

	pag.
De rode tangara	244
Geslaagde kweek met marmerwevers	245
De wet bedreigde diersoorten	246
Nieuws van Dierenpark Wassenaar	248
De norwich	249
Spreekwoorden, spreuken en gezegden over vogels	250
De volière van de maand	253
Het lied van de harzer	255
Pottekijkers bij een boomvalkengezin in het twisde	256
Van binnen en van buiten bekeken	258
Beplanting in en om de volière	260
Onze ervaringen met Aziatische soorten, groene tijgervink	261
Grasparkieten allerlei	262
De regenboogvink	264
Mijn kweek met pennanten	265
Verveling, verenpikken . . . en dan verder	267
Honingvogels	268
Papegaaien fokken, start erg moeilijk	270
Ervaringskrabbels, nestmateriaal	271
De vererving van de zwartborstfactor bij de zebravink	272
Ethologie	273
Buitengebeuren	274
Vroege vogels	277
Zomaar een winterse dag	278
Inheemse vogelsoorten (5), rietzangers	279
Pietpraat over oranje-rood	280
Een nieuw produkt op de Ned. markt	282
Korte berichten	283
Vraag en aanbod	285

IN DIT NUMMER ADVERTEREN

	pag.
NBvV Boekenservice	247
Sluis	254
Benny Slagers	239
Bogena	263
Tilburgse Vogelhandel/404/Conditio/	
Van Oostrom/Int. Hobby Boekhandel	266
Nijgh & Van Ditmar	268
Geza Sept/Paradiso	276
Sanders	282
Tovo	285
Rein v. d. Veen/Veraka/Van Gils/	
Fokzo/Animali/Cédé	287
Witte Molen	288
Siem van 't Hart	283

Foto omslag en pag. 244: H. Schremp
Rode tangara

Ontwerp en druk: Steens b.v., boekdruk/offset
Postbus 59 - Schiedam - Telefoon (010) 26 06 40*

de rode tangara

De rode tangara (*Ramphocelus brasilius*) behoort tot de grotere tangara-soorten en wordt ook wel genoemd fluweel-rode of purper-rode tangara.

Afkomstig uit Brazilië was het vroeger een van de meest voorkomende soorten; sedert dit land echter enige jaren geleden zijn grenzen voor export van vogels gesloten heeft, ziet men ze nu nog maar zeer zelden. Enkel wat gesmokkelde exemplaren, meestal via de landen aan de westgrenzen, worden hier af en toe nog ingevoerd.

Het zijn prachtige vogels zoals de kleurplaat duidelijk laat zien, de pop is aanmerkelijk minder spectaculair gekleurd, meer bruinachtig rood. Aangezien echter ook jonge mannen dezelfde kleur als de pop hebben, gebeurt het nog wel eens dat een als pop gekochte vogel na de rui een man blijkt te zijn. Hun grootte is ongeveer 18 cm.

Aangezien ze nogal agressief zijn mogen deze vogels beslist niet met kleinere vogels worden samengehouden. Alleen met grotere soorten als spreeuwen, kardinalen enz. kunnen ze in de volière wel goed samenleven. Ook andere grote tangarasoorten raad ik niet aan er bij te houden, omdat ze, zoals reeds gezegd, zeer agressief zijn.

Op het gebruikelijke tangaravoer als fruit, goed universeelvoer, en wat levend voer zijn ze jaren lang in zeer goede conditie te houden. Een bezwaar is, zoals met de meeste roodgekleurde vogels, dat de kleur aanmerkelijk kan teruglopen. In een goed beplante buitenvolière, met zomers veel insecten als

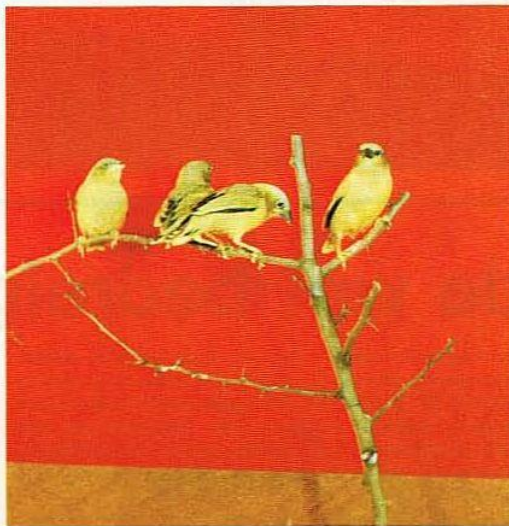
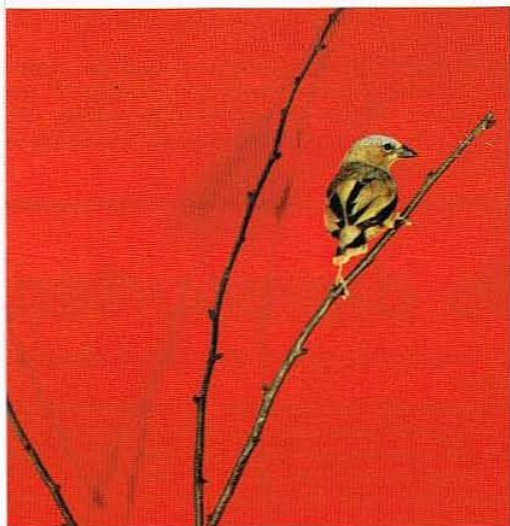
levend voer, blijft de kleur beter, dan wanneer ze constant binnen gehouden worden. Het gebruik van kleurvoer kan uitkomst brengen, maar persoonlijk ben ik niet erg voor het gebruik ervan bij deze vogels. Beter is het dan om geregeld wat sojamee door het universeelvoer te mengen, wat ook kleur behoudend werkt.

Kweekresultaten met deze vogels zijn er reeds vele malen geweest, hoewel er nu ook weer niet gesproken kan worden, dat het goede kweekvogels zijn te meer omdat het altijd weer moeilijk is om een paar samen te stellen. Normaal maken ze een vrij staand nestje, meestal komen er 2 - 3 eieren, blauw groen van kleur, welke ongeveer 2 weken bebroed worden. Het grootbrengen van de jongen in de volière geeft meestal geen moeilijkheden. Met het normaal verstrekte menu worden de jongen heel goed grootgebracht.

Wil men werkelijk succes hebben, dan is het wenselijk het paar alleen in een kleine volière onder te brengen zodat ze niet gestoord kunnen worden. Het is te hopen dat de liefhebbers van deze soorten vogels alles in het werk zullen zetten om de kweek van deze vogels te komen. Het is de hoogste tijd, binnen afzienbare tijd is het te laat. Dit zou helaas op een aanzienlijk soortenverlies in onze liefhebberij komen te staan. Laten we hopen, dat het zover niet zal komen.

E. M. Wessel

geslaagde kweek met marmarwevers

tekst en foto's: Ed. van Baelen

In de winter 1972-1973 kocht ik bij een vogelimporteur in Maastricht twee mij onbekende weverachtige vogels. Dr. Steinbacher van „Die Gefiederte Welt“ identificeerde ze naar een door mij gemaakte dia als **marmarwevers**.

Ik vond nu ook een afbeelding en korte beschrijving in „Wonderwereld der vogels - Oiseaux du monde entier“ van uitgeverij Hein in Bamberg. De foto's in dit chromo-album zijn van de heer Schrempf.

A Field guide tot the birds of east and central Africa door J. G. Williams geeft: „Standvogel in het westen en zuiden van Soedan en Zuid-Ethiopië, uitwaarts door Uganda en Kenia tot Noord- en Centraal-Tanzania verbreid. Bewoont droge doornstruik- en acaciasavannen. Hij is gezellig en nestelt in verspreide kolonies.”

V. Hemmer uit Feuchtwangen schreef me dat er van deze marmarwevers twee soorten bestaan nl. de **Pseudonegrita arnaudi arnaudi** en de **Pseudonegrita arnaudi dorsalis**.

De marmarwevers op de dia zijn van het laatste ras; ze zijn iets kleiner dan de nominaatvorm en vertonen een zadeltekening op de rug. Ze zijn meer beige terwijl de P.a.a. grijs is.

Onmiddellijk na de aanschaf had ik wat moeilijkheden met ze. In een op 20 °C verwarmde volière

gingen ze telkens dikzitten. Ze voelden zich alleen het best in een kleine kistkooi onder een infraroodlamp.

In de lente konden ze zich beter aan de volière aanpassen. Het verbindingsgat tussen binnen- en buitenvolière hadden ze zo gevonden en ze vlogen in en uit precies alsof ze nooit anders hadden gedaan. Ze verlieten elkaar nooit en vrijwel onmiddellijk bouwden ze nesten; niet één maar drie tegelijkertijd: twee boven op een biezen nestkorfje, zoals de foto duidelijk weergeeft, en één in een bloempot. Het zijn zeer geschikte vliegkunstenaars en ze kunnen voor de nestingang fladderen zoals een kolibri voor een bloem.

Ik zag ze meermalen paren en ze broedden voorbeeldig. Spijtig genoeg was ik door mijn wintervoorraad mierenreien heen en de jongen hielden het op meelwormen alleen niet lang uit.

Een tweede broedsel volgde onmiddellijk en gelukte prima dank zij verse mierenreien. Nestcontrole is echter bijna onmogelijk; in de broedkast vormt de ingang een nauwe trechter zoals een naar onder gebogen flessenhals. Zonder problemen vlogen twee jongen uit.

Er werd een derde broedsel aangevangen en dit werd voornamelijk met kleine sprinkhanen grootgebracht. De jongen van het tweede broed werden nog geduld.

Anders was hun gedrag geworden ten opzichte van de andere vogels. Ze duldden niets meer in de omgeving van hun nest of jongen. Andere jonge vogels zoals geelbuikjes, vuurvinkjes, zilverbekjes, e.a. werden door hen gedood.

Omdat ook nog de bruinruggoudmussen voorbeeldig kweekten en na uitvliegen van hun jongen ook agressief werden heb ik beide soorten uit de gemeenschapsvolière moeten verwijderen.

De marmarwevers waren juist aan hun vierde broed begonnen. De eieren zijn vuilwit met bruin-rode puntjes. De maat is 19 x 13 mm.

NOOT REDAKTIE: Wij verwijzen u naar het artikel „De Rotsmus gedetermineerd en ontmaskerd” van mevrouw A. A. Volkers-de Ruiter op pagina 133, maart 1976, naar aanleiding waarvan bovenstaand artikel is geschreven.

de wet bedreigde diersoorten

De afgelopen weken zijn we herhaaldelijk gebeld door verontruste leden die zouden hebben vernomen dat men geen Australische vogelsoorten meer mocht houden; anderen hadden weer gehoord dat alle grote parkieten in het geding waren. Verschillende afdelingen schreven ons en stelden soortgelijke vragen.

De praatjes waren niet van de lucht, maar ze misten gelukkig alle grond.

U weet inmiddels dat eind vorig jaar een adviescommissie Wet Bedreigde Uitheemse Diersoorten onder voorzitterschap van de Heer Vonhof, Burgemeester van Utrecht, is geïnstalleerd. Deze commissie heeft tot taak een lijst van bedreigde uitheemse diersoorten samen te stellen en als leidraad gebruikte men de lijst die voorkomt in de appendix van het convent van Washington. Op deze lijst staat inderdaad een aantal vogelsoorten welke voor ons van belang zijn, zoals o.a. de Splendid parkiet, Kakariki's, Capuzensijs etc. etc. Nadat we ons in de materie hadden verdiept, hebben we op 14 januari jl. een telegram naar genoemde adviescommissie gezonden waarin wij onze ongerustheid uitspraken en tevens verzochten ons in de gelegenheid te stellen onze belangen naar voren te brengen. Dit telegram heeft tot resultaat gehad dat wij aan een aantal besprekingen hebben kunnen deelnemen, voornamelijk met het bestuur van de Dibevo.

Door te kunnen aantonen dat tal van vogelsoorten die op eerdergenoemde lijst voorkomen, in onze volièrés worden gekweekt, zijn deze van de voor ons land straks geldende lijst geschrapt.

Om kort te gaan, kunnen we stellen dat er inmiddels al veel is bereikt en dat alle angst welke in onze gelederen heerste, kan worden weggenomen. Op 23 april jl. is er door de commissie, te Utrecht een hoorzitting gehouden. Ook daar waren we vertegenwoordigd. Het ging toen nog om slechts 3 soorten, te weten de Bandparkieten, de Dolksteekduiven en de Rallen. We hebben kunnen aantonen dat ook

met deze vogelsoorten in onze volièrés wordt gekweekt.

We mogen dan ook aannemen dat deze van de lijst zullen worden geschrapt. Vrij zeker zijn we wat betreft de Bandparkieten en de Dolksteekduiven. Wat de Rallen betreft, met name de witborstral, blijft het nog een vraag. De officiële lijst is namelijk nog niet in ons bezit.

Wat is nu de bedoeling van die lijst.

Het lijkt ons niet nodig dat wij in extenso de Wet Bedreigde Diersoorten gaan omschrijven. In het kort komt het er op neer dat het verboden is om de op de lijst voorkomende diersoorten onder zich te hebben, te verkopen of te koop aan te bieden. Dit geldt overigens niet voor dieren ten aanzien waarvan aannemelijk kan worden gemaakt dat zij zijn verworven vóór dat het besluit — de lijst — van kracht werd. Ontheffingen zijn evenwel mogelijk. Het ligt in de bedoeling dat de lijst om de 5 jaar opnieuw zal worden bekeken.

Er kunnen ook tussentijds diersoorten aan worden toegevoegd.

In principe hebben we dus nu weer 5 jaar voor de boeg. Gedurende die periode dienen we ten aanzien van onze liefhebberij zeer attent te zijn. We moeten de handen ineen slaan en zeer serieus onze hobby bedrijven. Het vogels houden zonder enige verdere pretentie is fout.

Zo zullen we met al onze vogels moeten trachten **kweekresultaten** te behalen. Door ze een goede huisvesting, goede nestgelegenheid, goed voedsel, en een adequaat opfokvoer te geven ligt dit binnen het bereik van onze mogelijkheden.

Neem bijvoorbeeld de Afrikaanse soorten, ze worden nog volop ingevoerd, maar weet u of dit zo zal blijven?

Vervolg zie pag. 256

NBVV BOEKENSERVICE ook voor u

ALGEMEEN

DE VOLIERE, C. E. van Berkel. Hierin vindt u alles over de bouw, inrichting, beplanting van de volière; de aanschaf van vogels, de voeding, de bouw van broedkooien, nestkastjes etc. **f 18,50**
DUIZEND VOGELS IN KLEUR, een **geweldig** boek **f 79,50**
KWEKEN MET VOGELS, C. E. van Berkel **f 37,50**
 Een compleet werk. Wat u ook voor vogels kweekt, alles wat u moet weten vindt u er in, van zangkanaries tot kwartels, van tropische vogels tot fazanten. Met meer dan 80 foto's en 97 kleurafbeeldingen.
THIEME'S VOGELBOEK, G. Steinbacher **f 25,50**
 Een uitstekend werk, goede beschrijving van vele vogelsoorten.
VOGELPRACT IN NATUUR EN VOLIERE, F. Robiller **f 35,—**
 Geschreven op het lijf van de echte volièrehouder. Zeer goede, uitgebreide beschrijving van de meest gehouden vogelsoorten.

BASTAARDEN EN WILDZANG

BASTAARDVINKEN, K. Speicher **f 7,25**
ONZE GOUDVINK EN HAAR HYBRIDEN, J. Vermeulen **f 16,50**
WILDZANGVOGELS, R. R. P. v. d. Mark **f 11,50**

Alle drie uitstekende werkjes.

FAZANTEN, KWARTELS ETC.

KWARTELS EN FAZANTEN, A. Rutgers **f 54,50**

Een uitgebreid en uitstekend boek.

SIERVOGELS HOUDEN KUNT U OOK, R. R. P. v. d. Mark **f 36,50**

Een nieuwe en beslist erg goede uitgave.

DUIVEN IN DE VOLIERE, J. Nicolai **f 7,25**

KANARIES

KANARIERASSEN, K. Speicher **f 7,25**

KANARIES HOUDEN ALS LIEFHEBBERIJ, R. R. P. v. d. Mark **f 14,90**

KLEURKANARIES KWEKEN KUNT U OOK, H. J. Veerkamp **f 16,50**

Een onmisbaar boek voor elke serieuze kanariekeuker.

Even zo onmisbaar, maar dan voor elke zangkeuker, is

WATERSLAGERS EN HARZERS, M. van Woezik **f 9,50**
 daarin vindt u alles over het kweken, africhten etc.

NIEUW

VOOR

NEDERLAND

PARKIETEN

AUSTRALISCHE PLATSTAARTPARKIETEN, K. Immelman **f 18,—**

GRASPARKIETEN MIJN HOBBY, G. A. Radtke **f 7,90**

HANDBOEK VOOR DE GRASPARKIETLIEFHEBBER, G. A. Radtke **f 24,50**

KWEKEN VAN GRASPARKIETEN, W. Beckmann **f 6,50**

PAPEGAAIENATLAS, 110 briljante afbeeldingen in kleur met

korte beschrijving van de soorten **f 25,—**

HEBT U OOK AL EEN PAPEGAAI, R. R. P. v. d. Mark **f 9,75**

PARKIETEN, C. Af Enehjelm **f 7,50**

TROPISCHE VOGELS ETC.

AUSTRALISCHE PRACHTVINKEN, C. A. F. Enehjelm **f 9,75**

EXOTISCHE VOGELS IN KLEUR, Chr. Walraven **f 13,50**

HANDLEIDING VOOR DE ZEBRAVINKKWEKER, W. Beckmann **f 18,50**

TROPISCHE VOGELS, H. Bechtel afb. in kleur **f 7,50**

TROPISCHE VOGELS HOUDEN KUNT U OOK, R.R.P. v.d. Mark **f 9,50**

VOEDING

DE VOEDING VAN DE VOGELS, J. P. Holsheimer **f 18,50**

VOGELS DIE VRAGEN WORDEN OVERGESLAGEN, **f 17,50**

Jos v. Himbergen

Beide zijn uitstekende werken, warm aanbevolen.

ZIEKTEN

VOGELZIEKTEN, Raethel **f 7,90**

Niet alleen in en om uw volière, maar ook op uw trektochtjes

UITSTEKENDE GIDSEN

GIDS VOOR DE VOGELS VAN EUROPA, Bruun **f 18,50**

ZIEN IS KENNEN, Binsbergen **f 19,90**

BOMEN EN STRUIKEN **f 7,90**

IN DE BOSSEN **f 7,90**

NESTEN EN EIEREN IN KLEUREN, S. Hoehner **f 18,50**

VOGELS DIE MEN KENNEN MOET **f 7,90**

WAT BLOEIT LANGS ONZE WEGEN **f 7,50**

WAT VLIET DAAR **f 9,75**

WEIDEN EN AKKERS **f 7,50**

WEST EUROPA'S MOOISTE PLANTEN **f 7,50**

U KUNT BESTELLEN DOOR OVERMAKING VAN HET VERSCHULDIGDE BEDRAG EN DUIDELIJKE VERMELDING VAN DE TITEL(S) VAN HET BOEK, UW NAAM EN ADRES, OP GIRO 1148324 t.n.v. N.B.v.V. BOEKENSERVICE, Postbus 74 te Bergen op Zoom. Per omgaande wordt uw bestelling franco thuisgezonden. Andere, niet genoemde titels, op aanvraag spoedig leverbaar.

Ongetwijfeld zult u ook, hetzij via uw krant hetzij via de TV, hebben vernomen dat het Dierenpark Wassenaar een unieke adoptieregeling heeft ingesteld waar bijzonder veel belangstelling voor blijkt te zijn. Door overmaking van een vastgesteld bedrag per jaar, wordt men pleegouder van een bepaald dier. De drukker van ons maandblad, Drukkerij Steens te Schiedam, heeft het initiatief genomen om op te treden als pleegouder van de gevleugelde bewoners van de in onze kringen zo bekende en geliefde Paradijshal. Dit initiatief wordt aan het publiek kenbaar gemaakt door een in die hal aangebracht fraai bord. Het zou onze drukker niet zijn als hij van die gelegenheid geen gebruik wist te maken om op dat bord ook reclame te maken voor onze organisatie in het algemeen en ons maandblad in het bijzonder. Uiteraard is dat met toestemming van de directie van het Dierenpark Wassenaar en wij kunnen met deze gang van zaken beslist erg gelukkig zijn. Bovendien is ons toegezegd dat we ook regelmatig de „vogelnieuwtjes” mogen publiceren en dat daar ook voor u veel interessants bij is, zal zeker wel blijken.

Broedpaar bij nestblok

248

nieuws uit het dierenpark wassenaar

De vogelcollectie van het Dierenpark Wassenaar is dit voorjaar uitgebreid met een aantal nieuwe soorten.

Zo waren wij bijzonder verheugd een viertal Massena lories (*Trichoglossus haematodus massena*) van de Nieuwe Hebriden te mogen ontvangen, aangezien in collecties bijna nooit vogels van de Nieuwe Hebriden worden aangetroffen. Deze fraaie lorie-soort behoort tot het geslacht van de veelkleuren lories, dat in 22 rassen is verdeeld en waartoe ook de meer bekende Lorie van de Blauwe bergen behoort.

Verder konden wij onze verzameling papegaai-achtigen uitbreiden met een tweetal Goffin's kaketoen (*Cacatua sanguinea goffini*), afkomstig van de Molukken. Gezien onze broedresultaten van de afgelopen jaren met de australische Naaktoogkaketoen (*Cacatua s. sanguinea*), welke zeer nauw verwant is aan de Goffin's kaketoen, hopen wij ook deze kleine kaketoen eens tot voortplanting te kunnen brengen.

Tot de meest spectaculaire aanwinsten behoren ongetwijfeld de 5 Roodbruine neushoornvogels (*Buceros h. hydrocorax*), afkomstig van de Philippijnen. Het zijn schitterende vogels, donkerbruin van kleur met een felrode hoorn op de snavel. De totale lengte bedraagt 90 cm. Jonge dieren zijn eenvoudiger van kleur, zij hebben een lichtbruin verenkleed en een zwarte snavel. Enkele van onze exemplaren zijn nog niet helemaal uitgekleurd, waardoor men het verenkleed van de oude en jonge vogels goed kan vergelijken.

Een kleinere neushoornvogel is de Philippijnse neushoornvogel (*Penelopides panini mindorensis*), waarvan 2 paar arriveerden en zijn ondergebracht in één van de grote midden-volières in de Louisehal. Ook deze neushoornvogel heeft een kenmerkende snavel; in dit geval is het een aantal opvallende dwarsgroeven, welke de snavel een enigszins zwart-witgestreept aanzien geven.

Witflank neushoornvogel (mannetje)

de norwich

door A. L. van Liempd

De norwich zou men de grote broer van de gloster kunnen noemen. De vogel is bij vele liefhebbers zeer geliefd en men komt op de diverse tentoonstellingen soms zeer goede exemplaren tegen. Zijn er bij gloster 2 typen, bij de norwich kennen we er drie, namelijk de Plainhaid (gladkop), de Crestbred (kuifbroed) en de Crested (met kuif). Het grote verschil tussen deze typen is voornamelijk te zien aan de kop. De plainhaid, welke in een intensieve vorm de mooiste is, moet een goede brede kop hebben en mag ook iets van wenkbrauwen laten zien. Deze moeten echter zodanig zijn dat de ogen volledig zichtbaar blijven. Dus niet met zogenaamde half gesloten ogen. Zijn bevedering moet glad en goed gesloten zijn en hij moet een korte snavel hebben. Dit laatste geldt overigens voor alle drie de typen en is een zuiver raskenmerk.

De kuifbroed moet een goede brede kop hebben met zware wenkbrauwen waardoor de ogen als het ware half te zien zijn; de kop mag niet te plat zijn. De kuif-norwich (crested) moet een mooie ronde kuif hebben die vanaf het middelpunt op zijn schedel vertrekt en mooi vol als een krans rondloopt. De kuif valt over de ogen.

Tijdens de kweek kan men zonodig deze kuif wat knippen zodat de ogen geheel vrij komen en de vogel goed kan zien wat er in zijn omgeving gaande is.

Het laatste type komt men op tentoonstellingen nog niet zoveel tegen. Ze worden bovendien nogal eens voor de gewone crested aangezien. Dié crested is echter een geheel ander ras en men moet dus wel degelijk verschil zien in Norwich-crested en de Crested, alhoewel de naam van beide vogels inderdaad verwarrend kan werken.

De bouw van de norwich, en dat geldt voor alle drie de typen, moet kort en gedrongen zijn. De goede, brede, niet te platte kop moet overgaan in een volle romp, zodat als het ware er geen nek te zien is. Het gezegde „een norwich is pas goed als hij géén nek heeft” is hier wel op zijn plaats. De borst moet goed gevuld zijn en een breed voorkomen hebben. De staart moet kort en goed gesloten zijn. De poten mogen niet te lang zijn. De vogels moeten zich tijdens de keuring half opgericht vertonen. De rug mag persé geen inzinking laten zien. De bevedering moet strak en goed gesloten om het lichaam zitten. De lengte is 16 cm.

In verschillende kleurslagen komt de norwich voor, zowel in groen, bruin, geel en bont, terwijl de Engelsen het schijnbaar mooi vinden om de vogels met kleurvoer oranje te maken. Waarom dat nou zo nodig is valt moeilijk te begrijpen omdat op de keurlijst de rubriek KLEUR helemaal niet voorkomt. Natuurlijk is het wel zo dat bij gelijkwaardige vogels de eenkleurigheid de doorslag kan geven. Op de tentoonstellingen worden de vogels op verschillende onderdelen beoordeeld en met punten gewaardeerd. Hoeveel en waarvoor kunt u lezen in de standaardreizen van de N.B.v.B.

De norwich is over het algemeen een rustige vogel die het zijn eigenaar niet lastig maakt. Voor het kweken kan men het beste koppelbroed toepassen en geen wisselbroed of het moet noodzakelijk zijn. Het zijn meestal goede ouders welke beide hun aandeel hebben in het grootbrengen van de jongen. De broedkooien moeten wel zijn aangepast aan de grootte van de vogel en dus niet te klein zijn. Te kleine kooien veroorzaakt nogal eens het té vet worden van de vogels waardoor er dikwijls onbevuchte eieren worden verkregen. De minimummaat van de broedkooi moet dan ook wel zo'n 70 x 35 x 40 cm zijn.

Vooral bij schimmelvogels wil de bevedering wel eens zó lang zijn dat de veren een goede paring verhinderen. Men dient daar goed op te letten en indien het nodig is de veren wegknippen, zowel bij de man als bij de pop.

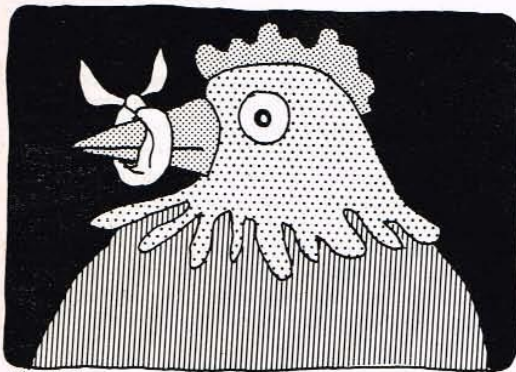
Om goede kuif-norwichs te kweken moet men beginnen om eerst een zeer goede crested te bekomen. Indien men die in bezit heeft moet men ook een goede kuif-norwich aanschaffen. Om goede kuiven te verkrijgen is een crested met goede, zeer brede kop als partner noodzakelijk. Een goede kuif ontwikkelt zich het beste op een brede kop. Belangrijk is dat de kweker goed selecteert. Kampioenen kan men niet kopen, die moet men zelf kweken.

Uit het voorgaande zal het u duidelijk zijn dat u steeds de beste crestbreds aan elkaar moet koppelen. Behalve op de brede kop dient men ook op de andere onderdelen te letten; een smalle borst bijvoorbeeld is niet best.

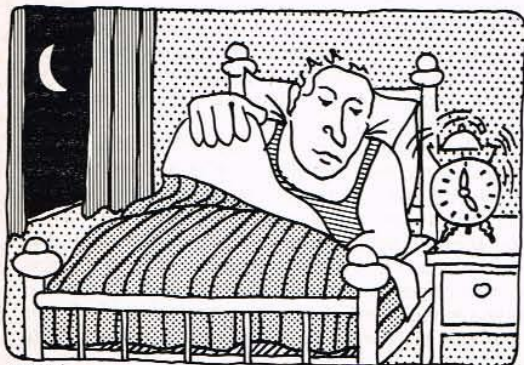
Daar ook bij de norwichs LUMPS kunnen voorkomen, moet men het ook niet te ver doorvoeren om steeds zwaar schimmel maal schimmel te kweken. Als u een aantal vogels op stok heeft en u gaat showen, kooi dan de vogels tijdig op, desnoods eerst in een kleinere broedkooi en dan nog ongeveer 14 dagen voor de wedstrijd in een TT-kooi. Meer omgaan met dergelijke vogels, zowel tijdens de kweek als tijdens de TT, verschaft u veel vreugde.

Spreekwoorden, Spreuken en Gezegden over Vogels

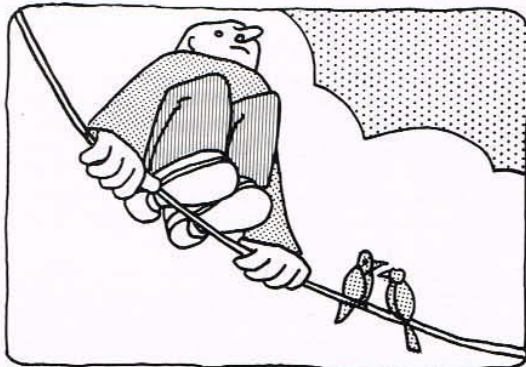
Door de eeuwen heen hebben de vogels al tot de verbeelding van de mensen gesproken, zoals wel blijkt uit de vele spreekwoorden, spreuken en gezegden, welke in de loop der tijden zijn ontstaan. Ik heb er voor u een honderdtal verzameld, welke alle betrekking hebben op vogels of daarmee verband houden. Van de meeste zult u de betekenis wel kennen, andere spreken voor zichzelf, doch er zijn ook enkele bij welke moeilijk in andere woorden te vertalen zijn. Voor zover mogelijk heb ik van de minder bekende de betekenis ervan er tussen haakjes achter vermeld. Hier zijn ze dan:

Elk vogeltje zingt zoals het gebekt is.
Zoals de ouden zongen, piepen de jongen.
Beter één vogel in de hand, dan tien in de lucht.
Vogeltjes die vroeg zingen, zijn voor de poes.
Eén zwaluw maakt nog geen zomer.
Elk schot is nog geen eendvogel.
Een vogel bevuilt nooit zijn eigen nest.
Elke uil meent in zijn jong een valk te zien. (Ieder ouder denkt dat zijn kinderen de beste zijn).
Men kent de vogel aan zijn veren.
Een vliegende kraai vindt altijd wel iets van zijn gading.

Een vreemde eend in de bijt.
Een goede haan is niet vet.
Uilen naar Athene dragen. (Nutteloos werk doen.)

De knuppel in het hoenderhok gooien. (Iets zeggen of aanhangig maken, waardoor veel onrust of kabaal wordt veroorzaakt.)

Als de vos de passie preekt, boer pas op je kippen. (Kijk uit voor mooipraters, of voor mensen die zich mooier voordoen dan ze zijn.)

Het is al koekoek één zang. (Het komt steeds op hetzelfde neer.)

Luister nooit naar het zoet gefluit van de vogelaar. (Pas op voor mooipraters.)

Zo vrij als een vogeltje in de lucht.

Men moet wel eens een veer laten. (Men moet wel eens wat toegeven.)

Zijn haan moet altijd koning kraaien. (Hij moet altijd de baas spelen.)

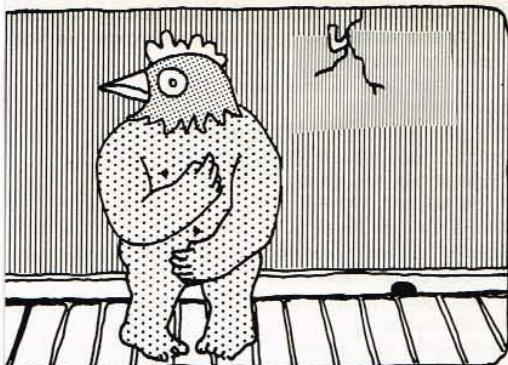
Er kraait geen haan naar. (Niemand merkt er iets van.)

Pronken met andermans veren.

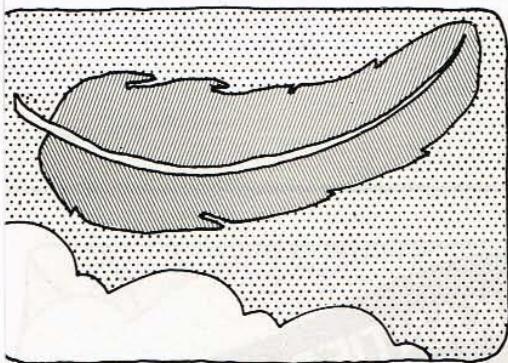
Zo dom als een gans.

Iemand is een witte raaf. (Een uitzonderlijk iemand.)

Zingen als een lijster.

open als een kievit.
 o doof als een kwartel.
 puwen als een reiger.
 emand is een koekoeksjong. (Een buitenbeentje.)
 emand is een sijsjeslijmer. (Een mooi prater.)
 o trots als een pauw.
 o brutaal als een mus.

emand is een vreemde vogel.
 e zwanezang aanheffen. (Zichzelf beklagen.)
 o scheel zien als een kip.
 itelen als een raaf — of ekster.
 emand is een gladde vogel.
 en uiltje knappen. (Slapen.)
 o statig als een zwaan.
 emand vogelvrij verklaren.
 ls een vogel in een gouden kooi zitten. (Verwen-
 en.)
 e kip met de gouden eieren slachten. (Iets waar
 en voordeel van kan hebben wegdoen.)

v.d. brand 74

Iets legt iemand geen windeieren. (Daar heeft hij voordeel van.)

De kraaienmars blazen. (Sterven.)

De rode haan kraait. (Er is brand.)

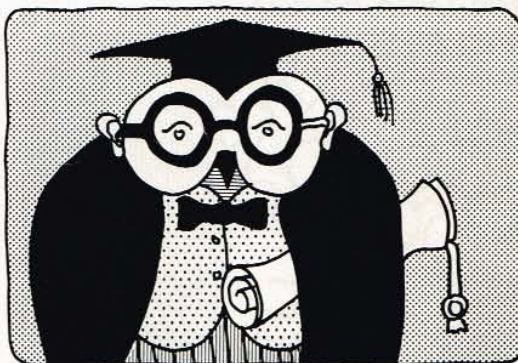
Iemand is vleugellam. (Beperkt zijn in doen en laten, vooral figuurlijk.)

Het is zo warm, dat de mussen dood van het dak vallen.

Het ei van Columbus. (Een probleem is simpel op te lossen, als men er maar op komt.)

Als een kip ergens op zitten te broeden.

Van een kikker kan men geen veren plukken.

v.d. brand 74

Vroege vogels vangen de wormen.

Iemand een loer draaien. (Iemand een poets bakken.)

Een loer is n.l. een kunstprooi en wordt gebruikt bij de opleiding van valken voor de jacht.)

Kwartel slaat, regen naakt. (Als de kwartel roept, komt er regen.)

Vliegt de leeuwerik omhoog, dan wordt de hemel klaar en droog.

Meeuwen aan land, storm voor de hand.

Vroeg sijs, vroeg ijs.

In vogelvlucht iets bekijken.

v.d. brand 74

Trekt vóór St Michiel de vogel niet, geen winter is nog in 't verschiet. (Opm. St Michiel valt op 29 september.)

Als de specht lacht, regen wacht.

Zo schor als een kraai.

Vechten als kemphanen.

Er uit zien als een vogelverschrikker.

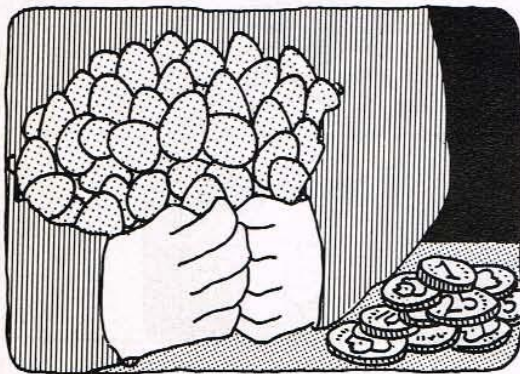
Vogels van diverse pluimage.

Een graantje meepikken.

Iemand is een onbehouwen vlerk.

De vleugels uitslaan. (Er op uittrekken.)

Iemand is gekortwiekt. (Iemand is door toedoen van een ander in zijn doen en laten beperkt.)
 Iemand is geen hoogvlieger. (Brengt het niet ver.)
 Een kamer is eivol.
 Zo verliefd doen als een paar tortelduiven.
 Hun kinderen zijn echte nestvlieders. (Trekken al jong het ouderlijk huis uit.)
 Dat is om tureluurs van te worden. (Dat is om gek of dol van te worden.)
 Iemand is een krielkip. (Klein, maar parmantig.)
 Iemand is een aasgier. (Tracht winst te slaan uit de ellende van anderen.)
 Iemand is kippig. (Bijziende.)

Struisvogelpolitiek voeren. (Bij moeilijkheden doen alsof deze niet bestaan. Als een struisvogel de kop in het zand steken.)
 Iemand kan zijn ei niet kwijt. (Kan zijn draai niet vinden.)
 Hij is een uilskuiken. (Hij is dom.)
 Iemand is opvliegend. (Lichtgeraakt.)
 Waggelen als een gans.
 Zo fris als een hoentje.
 Haantje de voorste zijn.
 Napraten als een papegaai. (Zelf geen mening hebben. Een ander napraten.)
 Uit een goed nest komen. (Een goede opvoeding genoten hebben.)
 Vliegensvlug iets doen.
 Zo parmantig zijn als een kalkoense haan.
 Honkvast zijn als een broedse kip.
 't Is bij hen net een duiventil. (Komen en gaan.)
 Vrijen als een stel parkieten.
 Zo vlug als een kwikstaartje.

Als ik goed geteld heb, moeten dit er dan 100 zijn. Er zijn er uiteraard nog wel meer, zoals bijv. een haviksneus hebben, eksterogen hebben, een vredesduif zijn enz., maar hier moet u het voorlopig maar mee doen.

S. H. Carolus.

GROTE VAKANTIEPUZZEL

In het vorenstaande artikel zijn door ons TIEN spreekwoorden of gezegden **niet** opgenomen. Deze zijn nu vervangen door evenzovele tekeningen. Aan u de taak om aan de hand van die tekeningen vast te stellen welke spreekwoorden of gezegden worden bedoeld.

Door de 10 zinnen op een **briefkaart** te schrijven en er voor te zorgen dat die briefkaart, voorzien van uw naam en adres, vóór **5 augustus a.s.** is opgestuurd naar **N.B.v.V.**, Postbus 74 te Bergen op Zoom, dingt u mee naar een van de 15 uitstekende boeken over onze hobby, welke voor deze vakantiepuzzel ter beschikking zijn gesteld.

Wij wensen u erg veel puzzelgenot en als vanzelfsprekend **EEN ERG FIJNE EN ZONNIGE VAKANTIE.**

de volière van de maand

P. Konings, Sint Josephstraat 45 te Roosendaal, is een specifieke kweker van grasparkieten. Zijn volière is daar dan ook helemaal op afgestemd. Het geheel is gebouwd tegen een betonnen schutting, op een betonnen fundering en opgetrokken van houten staanders van 7 x 5 cm en houten planken. Het dak is eveneens van hout met daarop asbest golfplaten. Een uitsparing in het dak, afgedekt met pvc golfplaten, zorgt voor een goede lichtdoorlaat in de kweekruimte. De totale oppervlakte is 22 m². Deze ruimte is verdeeld in rechts een broedgelegenheid met 10 broedkooien. Deze afdeling is 3,20 x 1,80 m waarachter zich nog een bergruimte bevindt. In het linkse gedeelte zijn 2 vluchten van elk 3,20 x 1,75 m. Aan de voorkant is de hoogte van het bouwwerk 2 m en aan de achterkant 1,85 m. De bodem van de vluchten is voor de helft betegeld, de andere helft is zand.

De vluchten kunnen via een 90 cm brede gang aan de achterzijde worden betreden. In die gang zijn ook nog enkele schappen bevestigd waarop TT-kooien kunnen worden geplaatst en waar de vogels voor de tentoonstelling dan hun training krijgen.

De deur welke toegang tot de gehele ruimte verleent, kan in de zomer worden vervangen door een met gaas bespannen deur. De ramen aan de voorkant van de vluchten kunnen worden uitgenomen en daarvoor in de plaats komen dan ramen met latwerk. Geen „gazen ramen” dus en dat is gedaan om te voorkomen dat de vogels, die nogal graag aan het gaas hangen, hun vleugels en staart beschadigen. Het geheel is bovendien nog voorzien van elektrische verlichting welke door middel van een klok automatisch in en uit wordt geschakeld.

Met diverse kleurslagen kweekt de heer Konings en wij wensen hem daarbij alle succes.

In de Bijlmer in Amsterdam, om precies te zijn Kantershof 332, woont ook een liefhebber van grasparkieten, namelijk M. P. M. van den Berg. Iedereen in zijn hofje spreekt met enthousiasme over de volière en de vogels. Dat is een plezierige zaak en hieruit blijkt weer overduidelijk dat een volière met vogels, hoe bescheiden ook van opzet, de leefbaarheid wel degelijk kan verhogen.

De volière is gemaakt van hardhout en is 2,50 m lang, 1 m diep en 2 m hoog. Het dak is van transparante pvc-platen.

De toegang tot de volière is op de foto niet te zien. Het is een verlaagde deur en zit rechts. Het front en de zijanten zijn vanaf de grond tot een hoogte van ongeveer 1,20 m² afgeschermd met gewapend zogenaamd draadglas. In erg koude perioden kan het bovenste gedeelte van het front en de zijanten bovendien nog worden afgeschermd met een soort tentdoek.

De parkietjes voelen zich bijzonder happy in deze volière.

Een bijzonderheid is nog dat de gehele bodem van dit vogelverblijf is gemaakt van zink. Dit maakt dat het geheel gemakkelijk te onderhouden is en er kan geen muis binnen komen.

Een keulse pot waarin wat vlier en liguster zorgt voor enige decoratie. Niets meer, want in een parkietenvolière kan men met planten weinig eer behalen.

Nog erg veel succes van en met uw vogels heer Van den Berg.

Ook u kunt aan deze rubriek meewerken, graag zelfs. U hoeft alleen maar een zwart/wit foto met beschrijving van de volière op te zenden. Dus waarvan gebouwd; de afmetingen; de bevolking en beplanting etc.

Redactie-adres N.B.v.V. Postbus 74, Bergen op Zoom.

Uw vogels hebben aan Sluis Ei-Krachtvoer meer dan genoeg.

De moderne voedingsleer toont aan dat de overgang op speciale produkten - zoals opfokvoer - tijdelijk konditie-verlies bij uw vogels veroorzaakt.

Juist aan het begin van de kweekperiode waarin veel van uw vogels wordt gevraagd (nest maken, eieren leggen, broeden enz.) mag dat niet voorkomen. Een optimale kweekconditie van uw vogels betekent meer eieren en meer jongen van betere kwaliteit.

Objektief is vastgesteld dat kweekresultaten aanzienlijk verbeteren als het hele jaar door Sluis Ei-Krachtvoer wordt gebruikt.

Sluis Ei-Krachtvoer is weliswaar wat duurder dan andere

produkten. Maar daar staat heel wat tegenover.

Sluis Ei-Krachtvoer is:

1. altijd konstant van samenstelling,
2. altijd vers door de nieuwe verpakking,
3. zeer licht verteerbaar,
4. verkrijgbaar in verpakking van o.a. 1 kg,
5. verrijkt met groente,
6. compleet kracht- en opfokvoer.

Neem de proef eens en let op de resultaten.

Sluis

Sluis vervangt de natuur.

door M. van Woezik

Fluiten

Wat zijn fluiten? Deze vraag werd mij op 27 januari 1935 voorgelegd om schriftelijk te beantwoorden tijdens een examen voor keurmeester. Eerlijk gezegd vond ik toen deze vraag de moeilijkste van alle vragen die mij op dat examen werden gesteld, te meer daar werd verlangd, dat de vragen kort maar duidelijk beantwoord moesten worden. Ik heb bedoelde vraag dan ook enige tijd terzijde gelegd om tijd te winnen voor een goed antwoord. Eindelijk vond ik de formulering in het volgende antwoord: fluiten zijn langgerekte op zichzelf staande toongrepen.

Heel simpel en de commissie vond het antwoord zeer bevredigend.

Ook nu nog zou een examencommissie tevreden zijn met hetzelfde antwoord op de hierboven gestelde vraag.

De structuur van goede fluiten is heel eenvoudig, nl. één medeklinker, met daarachter één klinker.

Met de elementen genoemd in het hiervoor omschreven antwoord zouden wij alle hoedanigheden van fluiten hebben vermeld, ware het niet, dat er nog vele factoren zijn die de waarde van de fluiten kunnen beïnvloeden. Het komt sporadisch voor dat een kanarie geen fluiten zingt, maar het komt veelvuldig voor, dat een kanarie slechte fluiten zingt, die afbreuk doen aan het klankbeeld van het gehele lied.

Goede fluiten vormen een mooie afwisseling in het harzerlied. Tussen de andere toeren door vormen de fluiten echt een apart toonstuk en ook als sluitstuk van de holklengel of de schokkel dragen goede fluiten bij tot een mooi klankbeeld. Fluiten dienen echter met mate in het lied voor te komen, in tegenstelling tot andere toeren, die juist door hun lengte het klankbeeld kunnen verhogen. Een teveel aan fluiten, ook al zijn ze goed, benadelen het klankbeeld, omdat zij hun taak, nl. een afwisseling, voorbij schieten. Er zijn maar weinig toeren in het harzerlied waar zoveel misvormingen in structuur en in klinkers en medeklinkers voorkomen als in fluiten. Fluiten kunnen in alle toonhoogten gezongen worden. Met grondtonen in de hoogste i tot de diepste oe, met daartussen de grondtonen o, u, au, uu, a, e, éé, eu, ioe, iau en io.

Deze grondtonen kunnen bovendien nog te lang en te kort zijn. Ook het ritme van de opeenvolgende toongrepen kan te traag en te snel zijn. Een te traag ritme komt minder voor dan een te snel ritme. Fluiten met een te traag ritme, meestal gepaard aan een te lange grondtoon, noemt men getrokken fluiten en fluiten met een te snel ritme noemen wij loopfluiten.

De beste grondtonen van fluiten zijn de oe, de o en

in wat mindere mate de u. De grondtonen a, au, ieo en iau kunnen soms, evenredig aan hun klank, nog als voldoende fluiten worden beschouwd, terwijl de grondtonen i, e, éé en eu tot de te hoge of foutieve fluiten moeten worden gerekend.

Vooraf de grondtoon e, éé en eu zijn gevaarlijke fluiten, die meestal een neuzig accent vertonen. Ook de medeklinkers spelen bij fluiten een grote rol in hun welluidendheid of omgekeerd in hun wanklank. De medeklinker d, zacht uitgesproken, geeft aan de goede fluit een weke, zachte klank.

De medeklinker t kan nog goed zijn, als deze niet te sterk wordt uitgesproken. De medeklinkers ts of tz zijn wel de slechtste en gaan meestal aan foutieve grondtonen vooraf. Bij fluiten is het vooral het klankgehalte dat doorslaggevend is. Vaak hoorde ik zeer diepe fluiten, die het goede klankgehalte misten en daardoor niet hoog konden worden gewaardeerd.

Een minder diepe fluit, die helder van klank is, kan meer indruk maken en is ook te prefereren boven een diepe, die minder helder is.

Zeere goede fluiten klinken als do-do-do of doe-doe-doe. Goede fluiten horen we meestal in de grondtoon u met de medeklinker d.

Goede fluiten hebben het langzaamste ritme van alle toeren in het harzerlied en hebben een grote onderbreking tussen de toongrepen. Het tempo van goede fluiten moet matig langzaam zijn om de volle klank op de grondtoon te kunnen ontwikkelen. Bij te snelle fluiten wordt de grondtoon door de medeklinker verdrongen, hetgeen nadelig is voor het klankgehalte.

Indien fluiten met de grondtoon e, éé of eu bovendien nog worden voorafgegaan door de medeklinkers s, st, ts of tz, dan hebben wij te doen met zeer gevaarlijke en wanklank veroorzakende fluiten. Zij klinken als tsi, tzi, tzee, tsé, tsau enz. en iedereen zal het met mij eens zijn dat zulke toonstukken in een beschaafd harzerlied niet thuis horen.

Worden bij goede fluiten de toonlagen afgewisseld, dan noemt men dat vallen of stijgen in dezelfde toer; de toer mag dan langer aangehouden worden dan bij fluiten die in dezelfde toonhoogte gebracht worden. Een juiste grens is moeilijk te trekken omdat het klankgehalte van de toer ook meesprekt. De maat is ongeveer 3 à 4 fluiten op een zelfde toonhoogte en 7 bij vallen of stijgen in dezelfde toer.

Hoge en hiervoor genoemde slechte fluiten worden zeer gemakkelijk door jonge zangers overgenomen en zijn derhalve gevaarlijk in een stam. Het is opmerkelijk dat stammen met zeer diepe organen soms heel hoge en scherpe fluiten kunnen uitstoten, zeer tot nadeel van hun klankbeeld. Selectie en voorzang zijn de middelen die kunnen worden aangewend om dit euvel te voorkomen.

Uit het voorgaande moge blijken dat de stamkweker veel aandacht moet besteden aan de fluiten in zijn stamlied. Behoudens hun eigen waarde kunnen de fluiten de waarde van het klankbeeld in hoge mate beïnvloeden.

Voldoende fluiten geve men 1 of 2 punten.

Goede fluiten 3 of 4 punten.

Zeere goede fluiten worden beloond met 5 of 6 punten.

pottekijkers bij een boomvalkengezin in het twiske

BOOMVALKEN zijn roofvogels en voor rovers hebben wij geen goed woord over. Juist in dat akelige woordje „roof” schuilt nu alle narigheid voor deze stoere, edele familie. Het is waar, er zijn roofvogels, die wel eens een fazantenkuiken of 'n jong konijn „slaan”. Dat feit alleen hebben vele roofvogels met de dood moeten bekopen. Een stelselmatige vervolging heeft hun aantal schrikbarend achteruit doen gaan. Bij de wet zijn roofvogels beschermd. Het zou dus begrijpelijk zijn als het hun voor de wind ging. Het tegendeel is waar. Trouwens, er is een ander feit waarvoor deze vogels bijzonder ge-

voelig zijn. Zij staan aan het einde van een voedselketen en omdat al de prooidieren een bepaalde hoeveelheid vergif hebben gegeten en zij in de eerste plaats de meest verzwakte dieren opruimen, krijgen zij een vrij grote dosis vergif naar binnen. Vergif dat opgeslagen wordt in de weefsels en niet meer het lichaam verlaat. Wanneer de tijden van overvloedige voedselvoorraden keren, moeten zij hun opgeslagen reserves aanspreken en dan mist ook het vergif zijn uitwerking niet. De dood is onontkoombaar.

De laatste jaren heeft men het woordje „roof” ver-

anderd in „stoot”, zodat stootvogels een enigszins sympathieker klank heeft gekregen. Aan alle kanten probeert men de stand weer wat op te vijzelen. Bij het succesvol grootbrengen en uitvliegen van een buizerdgezin krijgt de eigenaar van het terrein een bepaalde tegemoetkoming. Het schijnt dat wij over het dieptepunt van de achteruitgang van onze stootvogels heen zijn. Van verschillende kanten krijg ik bemoedigende berichten. Vooral de torenvalkjes zijn in de „winning mood”.

De boomvalk is een prachtige vogel met een weergaloos snelle vlucht. Hij is in staat de watervluggeswaluw uit de vlucht te grijpen. Op één van onze

zwerftochten ontdekten wij het nest van deze valk in een vrij lage berk. Een week na onze ontdekking sleepten wij 5 meter lange palen naar de rimboe om er een hut van te bouwen. Wij werkten voornamelijk tegen het invallen van de duisternis. Met tussenpozen van enkele dagen herhaalden wij ons bezoek. Totdat wij de zaak overleind gingen zetten, verkeerden wij in angstige spanning hoe de valk op ons bouwsel zou reageren. Na uren zwoegen stond het gevaarte op zijn poten. Op dat moment gromde het onweer en flitste het hemelvuur over het broekland. Een gelukkige omstandigheid. Bij de volgende donderslag klonk een luid kli-kli van het wijfje en op hetzelfde moment streek zij op het nest neer. Tot zover was de operatie geslaagd. Wij konden alleen tot tien uur in de morgenuren fotograferen, daarna kwam het nest in de schaduw te liggen. Het derde en laatste jong bleek een week later geboren te zijn. Dat is trouwens bij stootvogels heel normaal. De eieren worden met een verschil van enkele dagen gelegd. Direct na het leggen van het eerste ei begint ma valk te broeden. De jongen groeiden als kool. In het gebied waar de boomvalk zijn nest had liep heel wat jong vee. Iedere keer als wij naar de schuilhut gingen, stond een jonge stier ons met veel gebrul op te wachten. In de beginne voelden wij ons niet bepaald happy, maar ook hier veel geschreeuw en weinig wol. Het jonge vee bleef al die tijd dat ik in de schuilhut zat erg nieuwsgierig

en gebruikte de staanders van de hut als schuur-
aal. Geen prettige ervaring als je er bovenin zat.
Soms dreigde het hele geval om te kieperen. Daar-
om bracht ik de volgende keer een rol prikkeldraad
mee en sloeg een omheining om onze uitkijkpost.
Geen moment liet het wijfje de jongen alleen. Voor-
al het voeren hoopten wij van nabij te zien. De
veergoden waren ons niet gunstig gezind. Iedere
morgen was de lucht bewolkt. Na een dag of vijf
kregen wij onze eerste gelegenheid. Het was een
heerlijke morgen. Enkele rietzangers floten hun
krakerig liedje. De kneutjes deden hun uiterste best
een gevarieerde potpourri ten gehore te brengen.
Van enkele wisten wij nog een wiegje, waarvan de
ongen op uitvliegen stonden. De snorren lieten
hun wekkertje horen. Eenmaal bij het nest van de
boomvalk wachtte ons een verrassing: van het derde
ong was geen spoor meer te vinden. De benjamin
van het gezelschap kon zich onder zijn sterkere
broers of zusters niet handhaven. Ook in dit boom-
valkengezin had zich een tragedie voltrokken. Dode

vogels worden niet meer als soortgenoten erkend
en beschouwd als tafelresten van de voedermaaltijd.
Het stoffelijk overschot werd onder de overgeble-
venen door het wijfje verdeeld. Je reinste kanni-
balisme.

Geen vijf minuten nadat ik me in mijn torenflat had
geïnstalleerd, streek het wijfje in de boom. De jon-
gen gaven fijne piepgeluidjes. Dat was niet van
honger, zij hadden meer behoefte aan warmte. Het
oudste jong werkte zich tot aan de uiterste rand
van het nest. Ik hield mijn hart vast dat hij uit het
nest zou vallen. Op een allerwonderlijkste manier
had hij zich tussen de takken gewrongen. Naar het
scheen kon hij nu niet meer voor- of achteruit. Juist
toen ik op het punt stond hem de helpende hand
te bieden verscheen de oude vogel op de nestrand.
Met haar harde koolzwarte ogen keek zij naar het
glazen oog van mijn camera. Zij bleef zo lang de
zaak observeren dat ik vermoedde dat zij uit het
nest linnen heen zag zitten. Ineens lag het jong weer
in de nestkom. Alle aandacht van het wijfje was nu
voor de jongen en de koude doordringende ogen
kregen iets vertederends. Iedere keer als ik vanuit
mijn bouwsel naar het boomvalkengezin zat te kij-
ken, hielden de jongen hoogstvervaarlijke oefenin-
gen. Het nest was niet al te best van constructie.
Boomvalken zijn geen bouwmeesters. Zij annexeren
een oud nest van een reiger, kauw, kraai of ekster.
Dit nest had al heel wat geleden en daarom ver-
stevigden wij het. Wat naar later bleek een verstan-
dige operatie was. De storm had zonder twijfel het
hele geval uit de berk geblazen. U had stellig geen
cent gegeven zoals het daarvoor in de takken hing.

Dit keer bleef het voeren achterwege. Wel ver-
scheen het mannetje luid roepend en in een oog-
wenk vloog het wijfje het mannetje tegemoet om
de gevangen prooi over te nemen. Een kwartier
later verscheen ze weer. Een mespuntje rauw vlees
aan haar mondhoek verried dat zij de prooi geheel
alleen verslonden had. De jongen moesten nog een
paar uur geduld oefenen. De taken bij een stoot-
vogelgezin zijn goed verdeeld. Het mannetje zorgt
voor de prooi, het wijfje verdeelt deze aan de jon-
gen. Nimmer zal het mannetje de taak van het
wijfje overnemen; daartoe is hij niet in staat. Ook
niet als het wijfje sterft of geschoten wordt. Wel zal
manlief prooi blijven aanbrengen maar het verdelen
daar is hij te onhandig voor. Zo verhongeren de
jongen is een overvloed van voedsel.

Een week later ging ik mijn geluk nog eens beproe-
ven. De jongen waren aardig uit de kluiten gewas-
sen. Na een verblijf van vier uur kondigde het man-
netje zijn komst aan. Het wijfje had de prooi van
het mannetje overgenomen en streek zonder veel
omwegen met een panklaar geplukte mus in de
klauwen op de horst. Erg voordelig zat ze niet
voor de foto. Haar meest geliefkoosde voerplaats
was met de rug naar mij toe. Vrij onbeleefd tegen-
over een vriendelijke toeschouwer maar ik kon er
niets aan veranderen. De jongen kregen kleine brok-
jes. Als een van hen met een te groot stuk wor-
stelde, pakte zij het af en slikte het zelf door. Bin-
nen tien minuten was de prooi geconsumeerd. Vol-
daan lagen de jongen in de nestkom en deden een
indigestieslaapje. Het wijfje begon haar veren te

poetsen. Een werkje dat nogal wat tijd in beslag nam. Maar daarvoor was het dan ook een wijfje. Nadien ben ik meerdere malen in de schuilhut gekropen; met wisselend succes overigens. Een vijf weken na de geboorte vlogen de jongen het nest uit een onzekere toekomst tegemoet. U had ze door het luchtruim moeten zien scheren. Een heerlijk gezicht. Bejegen ze daarom niet onvriendelijk: ze horen er ook bij. Een beetje sympathie zal hen geen kwaad doen.

De boomvalk had zijn nest in het Twiske. Een gebied tussen Oostzaan en Landsmeer. Een prachtig stuk desolaat terrein, geheel overgeleverd aan de natuur. Er huisde een verscheidenheid aan vogels, die de stoutste verwachtingen overtrof. Een bewijs hiervoor was wel de aanwezigheid van de boomvalk. Het eerste met zekerheid vastgestelde broedpaar in de Zaanstreek (later volgden nog een paar meldingen). Honderden wilde eenden hadden er hun nesten veilig tussen het riet verborgen. In de vlieren broedden ransuilen, kraai en ekster en hun tafel was rijk voorzien van muizen, eieren en gevogelte. De bruine kiekendief vond er een goed onderkomen en over de drassige bodem renden de rallen en porseleinhoen. Overal klonk het wekkertje van de snor. Daar is nu radicaal een eind aan gekomen sinds rijkswaterstaat hier zand is gaan zuigen. Het gebied is als recreatieterrein gepland voor Amsterdam, de Zaanstreek en Purmerend en is nu in uitvoering. Voor de vogelman lag hier een gebied met een rijke schakering aan vogels waarvoor een ieder die iets met de natuur van doen heeft zijn vingers zou aflikken, alleen al bij het horen van al die delicatessen die er voorhanden waren.

Ik hoop u toch in de komende maanden mee te laten genieten van onze belevenissen in dit gebied.

Cees Scholtz

Vervolg van pag. 246

Van evengroot belang is dat we onze eigen kweekvogels ringen. Er is namelijk geen beter bewijs dat het echt eigen kweek is.

Min of meer hebben we dus een redelijk tot goede toekomst van onze liefhebberij zelf in de hand.

We zijn er niet mee door te zeggen dat het onze tijd wel zal duren; we zijn verplicht er voor te zorgen dat ook ons nageslacht een dergelijk goede vorm van vrijetijdsbesteding kan beoefenen.

Wellicht is het ook eens te overwegen om, nu het nog kan, het aantal soorten wat men houdt uit te breiden.

We denken hier aan de gespecialiseerde kwekers van bijv. Kleurkanaries, zebrovinken, grasparkieten etc. Velen maken gebruik van broedkooien en, vooral tijdens het kweekseizoen, is er misschien wel een vluchtje over om daarin andere soorten te houden en vooral te kweken.

van binnen en buiten bekeken

door Jos van Himbergen

Agaporniden en grote parkieten zijn dikwijls vogelsoorten, die door gespecialiseerde kwekers worden gehouden. Deze vogels kunnen zelfs een grote geldswaarde vertegenwoordigen. Door hun vorm en prachtige kleuren zijn ze een lust voor het oog. Geen wonder, dat de liefhebber steeds zoekt naar de beste methoden om met deze dieren te kunnen kweken en hiervoor kosten noch moeite spaart. Door de veelvuldige contacten in de praktijk is mij bekend, dat er behoefte bestaat om een aangepaste voeding te kunnen geven. Daarom zal het nuttig zijn om voor deze vogelsoorten eens een paar mengsels van zaden te bespreken. Bij het samenstellen van deze mengsels is ervan uitgegaan, dat er een zo breed mogelijk aminozuurpatroon in aanwezig is zonder tegen andere spelregels in de voeding te zondigen. Ja vogelvrienden, het is in de voeding niet alleen rechtuit fietsen op een voorrangsweg. Ook hier geldt, dat we naar rechts en zelfs naar links moeten kijken en beslist niet alleen als het over de verstrekking van bessen en groenvoer gaat.

Als de laurierkers in de vogelruimte wordt gebracht dan ziet men nadien de vogels apatisch op stok zitten en meestal volgt hierop de dood. Blauwzuurvergiftiging is hier de oorzaak van. Verstrekken we een mengsel van onkruidzaden, waarin een flink percentage wilde wikkens voorkomt, dan zien we bij de vogels hetzelfde gebeuren vanwege blauwzuurvergiftiging. Enige kennis van voedermiddelen is dus geboden.

Het samenstellen van een zaadmengsel is evengoed een verantwoordelijke zaak omdat dit het basisrantsoen vertegenwoordigt voor de zaadetende vogels. We moeten trachten om binnen het raam van die samenstelling zoveel mogelijk noodzakelijke voedingselementen vast te leggen zonder dat dit gevaar kan opleveren voor de dieren. Dus wederom: geen verplichte opnamen van te hoog geconcentreerde voedingsstoffen.

We gaan nu eens kijken wat er in zaden aan massa- en sporenelementen aanwezig kan zijn en hoe deze elkaar kunnen aanvullen, hetgeen we door menging van diverse zaadsoorten kunnen bereiken.

Het gehalte aan massa-elementen gaan we uitdrukken in grammen per kg en de sporenelementen in milligrammen per kg. Onderstaande gegevens zijn ontleend aan de Veevoedertabel van het Centraal Veevoederbureau te Wageningen.

	kalk	fosfor	ijzer	mangaan	koper
	Gram per kg		Milligram per kg		
milletzaad	0,3	3,2	44	17	22
boekweit	1,1	3,3	38	34	10
haver	0,9	4,1	52	42	3
witzaad	0,5	5,5	—	—	—
padi	0,4	2,6	—	—	—
tarwe	0,5	3,3	71	36	5
hennep	1,5	8,1	13	—	—
lijnzaad	2,6	8,6	120	25	16
negerzaad	4,3	6,5	—	—	—
zonnepit					
(ontdopt)	1,8	7,4	30	21	—

Als u deze cijfers eens rustig bekijkt dan ziet u, dat het zin heeft om diverse soorten zaden te mengen mits deze „bekeigen” zijn voor de betreffende vogelsoort. Ook de bouwstenen uit de eiwitten variëren op een dergelijke wijze en wat de ene zaadsoort te kort heeft kan door een andere worden aangevuld. In vorige artikelen heb ik u reeds gewezen op de extra kalkbehoefte bij vogels in bepaalde perioden. Uit bovenstaande tabel zal duidelijk blijken, dat fosfor inderdaad rijkelijker in een zaadmengsel voorradig is dan kalk.

Gaan we nu de verschillende mengsels en hun berekende voederwaarde eens bekijken.

Mengsel voor agaporniden tijdens de rusttijd.

Te gebruiken tot aan het tijdstip dat er jongen in het blok zijn.

- 6 % witzaad
- 8 % boekweit
- 4 % gepelde haver
- 4 % negerzaad
- 6 % tarwe
- 2 % hennep
- 4 % padi
- 2 % lijnzaad
- 60 % plata millet
- 4 % witte zonnepit

100 %

Ruw eiwit = 12,2 %
Ruw vet = 7,4 %
Zetmeelwaarde = 73,7

Mengsel voor agaporniden tijdens de kweekperiode.

- 12 % witzaad
- 6 % boekweit
- 8 % gepelde haver
- 8 % negerzaad
- 6 % tarwe
- 4 % hennep
- 4 % padi
- 2 % lijnzaad
- 4 % rood millet
- 34 % plata millet
- 12 % witte zonnepit

100 %

Ruw eiwit = 13,6 %
Ruw vet = 11,7 %
Zetmeelwaarde = 82,8

Rustmengsel voor grote parkieten.

Te gebruiken tot het tijdstip dat er jongen in het blok zijn.

- 6 % witzaad
- 8 % boekweit
- 4 % gepelde haver
- 4 % negerzaad
- 6 % tarwe
- 4 % hennep
- 4 % padi
- 2 % lijnzaad
- 6 % rood millet
- 48 % plata/wit millet
- 8 % witte zonnepitten

100 %

Ruw eiwit = 12,5 %
Ruw vet = 9,1 %
Zetmeelwaarde = 75,8

Mengsel voor grote parkieten tijdens de kweekperiode.

- 12 % witzaad
- 6 % boekweit
- 8 % gepelde haver
- 8 % negerzaad
- 6 % tarwe
- 4 % hennep
- 4 % padi
- 2 % lijnzaad
- 4 % rood millet
- 30 % plata/wit millet
- 16 % witte zonnepitten

100 %

Ruw eiwit = 13,8 %
Ruw vet = 12,8 %
Zetmeelwaarde = 83,2

Als agaporniden en grote parkieten naast deze zaadmengsels nog hun portie eivoer krijgen, om te voorzien in de dierlijke eiwitfactor en hierdoor een extra toediening ontvangen van bepaalde noodzakelijke bouwstenen, dan zijn we met de voeding van deze vogelsoorten al een flink eind in de goede richting. Moet nog worden vermeld, dat rantsoenering van de zaadmengsels noodzakelijk is?

Wij hebben regelmatig voorradig
duizenden tropische vogels
Pracht vinken - Parkieten -
Duiven - Kanaries - Papegaaien
Grote Parkieten

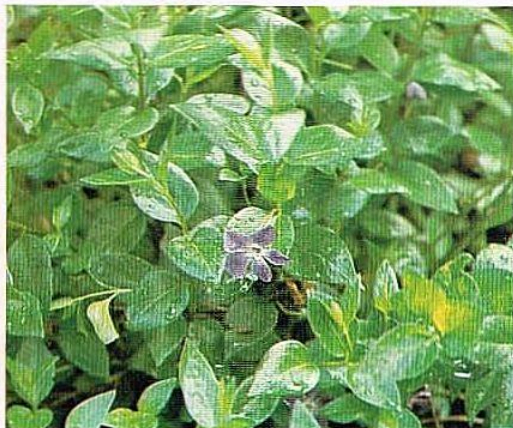
's-Zondags van 10 tot 14 uur
geopend.

VOGELHANDEL „BENNY SLAGERS”
DORPSSTRAAT 79 - ENTER (Ov.)
TELEFOON 05478-682

beplanting in en om de volière

VINCA MINOR

Ofwel Maagdepalm, kunnen we een halfstruik noemen. Het gewas wordt zowel tot de heesters als tot de vaste planten gerekend. Het is een bescheiden, altijd groenblijvende en kruipende plant welke hier te lande ook in een verwilderde vorm vrij talrijk voorkomt. Vinca minor wordt niet hoger dan 20 cm en reeds vroeg in het voorjaar bloeien de talrijke blauwe bloemen. Zon heeft de maagdepalm niet nodig, ze groeien zelfs onder dicht geboomte en ook afgevallen bladeren deert ze geenszins. Het is een uitstekende bodembedekker die best als zodanig in de volière kan worden gebruikt. Daarbij dient dan wel te worden zorggedragen dat zich boven de planten geen ziltstokken of nestkastjes bevinden waardoor ze al te erg door de uitwerpselen van de vogels bevuild kunnen worden. Trouwens, deze opmerking geldt altijd, welke struiken of planten ook worden gebruikt.

Floravi

onze tuin

Deze eerste zomermaand gaan we nog eens driffig aan het werk in de tuin, want als we straks met vakantie gaan komt er niet veel meer van. Allereerst de rozen. Hiervan nemen we de uitgebloeide bloemen weg door ze vlak boven het eerste volle zevenbladige blad weg te knippen. Het gazon gaan we ontluichten met een prikrol of anders met een greep of mestvork. Wel ervoor zorgen dat u minstens 10 cm diep komt, anders heeft het geen zin. Telkens met een tussenruimte van 30 cm prikken zodat er flink wat zuurstof in de grond komt. Daarna gaan we bemesten met een chloorarme samengestelde meststof. We strooien van deze korrels 2 kg per are en dan kunnen we weer een stevig gazon verwachten. De vaste planten gaan we ook even langs om te zien of ze niet te hoog worden, anders moeten ze worden opgebonden om te voorkomen dat bij een flinke regenbui de zaak plat komt te liggen. Als u dit allemaal heeft gedaan, kunt u met een gerust hart op vakantie gaan, ten minste, als u iemand heeft die voor uw vogels zorgt. Dat zal wel denk ik en vraag die man dan ook gelijk maar of hij regelmatig het gras wil maaien, zodat u wanneer u van vakantie terug komt niet hoeft te hooien.

Nu iets over muizen. Ik kwam ergens een beschrijving tegen hoe muizen te verjagen; niet om te doden dus. Aan slootkanten vindt men vaak de watermunt of kruisemunt. Voor degenen die de plant niet kennen, wrijf maar eens een blaadje tus-

sen uw vingers fijn; u ruikt dan de ganse dag naar pepermunt. Aan deze lucht schijnen de muizen een hekel te hebben. Als men een paak takjes in hun hollen stopt, zomers vers en 's winters gedroogd, gegarandeerd dat dan de muizen een andere plaats zoeken. Men kan ook een flesje pepermuntolie kopen. Bij een drogist wel verkrijgbaar. Een paar druppeltjes in een watje en dat in het loopgangetje naar het hol en weg zijn de muizen. Een zelfde resultaat geeft overigens fijngevreven kamille.

Zo, en dan nu nog een paar tipjes om zonder chemie van de bladluizen af te komen. **1e:** Brandnetelgier. Bos brandnetels in een emmer water doen en 5 dagen afgedekt laten staan, daarna zeven en op de planten sproeien. **2e:** Brandnetelaftreksel. Ongeveer 1 kg vers gesneden brandnetels 24 uur in 10 liter koud water laten staan, daarna zeven en sproeien maar. **3e:** Zeepspiritus. Een liter water, 1 theelepel groene zeep en 1 theelepel spiritus. Goed mengen en daarna spuiten. Wel moeten dan de volgende dag de zeepresten van de planten worden gespoeld, anders worden die er niet mooier op. **4e:** Uiengier. 500 gram uien zo fijn mogelijk maken en in een halve liter water doen, een uur afgedekt laten staan, daarna zeven en ook daarmee kunt u dan de luis te lijf gaan. Zo, dit waren dan een paar huismiddeltjes die vroeger heel vaak werden gebruikt. Tegenwoordig pakt men — helaas — veel te gemakkelijk naar de spuitbus.

J. T. van Hartkamp

onze ervaringen met aziatische soorten

groene tijgervink

Een van de weinige Aziatische soorten zonder ondersoorten is de Groene Tijgervink, *Amandava formosa*.

Ze komen voor in Midden-India waar ze leven in het dichte gras langs de oevers van meren en riviertjes. Hun voedsel bestaat uit zaden en insecten. Van gedroogde grassen bouwen ze een kogelvormig nest tussen gras- en rietstengels. Broeden doen ze voornamelijk tijdens de natte perioden, alhoewel, ook in de droge tijd zijn er nesten met eieren of jongen waargenomen.

Ze zijn niet zo sociaal, want ook buiten de broedtijd komen er, vooral tussen de mannetjes, twistpartijen voor. Dit is ons meermalen in de volière gebleken en vandaar het advies: Paarsgewijs onderbrengen.

Het geslacht is goed te onderkennen; het popje is niet alleen wat matter van kleur, maar de keelstreek is meer grijswit en haar onderzijde is aanmerkelijk lichter geel.

Pas geïmporteerd zijn ze erg gevoelig voor koude en de acclimatisatie vraagt wat meer aandacht van ons. Zijn ze eenmaal gewend, dan doen ze in niets meer onder voor de gewone tijgervink en zijn ze zelfs sterk te noemen. Zelf hebben we een paartje meer dan 6 jaar in onze volière gehad, zonder bijverwarming. Het mannetje overleefde haar en werd zelfs bijna nog 1 jaar ouder.

Wel moet van ze worden gezegd dat ze niet zo levendig zijn. Daartegenover staat dat dit 10 tot 11

cm grote vogeltje een fraai getekend en kleurrijk schepseltje is.

De balts van het mannetje is anders dan die van de gewone tijgervink. Hij buigt in steeds toenemende mate zijn kopje naar de borst; de veren staan uit. Uiteindelijk gaat hij dan over tot knikkende lichaamsbewegingen, zingt daarbij zachtjes zijn liefdesliedje en richt zijn staart naar de pop. Zij reageert op die balts door hem in zijn nekveren te pikken; einde balts. De echte paring staat, zoals ook bij de gewone tijgervink, los van de balts en volgt op het door de man pikken in de nekveren van de pop.

In de volière kan op velerlei plaatsen tot nestbouw worden overgegaan, zowel in struiken als in nestkastjes. Het mannetje verzorgt voornamelijk de aanvoer van materialen zoals grasstengels, rietpluimen, vezels etc.; het popje verwerkt ze. Samen zijn ze zo'n dag of drie in de weer om het kogelvormige nest met insluipgang te bouwen.

De gemiddeld 5 eitjes worden al vanaf de dag dat het eerste ei is gelegd bebroed, afwisselend door man en pop. De broedtijd is ongeveer 12 dagen. Op een zelfde menu als genoemd bij de gewone tijgervink blijven ze in de juiste conditie en brengen ze ook hun jongen heel goed groot. Levend voedsel is gedurende de eerste periode van levensbelang. Denk daarbij ook eens aan bladluizen, ze lusten ze graag.

De meeste Afrikaantjes brengen een groot deel van de dag op de grond door, al scharrelend op zoek naar voedsel. Dit wetende, spreekt het eigenlijk al voor zich dat de bodem van de volière niet moet bestaan uit een laag scherp rivierzand. Beter is het om de vogels wat dat betreft, als kasplantjes te beschouwen. Hun verblijf moet voorzien zijn van een goede humusrijke bodem en daaruit weten ze meer te halen dan wij vaak wel denken. Haal regelmatig de hark door die grondlaag zodat het niet alleen netjes blijft maar het bovenste laagje ook steeds als het ware wordt ververst.

Op die manier kunnen we er toe bijdragen dat ook deze soorten tot voortplanting komen. KWEKEN met vogels wordt hoe langer hoe meer belangrijker. Er zal zeker een tijd komen waarop de invoer van vogels, ook die van de „gewone afrikaantjes“, wordt gestopt of maar zeer minimaal zal zijn. We zijn dan in hoofdzaak aangewezen op eigen kweek. Laat ons dit vooral niet uit het oog verliezen. Kweken, ook en juist met deze soorten, is een haalbare kaart. Je moet er alleen wel iets meer voor doen.

Als de jonge groene tijgervinkjes 21 dagen oud zijn, vliegen ze uit en worden dan nog gedurende 10-14 dagen, in gradueel afnemende mate, door de ouders gevoerd. Daarna zijn ze zelfstandig en, indien het ouderpaar weer aanstalten gaat maken tot een volgend legsel, is het verstandig om ze daarvan weg te halen.

De jeugdruï duurt vrij lang, het begint ongeveer in de achtste levensweek en pas wanneer ze 7 tot 8 maanden oud zijn, is die voltooid. Maar dan laten ze ook de opvallende streeptekening op de zijkan-ten van hun lichaam zien, welke ze, toen ze uitvlogen, nog misten. Hun snavel is dan ook van kleur veranderd en in plaats van somber zwart is die nu helder rood.

grasparkieten allerlei

door H. W. J. van der Linden

De jaarlijkse cyclus van de grasparkiet is innerlijk nauw verbonden met een ingewikkelde inwendige cyclus van fysiologische verschijnselen die door de zg. endocrine klieren geregeld worden en die voor een deel afhankelijk zijn van bepaalde uitwendige factoren. Naar buiten manifesteert zich deze cyclus in o.a. de rui en de voortplanting. We onderscheiden 3 perioden, deze zijn:

- a) de regeneratieve periode,
- b) de acceleratieve periode,
- c) de culminatieve periode.

Beginnen we bij de regeneratieve periode dan zien we dat de endocrine klieren die bij de voortplanting betrokken zijn, de geslachtsklieren, het kleinst van vorm en gewicht en ongevoelig voor uitwendige prikkels zijn.

In deze periode valt de rui. Na deze fase volgt een periode waarin de geslachtsklieren langzaam weer op gang komen. Deze aanlooperperiode voor het broedseizoen is de acceleratieperiode. Uitwendige prikkels, zoals het lengen van de dagen en het groen worden van de gewassen, die de vogels waarnemen worden aan de hersenen doorgegeven. Deze laatste prikkelen op hun beurt de hypofyse, een kleine endocrine klier, ingebed in de schedel onder de hersenen, tot produktie van gonadotrope hormonen die via de bloedbaan de geslachtsorganen van de vogels tot rijpheid en activiteit aanzetten. We kunnen de hypofyse als het fundamentele regelorgaan van alle drie perioden beschouwen. Ten gevolge van de verhoogde hypofysewerking worden ook de secundaire geslachtskenmerken beïnvloed zoals b.v. de neusdoppen van de pop (bruin worden) of het veranderen van de snavelkleur bij sommige vogels (Gould amandine). Door inschakeling van kunstmatige verlichting en verwarming kan de acceleratieve fase belangrijk worden verkort, terwijl bij kou de activiteit van de geslachtsklieren wordt afgeremd. Het is zelfs mogelijk d.m.v. bovengenoemde externe stimulators de ruitijd te regelen. Het einde van de acceleratieve periode wordt besloten met de hofmakerij. Hierna volgt ten slotte de culminatieve periode waarin de paring en het broedproces valt. Het lichaam van de pop ondergaat in een tijdsbestek van ongeveer 10 dagen een enorme verandering door toedoen van het gonadotrope hormoon. De eierstok neemt in omvang toe. Van dit klierachtige orgaan, dat aan een tros druiven doet denken en ook wel ovarium genoemd wordt, komen enkele eierdooiers tot rijping. Ook de bloedlichaampjes nemen toe en bevatten een veelvoud aan eiwitten, vetten, kalk, fosfor, alsmede diverse vitamines. Verder treden veranderingen aan de buikhuid op. Er vallen veertjes uit en er ontstaat een kale plek, de broedplek, die meer en rijker doorbloed is als gevolg van hormonale secreties. Gedurende de rijping maken de eivormende cellen een

groeiperiode door, gevolgd door twee delingen. Later bij de behandeling van de erfelijkheid kom ik hierop uitgebreid terug doch binnen het raam van dit artikel is het voldoende te weten dat uit een eivormende cel, 4 eicellen of eigameten met elk een enkelvoudige chromosomenpatroon ontstaan.

Van de 4 eigameten komt er echter slechts een tot volledige ontwikkeling, de overige 3 gaan verloren. De zaadvormende cel daarentegen levert aan het einde van de beide delingen wel 4 rijpe zaadcellen op met een enkelvoudige chromosomenpatroon. De verklaring hiervoor is het verschil in de manier van deling en taak van de ei- en zaadgameet.

We kunnen dus zeggen dat man en pop ieder gelijkelijk bijdragen aan de totstandkoming van de zygoet (bevruchte eicel), nl. een genoom, doch dat de overige samenstelling en vorm van ei en zaadcel verschillend is.

Tot de paring worden de mannelijke zaadcellen, die door toedoen van hormonen door de testes worden afgescheiden, bij duizenden opgeslagen bij de cloaca. Enkele uitzonderingen daargelaten (eenden en struisvogels) hebben vogels geen penis. De paring vindt plaats doordat de cloaca van de man stevig tegen die van de pop wordt gedrukt. Tijdens de copulatie stort de man de spermatozoiden in de cloaca van de pop. De zaadgameten zijn bewegendes cellen die de eicel a.h.w. zwemmend opzoeken, ze zijn voorzien van een scherpe punt, acrosoom genoemd en een staartje dat dient om zich in het spermatische plasma te kunnen bewegen. Spoedig nadat het rijpe ei uit het ovarium is vrijgekomen wordt het aan het begin van het oviduct (eileider) bevrucht. Daartoe dringt een zaadcel de eicel binnen.

Het staartje, ook wel zweepstaartje genoemd, blijft achter en gaat verloren. Onmiddellijk na de samensmelting wordt een vliesje afgescheiden, het zg. bevruchtingsmembraan. De eicel is nu hermetisch voor alle overige zaadcellen afgesloten. Dit verklaart ook het feit dat een paring voor meerdere bevruchte eieren kan zorgen.

De overige achtergebleven zaadcellen blijven gedurende langere tijd in staat om eicellen te bevruchten. In de regel wordt er een ovum of eicel per dag door de eierstok afgestoten.

Als de eierdooier omgeven door het dooiervlies verder afzakt in de eileider wordt het eerste laagje eiwit afgezet. Doordat de dooier draaiende bewegingen maakt ontstaat er een laag met twee gedraaide uiteinden, die van punt naar punt lopen. Dit noemen we de hagelsnoeren. De hagelsnoeren hebben de taak de eidooier op z'n plaats te houden en ervoor te zorgen dat de vormingsdooier of kiemschijf waarin zich de celkern bevindt steeds boven in de dooier blijft zodat deze in direct contact met het broedende vogellichaam komt. In een wat enger gedeelte van het oviduct wordt er een los vlies om het eiwit gevormd. Dit is het binnenste schaalvlies. In een verder stadium wordt door het vlies heen meer eiwit toegevoegd. Dit eiwit (albumine) wordt door speciale klieren in de wand van de eileider geproduceerd. In een volgend gedeelte van de eileider wordt een tweede vlies, het schaalvlies gevormd. In het laatste gedeelte ten slotte komt de luchtkamer tot stand, wordt de kalkschaal gevormd en, naar ge-

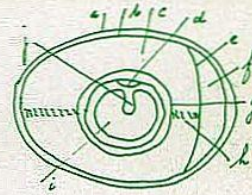
lang de soort, voorzien van een kleurtje, en vervolgens komt er dan nog een wasachtige laag omheen om verdamping tegen te gaan. De passage door het oviduct duurt voor de meeste vogels een etmaal, voor de grasparkiet ongeveer twee dagen. Het ei verlaat het lichaam via de cloaca.

Zodra de leg begonnen is begint de eierstok zelf ook een hormoon te produceren. Dit oestrogeen hormoon komt via de bloedbaan bij de hypofyse en zorgt ervoor dat deze laatste genoemde de secretie van het gonadotrope hormoon beperkt. Naar mate er meer eieren door het ovarium worden afgestoten wordt de hoeveelheid oestrogeen opgevoerd en vermindert de productie van gonadotrophine. Ten laatste komt de productie van het gonadotrope hormoon geheel stil te liggen en de vogel houdt op met de leg. Op het moment echter dat de hypofyse de afscheiding van het gonadotrope hormoon vermindert heeft, is ze begonnen met de productie van het hormoon prolactine dat de vogel prikkelt met het broeden te beginnen. Immers op het moment dat het ei gelegd wordt bevindt het embryo zich in een sluimerende toestand en kan pas door het broeden tot verdere ontwikkeling komen. Aan het einde van de broedduur, die voor de grasparkiet 18 dagen is, maar voor het overige afhankelijk van de soort, bevrijdt de jonge vogel zich met het eitandje uit zijn te klein geworden behuizing, en begint er een nieuw leven.

Ik spreek de hoop uit dat ik deze gecompliceerde materie bij u ook een beetje tot leven heb gebracht.

I

- a. kalkschaal
- b. schaalvlies
- c. eiwit
- d. kiemschijf
- e. binnenste schaalvlies
- f. luchtkamer
- g. dooiervlies
- h. hagelsnoeren
- i. gele dooier
- j. witte dooier

II

1. eierstok
2. rijpe eicel
3. tuba, trechterachtige ingang v. d. eileider
4. eileider
5. op deze plaats in het oviduct wordt eiwit gevormd
6. plaats in oviduct waar eierschaal ontstaat
7. urineleider
8. endeldarm
9. cloaca

Bogena helpt mensen dieren helpen

Zo blij als een vogel in de lucht met Bogena produkten voor vogels.

Vrij in de lucht of in een volière... onze gevederde vrienden verzorgt u het best met speciale Bogena produkten. Kanaries, papegaaien, duiven, parkieten of welke vogel u ook maar bezit, u kunt vertrouwen op Bogena!

Kanarie kernvoeder: Opfokvoer voor jonge vogels. Krachtvoer in de rusttijd. Voor kanaries en tropische zaad- en insektenetende vogels. Bevat alle bestanddelen die onmisbaar zijn voor jonge vogels en die oudere vogels in optimale konditie houden. Kortom: eiwitten, koolhydraten, vetten en vitaminen in de juiste verhouding.

Universeel voeder: Voor alle insektenetende vogels zoals b.v. Japanse nachtegalen, schama-ljsters, kardinalen, brilvogels etc. Bevat gedroogde insekten.

Parkieten kernvoeder: Hoogwaardig opfokvoer, dat gemakkelijk wordt opgenomen. De hoge eiwitverteerbaarheid (96%) geeft garantie voor krachtige en gezonde vogels.

Vraag de gratis folder over alle Bogena vogel-produkten!

bogena

Bogena b.v., Sluisweg 2, Waalwijk.

Bogena produceert o.a. genees-, verzorgings- en voedingsmiddelen voor honden, katten, konijnen, hamsters, duiven, vogels, vissen en vele andere dieren.

de regenboog- vink

tekst: E. M. Wessels
foto: H. Schremp

De op de kleurplaat afgebeelde Amerikaanse kleurvink is de welbekende en bij de liefhebbers graag geziene Regenboogvink (*Passerina leclancherii*), afkomstig uit Zuidwest-Mexico.

Zijn prachtige kleuren en zijn rustig gedrag maken hem tot een ideale volièrevogel. Vooral in een goed beplante volière voelt hij zich thuis waar hij de hele dag tussen de struiken en op de grond rondscharrelt. We moeten echter wel bedenken, dat deze vogels erg warmtebehoefig zijn en zich slecht aanpassen bij ons klimaat. Er moet dus een goed, liefst verwarmd, nachthok of binnenvolière beschikbaar zijn.

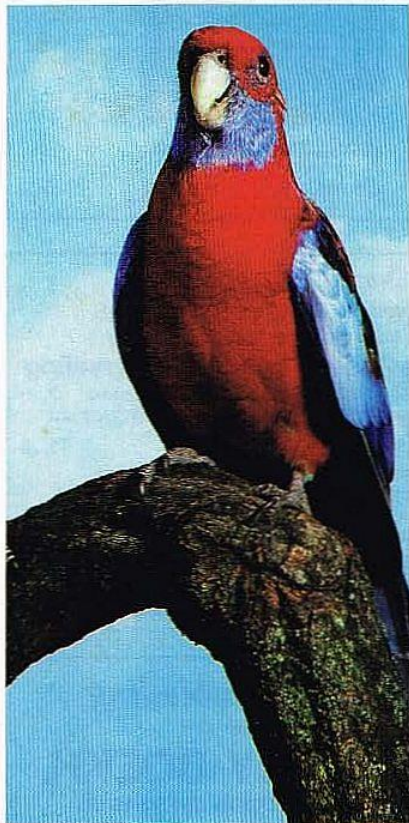
Tegen slecht weer zijn ze niet opgewassen, ook niet in de zomer. Ik heb persoonlijk meegemaakt dat een dergelijke vogel in een buitenvolière tijdens een paar koude zomerse dagen, wat hier bij ons veelvuldig kan voorkomen, ziek werd, een longontsteking opliep, en enkele dagen later, ondanks alle goede zorgen toch dood ging.

Het beste is deze vogels in een binnenvolière te houden en alleen bij zeer mooi weer buiten te laten. De voeding moet wel afwisselend zijn, behalve een

goed zaadmengsel met gierst, millet en kanariezaad, ook veel halfrijpe gras- en onkruidzaden. Tevens is wat universeelvoer en levend voer noodzakelijk.

De pop is aanmerkelijk minder fraai gekleurd; meer olijfgachtige tinten. Broedresultaten zijn mij persoonlijk of uit berichten in de internationale vogelpers niet bekend.

mijn kweek met pennanten

door G. A. Huls in 't Veld

Gaarne wil ik u mijn ervaringen met mijn eerste pennantparkieten vertellen. In de herfst van 1969 kocht ik een onverwant paar jonge pennanten bij een mij vertrouwde kweker. Ik was erg trots met mijn nieuwe aanwinst, daar ik nog geen mooiere en duurdere vogels in bezit had gehad dan pracht-rossella's.

In het voorjaar rond half maart hing ik een eigen-gemaakt broedblok in het overdekte gedeelte van de vlucht. De afmetingen waren 30 x 30 x 90 cm en een invleggat van 10 cm aan de bovenkant van het blok.

Op 5 mei werd het eerste ei gelegd en zo vervolgens om de andere dag tot 7 stuks toe. De pop kwam niet meer uit het blok en broedde goed.

Toen de eieren 14 dagen bebroed waren kon ik mijn nieuwsgierigheid niet langer bedwingen, voorzichtig opende ik het blok en zag dat er drie eieren bevrucht waren. Alles verliep verder volgens plan en ik kreeg drie jongen op stok. In de herfst ging de jonge pop dood, de andere twee waren mannen.

Eén man kon ik ruilen voor een pop, zodat ik een tweede stel pennanten bezat. In het voorjaar van

'70 hing ik opnieuw de blokken in de volière en had goede verwachtingen. Op 10 mei legde de pop van het oude koppel het eerste ei, en wie schetst mijn verbazing toen ik na tien dagen het nest controleerde en zag dat de pop helemaal geen eieren meer had. Na veel zoeken ontdekte ik stukjes eierschaal in het turfstrooisel dat ik, vermengd met houtkrullen, op de bodem had aangebracht.

Na mijn probleem aan verschillende kwekers te hebben voorgelegd, kwam ik tot de conclusie dat de pop de eieren opgegeten had. Dit zou komen omdat zij bepaalde voedingsstoffen te kort had?! Na veel aandacht besteed te hebben aan de voeding, ging de pop omstreeks de vakantieperiode weer het blok in en na 7 dagen werd het eerste ei gelegd. Op aanraden van een collega heb ik het ei eruit gehaald. Dit ei bleek later onbevrukt te zijn. De andere eieren werden allemaal weer opgegeten en ik kreeg geen kans om ze nog uit het blok te halen.

Het broedseizoen was voorbij en geen jonge pennant had ik op stok gekregen. Van het andere jonge koppel had ik ook geen eieren gehad. In het voorjaar van '71 werd het blok opnieuw aangebracht maar nu had ik het inwendig kleiner gemaakt door er aan de binnenkant planken van 3 cm dik tegen aan te spijkeren.

De man begon al spoedig achter de pop te drijven. De pop liet zich ook spoedig voeren en dook het blok weer in.

Ik had niet veel hoop meer, omdat vele kwekers mij hadden verzekerd dat de pop een eievreetster was. Dit bleek ook vrij aardig te kloppen want ik kreeg geen kans om ook maar één ei weg te halen. Dus ook dat jaar weer géén jonge pennanten.

Daar ik geen afstand kon doen van deze prachtige dieren, besloot ik in '72 het opnieuw te proberen en gipseieren in het blok te leggen. Ook dit mocht niet baten en ze knaagde zelfs die kunsteieren kapot.

In '73 werd mij aangeraden geen turfstrooisel in het blok te doen, maar enkel niet-bevruchte eieren. Dan zou de pop er wel genoeg van krijgen en zij kon ook niet krabben in het strooisel. Helaas kwam ook daar niets van terecht. In '74 ben ik verhuisd en kon ik er verder geen aandacht aan besteden.

In de herfst hadden de vogels allemaal een nieuwe volière gekregen en ik had op aanraden van een oude kweker er een tweede blok van 2 m schuin bij gehangen. Hiervan werd door de pop in het voorjaar gebruik gemaakt en het oude blok van voorgaande jaren werd niet aangekeken. Nadat ik de pop ongeveer een week gemist had, heb ik het klepje in het broedblok voorzichtig geopend.

Ik zag tot mijn verbazing vijf eieren in een kuiltje liggen, ik liet drie eieren liggen en nam er twee weg om die bij een rossella onder te leggen. Twee van de drie eieren die ik in het blok had laten liggen waren bevrucht. Ze kwamen uit en de jongen werden door de ouders goed grootgebracht. Het jonge stel bracht mij geen jongen op stok omdat de pop in de „Franse rui“ was gevallen. De man van dit stel heb ik later aan een collegakweker verkocht, die er goede resultaten mee behaalde.

Zo ziet u maar, dat men soms ook verkeerd of te vroeg kan oordelen. Een afgeschreven eievreetster kan toch wel weer een goede kweekpop worden.

Ik ben dan ook van mening dat het krabben van verschillende rossellasoorten is gelegen in het feit dat de vogel dieper weg wil kruipen en zich dan pas veilig voelt. Veel narigheid kan worden voorkomen als we diepere blokken aan onze vogels geven. Hebt u andere ervaringen met deze vogels dan verneem ik dit graag van u via ons maandblad, zodat anderen er ook iets van op kunnen steken. Er valt nog heel wat te leren omtrent de gedragingen van onze vogels.

Voor alle soorten vogels

VERKORT DE RIJ-TIJD
BEVordert DE BROEDRESULTATEN
VERHOOGT HET WEERSTANDSVERMOGEN
HERGEEFT DE VOGELS HUN ZANG EN
VEDERPRACHT

EEN HOLLEY PRODUCT - POSTBUS 135 - DELFT

VERKRIJGBAAR IN ALLE

dieren - speciaalzaken

Tilburgse Vogelhandel

IMPORT - EXPORT

Wij zijn gespecialiseerd in / en hebben constant uit voorraad leverbaar: Grijsje Papegaaien, Groene Papegaaien, Lories, Kakatoe's, Ara's, Agaporniden, Aapjes, Reptielen, Kanaries, alle soorten Parkieten en Tropische vogels.

Voor prijsopgave bel 013-423593 / 553298 of
briefkaart Puccinistraat 15, Tilburg, Postbus 860.
(ook 's-zondags van 10 tot 12 uur)

Nieuw in Nederland!

Een boeiende KLEURENFILM; voor sport-avonden. Over de verzorging van vogels:

De vogelvriend kent geen verveling

Enkele reacties: Door uw film ging een nieuwe wereld voor ons open. - Men kan duidelijk zien dat hier een Topkweker aan het werk is.

Op aanvraag wordt u een folder toegezonden.
Brieven met betaald port.

L. A. VAN OOSTROM

VOSSEGATSELAAN 33 - UTRECHT
TELEFOON 030-51 43 60

404

Een volkomen veilig en
gifvrij insecticide.

Doodt feilloos alle insecten
In huizen, hokken,
kooien, manden etc.

**W. ROUPPE
VAN DER VOORT**

Speciale aanbieding

van de

INT. HOBBY-BOEKH.

GORSEL - TELEFOON 05759-19 50

van de zojuist verschenen 4 boeken, nog tegen
intekenprijs:

F 11,50: DE GOULDAMANDINE e.a. TROP. VINKEN (14,50)

F 11,50: HET HOUDEN VAN WILDZANGVOGELS (14,50)

F 11,50: POSTUURKANARIES en ENGELSE RASSEN (14,50)

F 39,50: HET GROTE KLEURPARKIETENBOEK (47,50)

met 64 kleurplaten

van A. Rutgers, met talrijke illustr. in kleur!

Nog slechts enkele maanden tegen lage prijs
leverbaar:

ENCYCLOPEDIA v.d. VOGELLIEFHEBBER, 4 banden : 6 x F 60,00

HET VOGELPARADIJS IN KLEUREN, 10 delen : 6 x F 42,50

PARROTS OF THE WORLD (in engelse taal) : 6 x F 42,50

36 DIA'S van KLEUR- en POSTUURKANARIES : F 47,50

Verder zijn ALLE VOGELBOEKEN leverbaar;
vraagt de GRATIS KATALOGUS NU AAN!

verveling, verenpikken ... en dan verder

door Cor Maas

Toen ik een tijd geleden na lang werken een hoop geld bij elkaar verdiend had en daar m'n eerste pennants voor kocht, kon ik niet weten dat het zwaard van Damocles boven m'n hoofd zou komen te hangen. Een juwelen stel, knalrood, fors, 3 jaar oud en niet te gek duur. Prachtvogels. Je zult het maar net treffen, je verzorgt je vogels uitermate goed en jou overkomen juist de rampen.

Na in perfecte harmonie een groot aantal maanden samengeleefd te hebben bemerkte ik, dat mijn pennantman op een morgen een kaal plekje op zijn borst had. Gevochten, denk je dan in eerste instantie. Beter uitkijken vogel, voor je mooie verenpak. En om zo'n vogel niet verder te laten vechten wierp ik een bundel wilgentakken, meltakken, muur en wat blokken houtskool de volière in. Nou heb je geen tijd meer om te vechten, dacht ik. De volgende dag bemerkte ik dat het gat groter geworden was en dan vloek je even. Aan de veren die ik op de grond vond zag ik dat de schachten kapotgebeten waren. Verdorie, dacht ik, en ik op de uitkijk. Jawel hoor, knak en daar dwarrelde weer een veertje. Dan sta je als rasechte papegaai- en parkietenliefhebber even met je handen in het haar. Even maar, want je mag niet veel tijd verliezen. Jij en de vogel zijn het slachtoffer geworden van een psychische vogelziekte, geheten: **verveling**.

Wat je ook doet: de vogel verveelt zich en je kunt hem niet meer afleiden met wilgen, groenvoer, maïskolven of wat dan ook. Ligt dat nu aan de kweker? Ik weet het niet, meestal zorg je toch goed voor je dieren. En dan ga je hier en daar te rade. Je kunt geen ziekte bedenken of er is wel een lapmiddeltje voor, maar daar kopen we zo weinig voor, we willen levens redden, geen sleur behouden... Je kunt van alles kopen: veerpoeder!, ruipoeder, ruiwater en noem maar op. Maar niemand geeft raad hoe je je vogel bezig kunt houden; het beest mag geen tijd krijgen om aan zijn veren te pikken, het moet van de ene verbazing in de andere steeds maar weer in nieuwe situaties vallen, je moet zijn omgeving blijven veranderen. En dus blijf je maar proberen, botten met vlees gevoerd, heel de kooi weer volgetast, enz. Na 5 dagen heb ik de vogel maar weer eens uitgevangen en een goede diagnose gesteld. De dekveren waren weg, de donsveren waren nog aanwezig, in het vel zaten stukken pennen die gewoon afgebeten waren. Dan ga je zoeken in je literatuur en overal tref je aan: psychische ziekte, vogels van kooi verzetten, andere omgeving, vochtige lucht, maar daar kom je allemaal niet verder mee.

Na 5 dagen besloot ik de koe eens goed bij de horens te vatten en met mijn probleem mensen te gaan vervelen die er meer verstand van hadden. Allereerst belde ik het Diergeneeskundig Instituut af. Pluimveeziekten, want kippen pikken ook zo

graag, en daar stond een juffrouw Smit me te woord. Er zijn wel 70 geneesmiddelen zei ze, maar welk resultaat geeft, is niet bekend. Daar sta je dan weer. Een ding wist ze wel, het had een psychische oorzaak. Je kon wel stoppels uit gaan trekken, maar dat is niet zo leuk bij een bijtende pennant, en doet het beest zeer; kippen worden vaak in het donker geplaatst en ingesmeerd met antipik of Solusediv, maar dat kun met je een pennant niet doen. Om de vogels de eerste dagen van het pikken af te brengen kun je er wel soortgenoten naast zetten, om ze aan het vechten te krijgen, dan hebben ze ten minste geen tijd om te pikken.

Als de oorzaak niet psychisch is, dan kan ook bloedluis of mijt de oorzaak zijn, dus van veren een preparaat gemaakt en dit onder de microscoop gelegd; niets te zien. Intussen hadden de pennanten een milieu gekregen dat rechtstreeks uit Australië geïmporteerd kon zijn. Maar verder waren we nog niet.

Wat doe je in hoge nood, een dure vriend bellen. De dierenarts. Dá's nou ook toevallig, zei dr. Ed. Kemperman uit Wouwe, dat jij ook zoiets hebt, mijn grijze roodstaart heeft hetzelfde, toe zeg me even wat ik moet doen... En daar sta je dan als parkietenkweker. Het is heel vervelend, zei vriend Kemperman, maar daar kom je ook niet verder mee, en dus zijn we aan de slag gegaan, het was ons probleem en dus moesten we het overwinnen.

Logisch nadenken levert altijd resultaat. 1. Wanneer krijgt de vogel nieuwe veren — in de ruitijd. Zoveel geduld hadden we niet. 2. Waar komen de nieuwe veren — waar nu de stukken pennen zitten. 3. Conclusie: die pennen moeten eruit, er moeten nieuwe veren voor in de plaats komen. Maar hoe?

Als we nu eens de vogel met bouwstoffen gaan volstoppen, merkte dr. Kemperman op, dan heeft hij mogelijkheden om nieuwe veren te vormen. Dus met enkele vitaminepreparaten, o.a. ruiversneller van Bayer, de vogel vol met vitaminen gestopt. En waarlijk, de volgende dag baadde de man 4 keer. Als een vis zo levendig.

Na een dikke week vitaminen gevoerd te hebben (de pennant pikte niet meer) begon voor ons de tweede fase van het „feest“; de vogel moet zijn veren verliezen. Hoe kun je een pennant alleen zijn borstveren laten verliezen in een buitenren met een koude winter voor de deur. Nadenken... door partiële bestraling met een infraphil lamp. Elke dag moest de vogel buiten (om maar geen grote temperatuurverschillen te krijgen) onder de lamp, 5 minuten lang. 5 minuten lang (geleidelijk opgevoerd van 1 naar 5 minuten) werd zijn borst bestraald. En ja hoor, wie schetst mijn verbazing toen ik na drie weken de pennant aan een minitieuw onderzoek onderwierp en maar liefst 28 nieuwe rode veren tegenkwam. Het eerste resultaat was geboekt, en de vogel vloog nog vrolijk buiten.

Soms bij het bestralen trek je wel eens een veertje uit, maar bij zoveel nieuwe veren voel je je toch even trots, het helpt man... Maar we zijn er nog niet helemaal; weer 4 weken later was de vogel al weer voor 75 % opgevuld met veren en vol spanning wachtte ik op de dag dat ik kon zeggen: voor die rode borst heb ik gezorgd, mooi is ie, hè. Kortom: het heeft me veel moeite gekost, pijn, warmte en moeite. De roodstaart van de veearts is nu weer opnieuw begonnen met pikken, heb ik vernomen, je moet er ook voor zorgen, dat het dier zich niet meer kan vervelen, geen minuut van de dag. Het kost enorm veel moeite, maar bedenk wel, wat is er mooier, een kaalgeplukte lorre of een strak in de veren zittende vogel die woordjes toeroept. Je zult er even voor moeten zweten, en je zult vaak verzuchten, maar er zijn al meerdere mensen bij wie deze methode geholpen heeft.

Is de vogel weer een beetje te houden, blijf dan toch doorzoeken naar mogelijke vereisten. In België voert men aan deze vogels het bloed van biefstuk gemengd door het krachtvoer, weer anderen zeggen het is een panthoteenzuurtekort of een avitaminose B. Het is echt mogelijk dat het allemaal helpt, maar je moet blijven zoeken, je moet er iets aan doen. Ik hoop alleen dat uw vogel zich bereidwilliger gedraagt dan die van mij.

Ook al denk je, mij zal het niet overkomen, in 4 dagen tijd kun je een totaal kale vogel hebben, en dan kun je beter even dit stukje gelezen hebben om te weten hoe je eraf kunt komen. Een kale vogel is voor beide een martelgang. Zelf vind je hem lelijk, en in de winter barst het dier van de koude.

eigen kweek

Los van hetgeen over eigen kweekvogels ten aanzien van de Wet Bedreigde Uittheemse Diersoorten is gesteld, is het volgende voor u van evenveel belang.

De exporteurs van vogels hebben ten aanzien van die export te maken met vele regelingen die in ons land maar vooral ook in het buitenland o.a. met betrekking tot quarantaine etc. zijn getroffen. Zo stelden bijv. Canada en Amerika vast dat de vogels in het land van herkomst minimaal 60 dagen in quarantaine moeten hebben verbleven. Een moeilijke zaak, welke op vele praktische bezwaren stuitte. Via de Veterinaire Dienst van het Ministerie van Landbouw hebben we gewezen op ons ringensysteem. De geringde vogel draagt het bewijs dat het eigen kweek is, in welk jaar hij is geboren en bovendien is de herkomst gemakkelijk en altijd vast te stellen. De V.D. vond dit een goed en sluitend systeem en zou de betrokken diensten in de andere landen daarvan in kennis stellen en tevens erop wijzen dat voor dergelijke vogels de quarantaineperiode wellicht verkort kan worden.

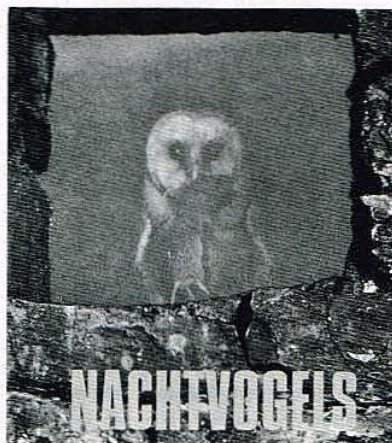
Wanneer men ook in het buitenland daar oor naar heeft, dan bereiken we niet alleen dat de exporteurs wat beter kunnen werken, maar dat hun voorkeur ook uitgaat naar **geringde** vogels.

We zullen onze overvloedige E.K.-vogels dus beter kwijt kunnen en bovendien zal de prijs die voor geringde vogels wordt gegeven ook hoger liggen.

OTTO FÄRBER NACHTVOGELS

Fotojacht op uilen

Voorzien van prachtige
foto's uit de vrije natuur.

WAARDEBON

geldig tot 10 juli 1976

NACHTVOGELS

normale prijs f 21,50
voor lezers van 'ONZE VOGELS' f 16,25

een voordeel dus van f 5,25

Deze waardebon kunt u na invulling
inleveren bij iedere erkende boekhandel.
U kunt hem echter ook inzenden aan
Uitgeverij Nijgh & Van Ditmar te 's Gravenhage

Naam

Adres

Woonplaats 195/004

heeft heden f 16,25 overgemaakt op
postrekening 145192 t.n.v.
Uitgeverij Nijgh & Van Ditmar te 's Gravenhage

Nijgh & Van Ditmar

honingvogels

Taccazehoningvogel (*Nectarinia tacaze*; vr.)

A. J. Mobbs (Engeland)

Onder de Aziatische soorten is de purperen honingvogel (*Nectarinia asiatica*) zeker het makkelijkst in te wennen. Pas ingevoerd vragen ze, zoals de meeste honingvogels trouwens, wat extra zorg. Wanneer ze kleverig aankomen, moet men ze in een kooi plaatsen en de nodige badgelegenheid geven zodat ze hun veertjes zelf kunnen reinigen. Zouden ze daartoe de kans niet krijgen, dan gaan ze makkelijk kale plekken vertonen, vooral op de kop. Na het invoeren is het soms nuttig om er enkele bij elkaar te plaatsen (voorbeelden trekken!); men moet dan wel opletten dat er niet gevochten wordt.

De purperen honingvogel is één van de soorten, die een rust- of eclipskleed aantrekken in bepaalde periodes van het jaar, t.z. het mannetje lijkt dan zeer goed op het popje. Deze soort is ongeveer 11 tot 12 cm lang. Mannetjes in broedkleed zijn volledig zwart met een metaalachtige purperen en donkergroene weerschijn. De oranje flankveertjes zijn meestal verborgen en slechts te zien wanneer een mannetje rust of balt. Buiten het broedseizoen behouden de mannetjes hun donkere vleugels, en ook een brede metaalachtige violette band vanaf de kin tot de buik. Verder zien ze er uit als de popjes, die bovenaan olijfbuin en onderaan geelachtig zijn.

Zoals alle honingvogels, die een eclipskleed kennen, blijkt ook de purperen honingvogel onregelmatig op kleur te komen. Dikwijls zal een mannetje een bijna volledig broedkleed krijgen, maar toch een paar bruine veertjes overhouden. Alhoewel klein, kunnen purperen honingvogels erg vechtlustig zijn.

Toch heb ik paartjes gekend die rustig samenleefden, maar dan wel in een tamelijk grote, beplante volière.

Een andere Aziatische soort die ongeveer dezelfde grootte heeft en even makkelijk te houden is, is de amethystrughoningvogel (*Nectarinia zeylonica*). Vroeger werd deze soort vrij regelmatig ingevoerd, maar de laatste jaren worden zij zeer onregelmatig binnengebracht. T.g.v. zijn onhebbelijke gewoonte om met zijn kop langs de zitstokken te wrijven, krijgt deze soort makkelijk een kale kop, tenzij de kooi volledig zulver gehouden wordt. Exemplaren die bij aankoop reeds veren missen, blijken er lang over te doen om ze terug te krijgen. Als gevolg van deze gewoonte is deze soort meer geschikt om in een volière te leven dan in een kooi. Ondergebracht in bv. een beplante vlucht blijven ze meestal van rui tot rui in perfecte conditie.

De amethystrughoningvogel is minder agressief dan de meeste honingvogels en daarom is het ook wel mogelijk om een paartje voortdurend samen te houden. Ze kunnen daarom ook samengehouden worden met andere nektarstende vogelsoorten, zoals brilvogels, yuhinas en suikervogels.

In tegenstelling tot de purperen heeft de amethystrughoningvogel geen eclipskleed. Het mannetje heeft een helgele onderzijde met een metaalachtig purperen kin en keel. De bovenkop is metaalachtig donkerblauw en de rug is purper; het overige gedeelte van de bovenzijde is levendig bruin. Het popje lijkt op dat van de purperen honingvogel maar de onderzijde is bleker en de rug en de vleugels zijn levendig bruin. Het „aangezicht” is ook bleker dan bij het purperen honingvogel-popje. De purperkeel- of Van Hasselts honingvogel (*Nectarinia sperata*) is zonder twijfel één van de meest geliefde honingvogels. Hij is niet alleen klein — iets minder dan 10 cm — maar het mannetje is echt fantastisch gekleurd. De meeste purperkeelhoningvogels zijn uiterst vertrouwelijk, en pas ingevoerd hebben ze weinig of geen schrik van mensen. Deze soort zingt erg gevarieerd en aangenaam en als men ze voor het eerst hoort, staat men verbaasd over het volume ervan.

De purperkeelhoningvogel heeft de reputatie van tamelijk moeilijk in te wennen, maar ik mag niet zeggen dat hij echt moeilijker is dan de meeste andere kleine honingvogelsoorten. Hij schijnt na het invoeren wel een afkeer te hebben van lage temperaturen, en men kan ze daarom ook beter bij een temperatuur boven de 21 °C houden.

Het is wel jammer dat niet meer vogelliefhebbers succes hebben met deze soort, want ik heb ondervonden dat het een honingvogel is die weinig zorg vraagt, als hij ingewend is. Het is ook een uiterst „nette” soort, die zelden of nooit z'n zitstokken of de zijwanden van z'n kooi zal bevuilden.

Alhoewel zo'n kleine purperkeelhoningvogel wel wat agressief kan zijn na het inwennen, kan men toch een mannetje in een kleine beplante vlucht of een binnenvolière samenhouden met andere kleine vogelsoorten.

Het baltzen van deze soort is anders dan bij de meeste honingvogelsoorten, omdat naast het uitslaan van de vleugels, deze soort ook de lichaamsveertjes opzet en opvliegt van z'n zitstok in een

fladderende vlucht en weer neerstrijkt naast het voorwerp (het popje?) waarvoor hij baltst.

Het mannetje van de purperkeelhoningvogel is metaalachtig goudgroen vanaf de snavel tot de nek; het overige gedeelte van de bovenzijde is zwart, overgaand in een metaalachtig purperblauw naar de staart toe. De kin en de keel zijn metaalachtig amethystblauw en de borst is diepbruin gekleurd, het overige van de onderzijde is zwart. De popjes zijn meestal olijfgroen bovenaan en dofgeel aan de onderzijde. Alhoewel het een Aziatische soort is, is de geelrughoningvogel (*Aethopyga siparaja*) nooit werkelijk regelmatig ingevoerd. Slechts de rug van het mannetje is geel; de bovenrug, de zijkanen van de kop, de kin, de keel en de borst zijn prachtig rood. Een opvallende baardstreep is metaalachtig violet; het voorhoofd is metaalgroen en de nek is bruingroen. De vleugels zijn olijfbrown en de staart is violetzwart, de middelste staartveren zijn verlengd en evenals de randen van de andere staartveren metaalgroen. De buik is olijfgrijs.

Geelrughoningvogel (*Aethopyga siparaja*)

De popjes zijn voornamelijk olijfgroen, bleker aan de onderzijde. Deze soort vertoont geen eclipskleed. Geelrughoningvogels zijn erg vertrouwd en ze willen meestal zelfs insecten uit de hand aannemen. Een mannetje dat ikzelf had, kwam op m'n vinger zitten en liet me zelfs toe hem in m'n hand te nemen, zonder een teken van enige stress te vertonen.

Alhoewel deze soort heel wat rood in z'n verenkleed heeft, kan deze kleur toch makkelijk (met de hulp van een kleurprodukt) behouden worden. Vergeleken met veel andere honingvogels is de geelrughoningvogel niet zo agressief, en is het soms mogelijk een paartje samen te houden, alhoewel een vogelliefhebber erg gelukkig mag zijn als hij kans ziet om een paartje te pakken te krijgen; popjes zijn meestal erg moeilijk te vinden.

In de voorbije jaren werd de bruinkeelhoningvogel

(*Anthreptes malacensis*) soms eens ingevoerd. Hij is ongeveer 12,5 cm lang; de mannetjes hebben een metaalgroene bovenkop, nek en bovenrug. De onderrug en de mantel zijn metaalachtig violet; de zijkanen van de kop zwartachtig. De kin en de keel zijn bruin afgezoomd met een metaalachtig violet; het overige van de onderzijde is geel. Popjes zijn hoofdzakelijk olijfgroen bovenaan en geelachtig onderaan. Opmerkelijk is de snavel die erg kort en dik is.

Deze soort is makkelijk in te wennen, alhoewel, zoals de meeste soorten uit dit geslacht, hij een echte „insecteneter” is, vooral wanneer ze pas ingevoerd zijn. In tegenstelling met de andere soorten die in dit artikel beschreven werden, zal de bruinkeelhoningvogel bij gelegenheid ook wel eens wat fruit aannemen, o.a. rijpe peren, druiven en zoete sinaasappelen.

papegaaien fokken start erg moeilijk

Medio maart 1975 ben ik begonnen met de uitvoering van een al maanden bij mij levende wens. Ik kocht twee papegaaien met het doel met deze vogels te gaan fokken. Ik kweek met redelijk succes grote parkieten.

Maar omdat mijn met veel plezier, maar ook met veel zorg en moeite opgefokte jonge vogels „toevallig” niets waard zijn als ik ze aan een koper, tevens verkoper aanbiedt is het plan gerijpt om met moeilijk te kweken vogels te beginnen. Dat voorkomt veel ongenoegen en ruimtegebrek.

Op die goede dag dus naar een grote handelaar in Amsterdam. Een heel aardige man die alleen maar gezonde vogels verkocht. De vogels zouden al helemaal op zaad. Het bewijs waren de in de kooi opgehangen bakjes met zaad. De eerste dagen moest ik niet direct ongerust worden want na een verhuizing eten papegaaien een dagje niet.

Nou, dat dagje werd een lang dagje, want de vogels wisten niet eens wat zonnepitten waren. Mijn vriend had één en ik zoals gezegd twee vogels gekocht. De vogel van mijn vriend was na twee dagen dood. Ik had een grote ziekenkooi en dat reddde mijn twee vogels van de dood.

Met een spuit met vloeibaar voedsel (dwangvoederen), later aangevuld met gekookte mais uit blik, druivensuiker enz. was het na veertien dagen zover dat ik met deze dieren naar de dierenarts kon. Mijn vriend had (met stevige bijbetaling) een nog gezondere vogel teruggekregen, dus met drie heel zwakke vogels naar Utrecht (veeartsenijschool) en kreeg daar medicijnen; ook werden injecties gegeven. Veel kans kaf de dierenarts niet maar het liep goed af.

Begin juli 1975 zijn mijn twee vogels de buiten-volière ingegaan en het gaat heel goed. Inmiddels zitten er nu tien amazone's en één koppel heeft zich, naar ik hoop, gevormd.

Vervolg op pag. 276

ervaringskrabbels nestmateriaal

door J. Foederer

Het jaar 1975 liep ten einde en ik begon langzaam reeds voorbereidingen te treffen voor de kweek 1976. U kent dat wel, wekelijks een kwartiertje langer het licht laten branden om langzaam naar het minimum van 14 uur licht te komen. Een bakje ei- of krachtvoer meer per week, wat tarwekiemolie erbij of wat gekiemde tarwe etc. Ik wilde dit jaar op 1 maart met de kweek beginnen, een beetje bijverwarmen enzo, u weet dat allemaal wel.

Het zijn zo van die kleine voorbereidingen die u zelfs midden in de winter al een lenteachtig gevoel kunnen geven. Want laat ons maar eerlijk zijn, we tellen na onze jaarlijkse mooie grote vogelshow al af. De kweektijd is immers de mooiste periode van onze liefhebberij.

Toen ik op een avond bij een kennis op bezoek was en het gesprek natuurlijk over de vogels ging, kwamen we op het nestmateriaal. Mijn zoon had in 1975 als nestmateriaal aan zijn vogels uitgeplozen stukjes touw, afkomstig van zo'n moderne trapleuning, gegeven met goed succes. Die kennis zei mij toen dat hij nog een halve meter van soortgelijk spul had liggen en dat ik dat wel van hem kon krijgen. Ik nam het mee en kookte het goed uit want ik had wel eens gehoord dat geïmpregneerd sisaltouw schadelijke gevolgen voor de vogels kan hebben.

Eindelijk was het eind februari. Mijn vogels waren in prima conditie en alles belooft veel. De poppen vlogen onrustig met een snellere, hoorbare vleugelslag en zaten slank en fier en lieten ook regelmatig het bekende trrr trrr geluid horen. Dit zijn allemaal seintjes van broedrijpheid. Ook mijn mannen zongen dat het een lieve lust was.

Toen 1 maart. Het jaarlijkse grote gebeuren kon beginnen. In de broedkooien een nestbakje, wat nestmateriaal en maar ongeduldig wachten.

Na een week begonnen 8 poppen te nestelen, maar het felle levenslustige, dat vooral in de nestelperiode van de vogels afstraalt, miste ik toch wel een beetje. Maar ja, het was nog vroeg en het was op dat moment zelfs erg koud buiten. Na 14 dagen zaten van de 16 poppen er 12 te broeden. Steeds meer miste ik echter het felle levendige gedrag. 4 poppen waren zelfs nog niet aan een nest begonnen. U moet weten, ik heb de gehele dag de tijd, kom dan veel bij mijn vogels en elke verandering kan ik opmerken.

Er hadden verscheidene vogels een slecht nest gemaakt. Ze wachtten na een half nestje ook veel langer met doornestelen totdat ik stukjes katoen voor de afwerking verstrekke, toen gingen ze snel verder.

Voor sommige poppen heb ik zelf een nestje moeten maken. Wat was er toch aan de hand? Mijn vogels waren beslist niet zo „blij“ als vroeger. Toen

uiteindelijk de 4 eerste nesten moesten uitkomen, bleek er een compleet legsel onbevruucht te zijn en van de andere in totaal 12 eitjes kwamen er maar 5 uit, de rest dood in de dop.

Het was inmiddels al 28 maart geworden en nog steeds hadden 4 poppen geen nest gemaakt. Van de andere 8 poppen, waarvan de legfels nu ook moesten uitkomen, waren er 3 onbevruucht en uit de 20 andere eitjes kwamen maar 7 jongen. Ik was al ruim veertien dagen erg onrustig en in mijn gedachten liep ik steeds maar naar een oorzaak te zoeken. Er moest iets niet kloppen. In al de 20 jaar dat ik met vogels kweek, was me dit nog nooit overkomen. Op een gegeven moment dacht ik weer aan het nestmateriaal. Zou daarmee iets niet goed zijn geweest?

Ik ging die zelfde dag, het was 28 maart, naar mijn zoon en ben zijn trapleuning eens gaan bekijken. Ineens werd mijn twijfel zekerheid. De van touw vervaardigde trapleuning was blank en niet geïmpregneerd; heel anders dan het materiaal dat ik aan mijn vogels had gegeven. Mijn touw rook sterk en had een bruine kleur. Thuis gekomen heb ik direct 3 nesten veranderd en er het normale witte sisaltouw voor gebruikt met aan de binnenkant van het nestje katoen.

Nu kan men bij de kanaries nooit zo vlug een conclusie trekken, we moeten daar erg voorzichtig mee zijn. Voor mij stond het echter wel vast dat het bruine en sterk naar carboleum ruikende nestmateriaal de oorzaak van alle narigheid was. Dat spul had mijn vogels totaal uit hun conditie gebracht. Nog zekerder werd ik toen ik mijn ervaringen op onze ledenvergadering vertelde en een medelid vertelde dat hij vorig jaar precies hetzelfde had ervaren. Hij had echter toen de oorzaak niet onderkend.

Een veronderstelling, die ik al reeds lang had, is mij nu nóg duidelijker geworden. Als we met een gezond stel kanaries geen vijf of zes jongen per seizoen kunnen kweken, dan ligt de schuld niet bij de vogels maar bij de kweker. Vele, vele dingen kunnen we fout doen, ook al zijn we vaak van mening dat we het nog zo goed doen.

Ter overdenking nog het volgende voorval: Ongeveer 35 jaar geleden had mijn broer al zijn nestkastje gecorboleumd, dat was immers goed tegen bloedluis. Hij kweekte echter dat jaar geen enkele vogel. Let dus wat dat betreft goed op uw zaak. Heb ook aandacht voor die nieuwe verfsoorten die ze tegenwoordig gebruiken zoals sadolins etc. Op de verpakking staat meestal dat de verf gevaarlijk is voor bijenkorven en broeikassen. Gebruik dat spul dan liever ook niet voor uw vogelverblijven. Wees ook voorzichtig met de nestmaterialen welke behandeld zijn tegen insecten en luis; wees zelfs voorzichtig met de kant-en-klare sisalnestbodempjes die u kunt kopen. Zouden alle fabrikanten van dergelijke benodigdheden wel de overgevoeligheid van onze kanaries kennen? Ik meen het te moeten betwijfelen.

Voor alles, laat de moderne touwtrapleuning daar waar hij voor gemaakt is.

Laat gemak of zuinigheid de wijsheid niet bedriegen.

de vererving van de zwartborst-factor bij de zebravink

door Wim Beckmann

Met de zwartborstfactor zijn verschillende combinatievormen mogelijk. Tot nu toe zijn door de Technische Commissie erkend en in de standaard omschreven:

1. De combinatie met de bruinfactor; bruin-zwartborst.
2. De combinatie met de bleekrug; bleekrug zwartborst.
3. De combinatie met de zwartmasker; masker zwartborst.

Tot nu toe zijn de volgende mogelijke combinaties niet erkend:

4. De combinatie met de grijsvleugel; grijsvleugel zwartborst.
5. De combinatie met de bruinvleugel; bruinvleugel zwartborst.
6. De combinatie met de dominant zilver; dominant zilver zwartborst.
7. De combinatie met de dominant crème; dominant zwartborst.
8. De combinatie met de bont; bonte zwartborst.
9. De combinatie met de witte; getijgerd wit.
10. De combinatie met de isabel; isabel zwartborst.

De vraag is of de combinaties 4 t/m 10 eventueel voor standaardisering in aanmerking moeten komen. Een van de eerste vereisten is de **herkenbaarheid** van de combinatie. Het moet geen kwestie

van raden zijn, welke combinatievorm we als keurmeester voor ons op de keurtafel krijgen. Een duidelijke herkenning moet mogelijk zijn; een eis waaraan de mannen in het algemeen beter zullen voldoen dan de popen. Een tweede voorwaarde voor standaardisatie is de praktijk. De combinatievormen moeten eerst in behoorlijke aantallen gekweekt zijn alvorens we hen kunnen standaardiseren, m.a.w. we moeten een goed inzicht krijgen wat qua kleur en tekening de combinaties opleveren en wat we dan als ideaalpatroon kunnen stellen. Dat zijn echter toekomstige problemen. Nu het antwoord op de vraag: hoe kweek ik het snelst diverse combinatievormen. Daar zullen we enkele artikelen aan wijden.

1. De kweek van de bruin-zwartborst.

Deze kleurslag is een combinatie van een geslachtsgebonden factor (bruin) met een autosomaal verervende factor (de zwartborstfactor). Voor een dergelijke combinatie kunt u het beste een man nemen met de geslachtsgebonden kleur en een pop met de autosomale kleur. In dit geval krijgen we de paring: bruine man x zwartborst pop.

De eerste paring is dan:

1. Bruine man x 2-fac. zwartborst pop.

$$\begin{array}{c} X^z \quad Zb+ \quad X^z+ \quad Zb \\ \hline \end{array}$$

In formules is dat $\frac{X^z \quad Zb+}{X^z \quad Zb+} \times \frac{X^z+ \quad Zb}{Y \quad Zb}$.

De jonge mannen uit deze paring zijn alle grijs/bruin 1-fac. zw. borst met de formule $\frac{X^z \quad Zb+}{X^z+ \quad Zb}$;

uiterlijk zijn het dus enkelfactorige zwartborsten. De jonge poppen uit deze paring zijn alle bruin, enkelfactorige zwartborst met de formule $\frac{X^z \quad Zb+}{Y \quad Zb}$.

Wilt u geen inteelt, dan zet u een tweede paring op van bruine man x 2-fac. zwartborst pop of van 2-fac. zwartborst man x bruin pop. Uit de paring 2-fac. zwartborst man x bruine pop kweekt u:

mannen grijs/bruin 1-fac. zwartborst $\frac{X^z+ \quad Zb+}{X^z \quad Zb}$;

poppen grijs 1-fac. zwartborst $\frac{X^z+ \quad Zb+}{Y \quad Zb}$.

Nu paart u broer x zus uit de paring nr. 1. of man uit paring 2b x pop uit paring 1. In formules is dat $\frac{Y^z+ \quad Zb+}{Y^z \quad Zb} \times \frac{X^z \quad Zb+}{X \quad Zb}$.

Uit deze paring kweekt u:

MANNEN

1/16 bruin

1/8 1-fac. bruin-zwartborst

1/16 2-fac. bruin-zwartborst = t.t.-vogel

1/8 grijs/bruin 1-fac. zwartborst

1/16 grijs/bruin 2-fac. zwartborst = zwartborst

POPPE

1/16 bruin
1/8 1-fac. bruin-zwartborst
1/16 2-fac. bruin-zwartborst = t.t.-vogel
1/8 grijs 1-fac. zwartborst
1/16 grijs/bruin 2-fac. zwartborst = zwartborst

U ziet dat u uit deze paring in totaal 1/8 2-fac. bruin-zwartborsten kweekt, nl. 1/16 mannen en 1/16 poppen.

Maar tevens kweekt u 1/4 1-fac. bruin-zwartborsten; nl. 1/8 mannen en 1/8 poppen. Neemt u nu bijv. een 1-fac. bruin-zwartborstman en u paart deze met een 1-fac. bruin-zwartborstpop dan kweekt u 25 % bruine mannen en poppen zonder de zwartmaskerfactor, 50 % 1-fac. bruin-zwartborstmannen en -poppen - 25 % 2-fac. bruin-zwartborstmannen en -poppen.

Uit de paring 2-fac. bruin-zwartborstman x 2-fac. bruin-zwartborstpop kweekt u 100 % 2-fac. bruin-zwartborstmannen en -poppen.

De kweek van de bleekrug zwartborst.

Ook deze kleurslag is een combinatie van een geslachtsgebonden factor (bleekrug) met een autosomaal (zwartborst) verervende factor.

U zet de paring op van a) bleekrugman x 2-fac. zwartborstpop. b) 2-fac. zwartborstman x bleekrugpop. Het tweede jaar paart u jonge man uit b x jonge pop uit paring a en u krijgt:

MANNEN

1/16 bleekrug
1/8 1-fac. bleekrug zwartborst
1/16 2-fac. bleekrug zwartborst = t.t.-vogel
1/16 grijs/bleekrug
1/8 grijs/bleekrug 1-fac. zwartborst
1/16 grijs/bleekrug 2-fac. zwartborst = zwartborst

POPPE

1/16 bleekrug
1/8 1-fac. bleekrug-zwartborst
1/16 2-fac. bleekrug zwartborst = t.t.-vogel
1/16 grijs
1/8 grijs 1-fac. zwartborst
1/16 grijs 2-fac. zwartborst = zwartborst

Uit de paring in het 3e jaar van 1-fac. bleekrug zwartborst x 1-fac. bleekrug zwartborst kweekt u 25 % bleekrug - 50 % 1-fac. bleekrug zwartborst - 25 % 2-fac. bleekrug zwartborst en uit de paring 2-fac. bleekrug zwartborst x 2-fac. bleekrug zwartborst kweekt u 100 % bleekrug zwartborst. Natuurlijk kunt u bij een dergelijke paring voor verrassingen komen te staan. De bleekrugman kan bijv. split voor zwartmasker zijn en dan kweekt u uit de paring bleekrugman x 2-fac. zwartborst 50 % 1-fac. masker zwartborstpoppen en 50 % 1-fac. bleekrug zwartborstpoppen. Maar dat zijn nu eenmaal de verrassingen waarvoor iedere zebra-vinkweker zich geplaatst kan zien.

Ook hier geldt de 1-fac. bruin-zwartborst en 1-fac. bleekrug zwartborst zijn wel kweekvogels maar geen t.t.-vogels. Dat zijn alleen de 2-fac. bruin-zwartborsten en de 2-fac. bleekrug zwartborsten.

ethologie

Frater Deltour zegt, dat in beslag genomen vogels weer aangepast kunnen worden aan de natuur. Maar is dat wel waar? Vogels kunnen leren, dat is alom bekend. In de natuur leren ze oppassen voor gevaar in de vorm van mens en dier op de grond en van roofvogels vanuit de lucht.

In de volière leren ze geen angst te hebben voor hun verzorger en ook huisdieren, die steeds langs de volière lopen, maken hen niet meer bang. Zij leren de voerbak en het drinkwater vinden, omgaan met vogelsoorten, die hun onbekend zijn, eten, drinken en baden zonder angst. De angstfactor is er dus niet meer bij.

Dit alles is er de oorzaak van, dat zij leren te leven in een sfeer van geborgenheid zonder zorgen om een goede nestgelegenheid, nestmateriaal, beschutting tegen regen en wind etc. etc.

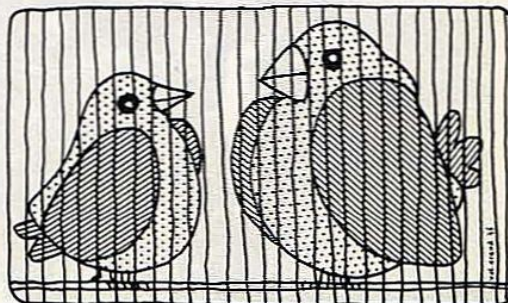
Want net zo goed als een volk, een stam of een groep mensen, die onder moeilijke omstandigheden leven, anders zullen reageren op bepaalde omstandigheden dan mensen, die in rust en vrede en zonder gebrek aan voedsel etc. leven, zo is het ook met ander dierlijk leven, in dit geval de vogels. Hun hele gedrag wordt door de omstandigheden bepaald en beïnvloed en dit vindt ook z'n terugslag in hun geluidssignalen.

Het is immers alom bekend, dat vogels hun stemgeluid gebruiken om stemmingen uit te drukken. Het is goed te horen of een vogel boos is of angstig en bij de voerbak is dat door iedere volièrehouder dagelijks te zien en te horen. Met zang geven de mannetjes aan of ze een territorium en een partner hebben of niet. De zang verschilt van soort tot soort en dient dus tevens als herkenning van de soorten onderling.

Zwartkopmezen gebruiken wel zestien verschillende signalen, de zanggors en de vink hebben er eenentwintig en de koolmees heeft wel het dubbele aantal uitingen. Voor de groepsamenhang is de onderlinge conversatie van groot belang, want niet alleen roep- en contactgeluid worden gebruikt, maar ook de vluchtroep en juist deze is van belang voor het directe lijfsbehoud voor de groep en van iedere vogel in het bijzonder. Daarom is het zo ontzettend moeilijk voor volièrevogels om zich in de vrije natuur aan te passen en te handhaven.

Wat is uw mening hierover?

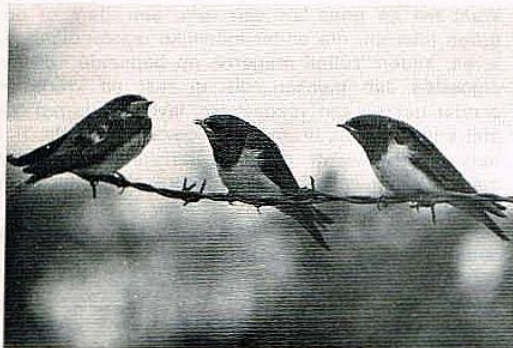
A. van Beek

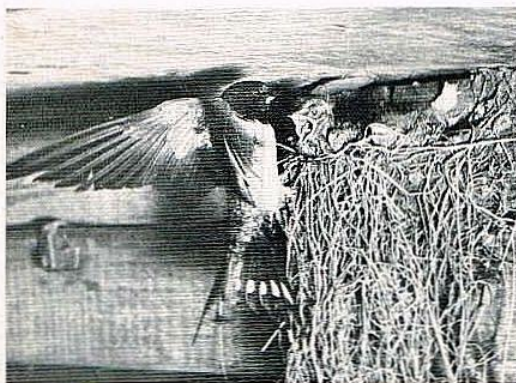
buitengebeuren

Meindert de Jong

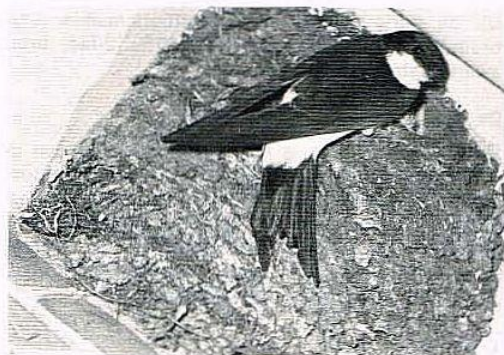
In de maand juni gaan we eens omhoog kijken want in hoger sferen is ook wel het een en ander te beleven. Om te beginnen zijn er de zwaluwen, die met een sneltreinvaartje jagen achter insectengepuis, dat wij kunnen missen als de spreekwoordelijke kiespijn. U weet, neem ik aan, dat wij in ons land slechts drie échte zwaluwen hebben, die tot onze broedvogels worden gerekend. Om te beginnen zijn er de boerenzwaluwen die, wanneer ze

hier in het voorjaar arriveren, een flinke reis achter de rug hebben. Als zij konden spreken zouden ze vertellen van de brede stromen Zambesi en Limpopo; van de met donderend geweld neerstortende watermassa's der Victoria- en Stanley-watervallen; van de ontzaglijke watervlakten als het Tanganyika- en Nyassameer. Zij zouden verhalen doen over hun insectenjacht langs de boorden van de Nijl, waar miljoenen andere vogels hun magen vulden; van hun tocht over de Middellandse Zee, over Italië langs de Apenijnen en verder over de Alpen, waar de sneeuw op de toppen verblindend lag te schitteren in het zonlicht.

teren in het zonlicht. Dit vogeltje is zó bekend dat ik er stellig geen signalement van hoef te geven, maar wist u dat de boerenzwaluw één van de weinige vogels is die zowel buitens- als binnenshuis zingt?

Het nest is een plat bouwwerk, ongeveer in de vorm van een kwart bol, die van boven geheel open is, in tegenstelling tot het nest van de huiszwaluw dat de vorm heeft van een kwart bol met de vliegopening aan de voor-bovenkant. Bij dit vogeltje is de gehele bovenkant, met uitzondering van de stuit

metaalglanzend blauw; de onderzijde is helder wit. Dezelfde kleur heeft ook de stuit en daarom wordt deze zwaluw wel betiteld met **witgatje** en **melkstaartje** (hoewel de staart, die minder diep gevorkt is dan die van de boerenzwaluw, beslist niet wit is). De derde zwaluw is de oeverzwaluw, waarvan de vlucht minder gracieus is dan die van de andere twee soorten zwaluwen. Het lijkt veel op een vleermuisachtig onrustig gefladder, maar niettemin weten ze hun kostje in de lucht best op te scharrelen. Deze vogeltjes zijn bruinachtig van kleur van boven, terwijl ze aan de onderzijde witachtig zijn, met uitzondering van een brede bruine borstband, die zich in het midden van het lijfje nog een eindje in de lengte naar beneden voortzet.

In steile oeverkanten, zandafgravingen, leemkuilen en dergelijke graven ze met snavel en pootjes een horizontale gang, in lengte variërend van driekwart tot soms ruim anderhalve meter. Het eind van de pijp is verwijd tot een „ketel” waarin het nest wordt gebouwd.

Ja, zult u zeggen, what about de gier- en de nachtzwaluw? Inderdaad heten deze vogels zwaluwen, maar ze zijn het echter niet en behoren tot een geheel andere familie. Maar omdat u de gierzwaluwen allerwegen in hogere regionen kunt zien, wil ik er wel iets over vertellen. Deze vogels komen uiterst zelden op de grond en ook zult u ze nooit op telefoon- of telegraafdraden zien rusten, want daar zijn de korte, zwakke pootjes niet op berekend. Ze doen vrijwel alles vliegend: ze verzamelen het nestmateriaal in de vlucht, soms paren ze vliegend en zelfs

knappen ze een uitje in de ionosfeer, drijvend met gespreide vleugels op de luchtlagen. De paring vindt echter ook wel plaats op het nest, waar ze ook wel slapen en willen ze rusten, dan klemmen ze zich vast tegen een muur of iets dergelijks.

Nog een vogeltje van hoger sferen is de veldleeuwerik, die in het voorjaar een van de eerste trekkers is die terugkeren uit zuidelijker regionen. Voor dag en dauw jubelt hij het hoogste lied, maar ook nu

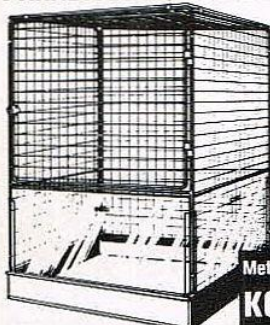
kunt u hem nog steeds beluisteren, hoewel minder vaak, want het kroost in het nestje op de bodem heeft voortdurend snavelkost nodig. Behalve de veldleeuwerik, die zich al zingend hoger en hoger schroeft „als gebruikte hij een onzichtbare wenteltrap”, hebben we hier ook nog de kuifleeuwerik, die echter zijn liedje op de grond, zittend op een steen of iets dergelijks, voordraagt. Hij draagt op de kruin een spits kuifje. Ten slotte is er nog de iets kleinere boomleeuwerik, die zijn buitengewoon melodieuze liedje zowel zittend als vliegend ten gehore brengt.

Reeds
duizenden
geleverd!

PARADISO - KOMECO ZELFBOUW VOLIERES

Geheel metalen zelfbouw kamervolières van genormaliseerde elementen. Steeds uit te breiden en onder te verdelen. Twee standaard-uitvoeringen met oneindig veel combinatiemogelijkheden. Het past altijd! Gegarandeerd!

PARADISO-KOMECO VOLIÈRE geen kooi, maar een echte vogelwoning!

Dof zwart, slagvast geëpoxeerd, roestbestendig, morsvrij en hygiënisch.

Waterdichte aluminium schuiflade. Gemakkelijk toegankelijk. Veilig af te sluiten. Geen zichtbelemmering!

Montage? Het werk van een ogenblik. Geen gereedschappen nodig!

Metaalwarenfabriek Huls Kamp B.V.

KOMECO-DIVISION

POSTBUS 52 TE ALKMAAR

Stuur de BON of schrijf een briefkaart aan:

BON Zend mij Uw rijk geïllustreerde prospectus met technische beschrijving en prijzlijst van de **PARADISO-KOMECO ZELFBOUW VOLIERES**

Naam:

Adres:

Plaats:

GEZA SEPT

**Voorkomt en geneest
virusziekten en infecties.**

Een goedkoop en afdoend middel dat eenvoudig toegepast kan worden: enige druppels aan het drinkwater toevoegen is voldoende.

Populierstraat 121-123
Tel. 070-323930; Den Haag

**W. ROUPPE
VAN DER VOORT**

EDELCHÉMIE B.V. PANHEEL

vecht voor een schoner milieu

Fabriceert: NEOFLEX-E-3-X, de beproefde frisse INSECTENDODENDE verf voor uw hokken, voliëre, broednesten etc. Het gebruik van insecticide is 100x minder.

Nu ook verkrijgbaar via uw vereniging

NEVEX het nieuwe spuitmiddel op basis van Pyrethrum. Niet schadelijk. In flessen van 1 liter.

Bel ons op:

telefoon 04747-1469 of 04747-1867

Vervolg van pag. 270

De rest zit in verschillende voliëres maar kunnen vrij bij elkaar in en uit klimmen en dat gebeurt ook steeds. Op deze manier hoop ik op meer koppelvorming. Het zou erg prettig zijn als er kwekers zijn die mij kunnen vertellen of papegaaien te sexen zijn en hoe. Het zeker weten of er werkelijk een pop en een man vriendschap hebben gesloten is erg belangrijk. De kans is namelijk zeer groot dat ik op broedresultaten zit te hopen en te wachten van twee vogels van hetzelfde geslacht, die om een of andere reden een tijdelijke vriendschap hebben gesloten. Als ze dan al apart zijn gezet komt er helemaal niets van terecht.

Er zit in een voliëre een grijze roodstaart die steeds probeert om mij te voeren als ik met hem/haar aan het stoeien ben.

Als de buitentemperatuur maar een dagje oploopt zit het beestje in een oud valkparkietenblok en bijt het helmaal aan spaanders. Deze vogel komt bij mensen vandaan die het beest niet meer wilden houden omdat het zich helemaal kaalplukte. Ik heb het beestje met ander voer in de buitenvoliëre gezet en eigenlijk direct was het kaalplukken over.

De vogel is nu weer heel mooi aan het worden maar veel wijst erop dat het beestje broedneigingen had en nog heeft. Ik ben toen naar een grote importeur in Noord-Holland gegaan en heb daar drie, in zeer slechte staat verkerende, vogels gekocht. Er werd mij mondeling verzekerd dat de vogels bij een heel goede verzorging een goede kans hadden. De vogels waren beslist niet ziek en gedeeltelijk op zaad (zonnepitten). Met alle risico's voor mij en nog een paar raadgevingen naar huis. Daar aangekomen 22.00 uur 's avonds de vogels met water in de ziekenkooi. De volgende morgen om zes uur twee, drie dagen later alle drie dood. Met de ervaring van de verkoopster moet zij geweten hebben dat ze mij drie dode vogels verkocht. Ik ben erg blij dat mijn ervaringen met particulieren veel beter zijn.

Voor mensen die ervaringen kunnen en willen uitwisselen is mijn adres:

I. W. Monné,
Kooitjesbuurt 3,
Naarden.

vroege vogels

De maand februari kan ons soms al mooie voorjaarsdagen brengen. Een helder zonnetje, vrij zacht en dat werkt direct door op onze vogels. Ze worden aktiever, sommige fluiten al het hoogste lied en dan is het o zo verleidelijk om de nestkastjes op te hangen en nestmateriaal te verstrekken, want je krijgt de indruk dat de tijd daar is. En het is toch al zo moeilijk om je als kweker in te tomen, als je dat allemaal zo te keer ziet gaan in de volière. Vooral na de gedwongen winterse rustperiode, waarin je betrekkelijk weinig met je vogels kunt „doen“.

Maar . . . Haastige spoed is zelden goed en dat geldt wel in het bijzonder voor de vogelkweek. Het weer is in deze vroege periode nog erg wisselvallig en het kan misschien wel een, twee of zelfs drie weken goed gaan, maar dan slaat het onherroepelijk om en dan zit je met de gebakken peren of liever gezegd met mislukte legsels, dode jongen en wat dies meer zij. Want geloof maar dat het in maart nog koud kan zijn!

Maar ja, ook ik stond op zo'n mooie februaridag naar mijn vogels te staren en vooral het mannetje van mijn koppeltje mozambiquesijsjes trok mijn aandacht door zijn schitterende zangvoordracht. Ook probeerde hij de pop het hof te maken, maar tot nu toe had deze hem steeds op hardhandige wijze duidelijk gemaakt dat ze niet van zijn avances was gediend.

Dit keer scheen hij echter toch vorderingen te maken. Kijk, kijk, ze liet zich zelfs door hem voeren. En de volgende stap liet niet lang op zich wachten:

voor mijn verbaasde ogen speelde zich een paring af die aan duidelijkheid niets te wensen overliet. En dat zonder dat er één strooitje nestmateriaal in de volière was te vinden, ~~laai~~ staan een nestkastje! Wat nu? Het was nog maar februari, maar aan de andere kant . . . het vooruitzicht op een kweek-succes met mozambiquesijsjes trok mij bijzonder aan, dus . . . ik besloot het erop te wagen.

Snel een paar nestkastjes opgehangen, nestmateriaal verstrekt en jawel hoor! Ik had de deur nog niet achter me dicht of de sijsjes waren al met de nestbouw begonnen.

Ze kozen een halfopen nestkastje in het nachtverblijf waarin een vrij groot nest werd gebouwd met echter slechts in de hoek een klein kuiltje. In dat hoekje van het nest werden al spoedig drie eitjes gedeponeerd, waarvan er binnen veertien dagen één uitkwam. Inmiddels was het weer verslechterd, de temperatuur schommelde om de vijf graden en we schreven begin maart. Mijn volière was onverwarmd, dus ik had er een zwaar hoofd in. In allerijl plaatste ik een elektrisch ventilator-kacheltje in het nachtverblijf en kon zodoende de temperatuur tussen de tien en twaalf graden houden. Blijkbaar was dit voldoende, want het ene jong groeide voorspoedig. Naast het ~~zaad~~ verstrekte ik nog ei met beschuit en geknipte meelwormen.

Na acht dagen heb ik het jong geringd, wat al vrij moeilijk ging. Te moeilijk waarschijnlijk, want de volgende dag lag het beestje dood in het nest. Toch mislukt, ondanks kacheltje.

De mozambiquesijsjes treurden niet lang, maar begonnen met frisse moed opnieuw. Begin april had ik alweer een nestje met drie eitjes. Ditmaal kwamen ze alle drie uit. Gelukkig was het weer nu iets vriendelijker en bijverwarmen was niet meer nodig. Ook deze drie jongen groeiden als kool op hun dieet van eivoer, meelwormen en zaad. Toen kwam de kritieke fase van het ringen. Ik besloot een dag langer te wachten en nam een grotere ringmaat, waarmee ik ze alle drie vrij vlot kon ringen. Vanzelfsprekend controleerde ik de volgende dag met spanning het nest; de mislukking van de vorige keer nog in m'n achterhoofd. De drie jonge sijsjes hadden het deze keer echter goed doorstaan en waren nog springlevend.

Een paar weken later vlogen er dan ook drie jonge mozambiquesijsjes door m'n volière. Ik voelde me een zeer voldaan kweker, maar helaas . . . Veertien dagen na het uitvliegen vond ik twee jongen dood op de grond. Een raadsel. De dag ervoor leken ze nog kerngezond en waren zeer actief. Er was verder niets aan de lijfjes te zien, ik snapte er niets van en vreesde het ergste voor het overgebleven jong. Deze haalde het echter wel en ik kon het beestje dit najaar zelfs naar een nationale TT sturen, waar hij 88 punten haalde, ondanks het feit, dat eerstejaars mozambiquesijsjes nog niet dat felle geel van overjarige vogels bezitten en wat dof aandoen.

Inmiddels is het eind november, ik kijk naar m'n vogels en wat zie ik? Juist, een paring bij mijn koppeltje mozambiquesijsjes! Maar dit keer kunnen ze me wat! Laat ze maar wachten tot april . . .

F. Jaarsma

Zomaar een winterse dag

J. Storms

Het was de laatste week van januari, u weet wel, eindelijk was het weer ouderwets winter met sneeuw en flinke vorst waar nogal over gezongen wordt. Zoals zovele bouwvakkers had ik vrij en omdat ik nogal graag er op uit trek, ging ik om een uur of negen op pad. Ik hoef maar amper vijf minuten te lopen en ik zit al in het struikgewas en bij een beek, die gelukkig de laatste tijd weer voldoende water bevat dat ook weer van betere kwaliteit wordt.

Mijn bedoeling was om vlak voor de beek rechtsaf te slaan en verder op de beek over te steken, maar eerst besloot ik om toch maar even tot de brug te lopen omdat ik daar reeds eerder een van de mooiste vogeltjes gezien had die er in ons land voorkomen, nl. het ijsvogeltje.

Voordat ik echter zo ver was kwam er al een ree de weg over en verdween in het struikgewas aan de overkant, gevolgd door nummer twee, die me eerst even aan bleef kijken voordat ook hij verdween. Hoewel wij hier wel vaker reeën tegenkomen, vond ik mijn trip al geslaagd bij het zien van deze prachtige dieren.

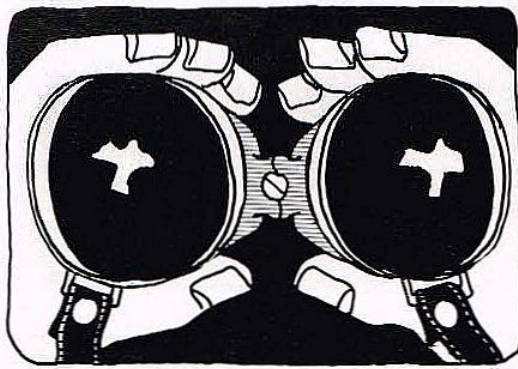
Bij de brug aangekomen keek ik eerst naar links en toen daar niets te zien was gleed mijn blik naar de andere kant en tot mijn grote vreugde ontdekte ik het wonderlijk gekleurde vogeltje op een tak, $\pm$ 15 meter van me af, midden boven de beek. Wie eenmaal zijn blauw-groene rug en kop met de lange snavel en de roestbruine borst gezien heeft zal nimmer moeite hebben dit tropisch aandoende vogeltje te herkennen. Nadat ik hem een tijdje gadeslagen had kwam er een auto voorbij en vloog hij weg, waarbij zijn paars-blauwe stuit bijzonder goed opviel. Ik keerde terug tot de weg die ik gepland had in te slaan en al dadelijk kon ik constateren dat de reeën, die ik zojuist had gezien, hier naar voedsel hadden gezocht want hele plekken sneeuw waren omgewoeld, op zoek naar iets eetbaars tussen de hoofdzakelijk aanwezige eikebladeren.

Verder op was een prachtige fazanthaan doende zijn rantsoen bijeen te scharrelen, maar ook hij ging er vandoor toen ik naderbij kwam. Ik bleef even staan kijken naar de 5-6 cm. lange bloelwijze van de hazelaar, dat een prachtig effect was op de witte sneeuw op al die struiken rodom. Doordat ik even stil stond hoorde ik hoog boven mij geklop en geritsel en nog voordat ik de kijker omhoog gericht had wist ik al wie daar zo bezig was, want ook deze gast had ik al meermalen bewonderd vanwege zijn behendigheid in het zowel omhoog als omlaag klauteren langs de boomstammen. U raadt het al, het was de boomklever, die trouwens ook gemakkelijk te herkennen is aan zijn blauwgrijze rugdek en kopje, terwijl zijn rossige borst hem tot een fraaie verschijning maakt. Vergeten heb ik onder-

tussen te noemen de houtduiven, merels en mussen die je overal tegenkomt.

Intussen was ik bij de kruising van 2 beken aangekomen en de smalste stak ik over. Hoewel ik nog steeds in het struikgewas liep wist ik toch dat ik spoedig bij een plek kwam waar wel 15-20 meter hoge sparrebomen stonden. Hier was het dan ook dat ik verscheidene soorten mezen tegenkwam, zoals de koolmees, pimpelmees en troepjes staartmezen. Wat mij echter het meest opviel was een „si, si, si“-geroep en na enig speuren met de verrekijker kreeg ik een van de kleinste in ons land voorkomende vogeltjes in het oog, te weten het goudhaantje. Voor wie dit vogeltje nog niet eerder gezien heeft kan ik vertellen dat het beste kenmerk wel de oranje-gele streep is die over de kop loopt. Bij het vuurgoudhaantje is deze streep nog feller van kleur.

Terwijl ik nog verder zoek naar deze beweeglijke en moeilijk te observeren vogeltjes zie ik ineens een grote donkere vlek aan mijn kijker voorbijgaan en

het is zonder kijker zelfs te zien dat ik hier met een buizerd te doen heb en wel een van de lichtere soort. Ik zie hier wel vaker twee kleuren, de donkerbruine en de lichtbruine soort. Met zijn brede, gevingerde vleugels en zijn afgeronde staart is hij een prachtige verschijning aan de hemel.

Ik verlaat het pad en zoek me een weg door de lage struiken en het riet en zie nog juist een waterhoentje de benen nemen. Met zijn donker verenkleed met witte strepen op de flanken en zijn rode snavel valt hij goed op in het witte landschap.

Terwijl ik zo doorslenter wordt ik opgeschrikt door de felle kreet van een vlaamse gaai die mijn aanwezigheid verradt aan de andere. Toch is hij niet de laatste gast die zich voor mij probeert te verbergen, want waar ik nu ben hoor ik weer meer leven en wat daar aan mij voorbij vliegt met zijn dikke, stompe snavel en zijn witte banden op de vleugels is onmiskenbaar de appelvink, die hier ieder jaar te zien is. Op een tiental meters afstand zie ik een vogeltje proberen wat te drinken in het merendeels met ijs bedekte greppeltje. Met behulp van mijn kijker kan ik constateren dat het hier gaat om een sijspopje, dat niet zo felgekleurd is als het mannetje en dat ook het zwarte petje mist.

Al doorwandeland zie ik op een open veld rechts van mij zwarte kraaien en kauwtjes op zoek naar hun maaltijd. Langs de bosrand huppelen enkele konijntjes in de sneeuw. Voordat ik weer de beek

er moet hoor ik echter het mij als muziek in de en klinkende dju, dju, en zonder mij te bedenken of ik staan en probeer deze roep zo goed mogelijk na te bootsen. En ja hoor, ik krijg antwoord het klinkt al dichterbij. Nu heb ik geen kijker meer nodig want vlak bij mij in een boom verschijnt vogel met zijn opmerkelijke verenpakje, kop, hart, blauwgrijze rug en prachtige rose-rode borst, goudvinkman; een vogel voor wie ik een zwak heb en waarvan ik hoop dat hij nog eens tot onze oivogels rerekend mag worden. Terwijl ik deze helemaal niet schuwe vogel bewonder strijkt er nog in popje in de boom neer en hoewel zij het in haar niet kan winnen van haar echtgenoot, valt het j toch van hoe prachtig haar verenpakje aaneensloten zit en dat wijst toch op een goede conditie. Hoewel ik hier veel langer naar kan staan kijken, besluit ik toch verder te gaan en met een laatste u-dju nemen ook zij afscheid.

ing tijd om na te denken krijg ik echter niet omdat mijn aandacht al weer opgeëist wordt door de volgende verschijning, die overwegend groen van kleur is met een rode kop, die zich met golvende rucht van boom tot boom verplaatst, natuurlijk, de oene specht die probeert om nog wat insecten achter de boomschors te vinden. Meestal blijft hij in de van mij afgekeerde kant van de boom maar soms vang ik een glimp van hem op als hij hoger komt.

tussen ben ik meer in het open veld terechtgekomen en waar de zon de sneeuw al heeft doen smelten rondom een voederbietenkuil zie ik verscheidene riken en geelgorzen zoeken naar iets eetbaars. Terwijl ik met de kijker het groepje gadesla zie ik in afwijkende vink met oranje borst, witte onderzijde en oranje in de vleugels, hetgeen voor mij aanwijzingen zijn dat ik hier met een keepte doen heb. De eerste overigens die ik hier deze winter zie, op een ander veld zie ik nog een speciale winterist, echter groter in aantal en in formaat. Het zijn de tot de familie van de lijsters behorende kramsvogels, die met hun leiblaauwe kop, stuit en bruine vleugels ook al tamelijk goed te herkennen is als ik hem eenmaal goed gezien hebt. Nu ben ik in het open veld beland en verwacht niet veel meer tegen te komen, totdat ik ineengedoken in de witte sneeuw wat bruine hoopjes zie die, na even met de kijker te in aanschouwd, toch ook vogels zijn en wel een aantal patrijzen, die op hun manier proberen de winter door te komen. Ik nader alweer de plek waar het ijsvogeltje zag als zich plotseling een grote

vogel uit de wei losmaakt en met langzame vleugelslag wegvliegt. Doordat hij zo langzaam vliegt en zo groot is kan ik hem door de kijker goed volgen en ik zie zijn blauwgrijze bovenlichaam met de donkere vleugels en gele snavel en het kan haast niet anders dan de blauwe reiger zijn, die hier praktisch ieder jaar in zeer gering aantal te zien is. Ik loop nog een eindje langs de beek op in de hoop het ijsvogeltje nog eens te zien, maar dat zit er niet meer in en terwijl ik besluit me om te draaien zie ik op ± 50 meter afstand een konijn of haas helemaal rechtop staan en ik denk meteen die zit in een strop, maar bij benadering kiest hij plotseling het hazen- (of liever konijnenpad) en hij heeft waarschijnlijk alleen maar met zijn hele lichaam van de zon willen genieten, die je inmiddels al lekker kon voelen als je niet in de wind stond.

Ik keek op mijn horloge en zag dat het al bijna twaalf uur en terwijl ik op huis aan liep dacht ik er over na wat ik toch allemaal gezien en gehoord had in die paar uurtjes en al is het dan winter, er valt toch nog zoveel te genieten van de natuur als je er maar op uittrekt en een paar koude voeten voor lief neemt. Toen ik thuis kwam lag er voor ons huis op de stoep een spreekwiel en toen ik hem wilde oprapen omdat ik dacht dat hij tegen een auto opgevoegen was en ik hem tot op 1 meter genaderd was, rolde hij zich om en vloog weg. Ook hij profiteerde van het warme zonnetje en ik was nog juist in staat om te zien welke prachtige kleuren zelfs een doodgewone spreekwiel heeft als hij door de zon beschenen wordt.

inheemse vogelsoorten (5) rietzangers (acrocephalus)

door R. Kromhout van der Meer

Algemeen:

Het was een zonnige, rustige lenteochtend in mei. In wandelde wat door de rietkragen. Het zal een uur of zes in de ochtend geweest zijn. Moeizaam klom de zon tegen de steile hemel op, om zich na het middaguur uitgeput naar de horizon te laten glijden. In de verte vloog een klein vogeltje al zingend omhoog vanuit zijn zitplaats in het riet. Het was een Kleine karekiet, of was het nu een Bosrietzanger? Aan de zang te horen was het een Kleine karekiet, maar daar stond tegenover... Ach, wat maakt het ook uit wat voor een soort het was. Belangrijk was immers dat ik van de zang van het diertje kon genieten. Elke beroeps- of amateur-ornitholoog, misschien zelfs elke wandelaar heeft zijn voorkeur voor bepaalde vogelsoorten. Toevallig vind ik het lied van de Rietzangers erg mooi.

Jammer, dat er maar 4 soorten inheems zijn, of nee 5 eigenlijk. Hoewel hij hier maar zelden voorkomt, behoort de gestreepte Waterrietzanger toch zeker ook tot de inheemse vogelsoorten. Alle soorten zijn zomergasten. Rietzangers worden gekarakteriseerd als: „kleine trekvogels met dunne insectenetersnavels“. De rug is over het algemeen bruin, de buik lichter. De staart is rond. Ze leven in moeras-

pietpraat over oranjerood

door J. Kuiper

De standaard zegt over oranjerood het volgende: ten eerste een goede zuivere, in de gehele bevedering egaal aanwezige oranjerode kleur, ook in vleugel en staartpennen en ten tweede de aanwezigheid van de volle intensiefactor. Voorkomende fouten: oranjerood niet geheel egaal, vlekkelig door meerdere kleurnuances (meerkleurig), oranjerood onzuiver (te hard/paarsachtige schijn), vleugel en staartpennen niet goed doorgekleurd, rug niet volledig intensief (melig), bontvorming in bevedering en/of hoordelen. Zo op het eerste gezicht een nogal simpel eisenpakket, de vogel behoeft „alleen maar” een diepe egale kleur te hebben en intensief te zijn. Misschien is het eenvoudig uitziende eisenpakket de oorzaak van de ongelooflijke hoeveelheid mis-kleuren en halve miskleuren welke in het tentoonstellingsseizoen voorgedragen worden aan de keurmeesters. Deze ontboezeming komt waarschijnlijk nogal cru over bij de niets vermoedende lezer/fokker, een toelichting lijkt dan ook op z'n plaats. Zeer veel vogels in deze kleurslag voldoen niet aan de eis die gesteld is voor de intensiviteit, daar is overheen te komen, veel erger is het gesteld met de vereiste kleuregaliteit. Driekleurig, tweekleurig, ge-

vlekt, slechte roodfactor enz., enz., zeer beslist geen lust voor het oog! Er zijn van die momenten dat de keurmeester tegen zichzelf zegt „moet dat nou?” Nee, dat hoeft beslist niet! Onze organisatie kent vandaag ruim honderdnegentig (190!) gestandaardiseerde kleurkanaries, keuze te over dus. Wanneer u oranjewit wilt gaan fokken uit dit scala van kleurslagen zult u met een aantal factoren rekening moeten houden, als u dat niet wilt kies dan austublieft een andere kleurslag. Het fokken van oranjerood door beginnende liefhebbers moet worden afgeraden, deze „simpele” kleurslag eist een grote ervaring en zorgvuldigheid. Over het opvoeren van oranjerode vogels zijn ook in ons maandblad uitgebreide polemieken gevoerd, dit is natuurlijk al wel jaren terug, toen en ook nu nog lopen de meningen uiteen van „verven” tot „noodzakelijk”. Merkwaardigerwijs is er een aantal fervente tegenstanders van het opvoeren, die ieder jaar opnieuw roodfactorige vogels inzenden naar de tentoonstelling en daarom ieder jaar opnieuw een keurtechnische draai om de oren krijgen omdat de keurmeester zich heeft te houden aan de richtlijnen, vervat in de standaardisen.

Het zou vanzelfsprekend te veel gevraagd zijn om voor een persoonlijke opvatting andere normen te hanteren dan de gebruikelijke. Wanneer u met oranjerood een gooi naar het kampioenschap wilt wagen moet die vogel wel degelijk kleurvoer in welke vorm dan ook toegediend krijgen; dit moet dan ook nog zeer zorgvuldig geschieden. Onder zorgvuldig moet dan worden verstaan elke dag pre-

achtige biotopen, zoals de rietzoom waar ik ze onlangs signaleerde. Het gemakkelijkst zijn de soorten onderling te onderscheiden door de zang, hoewel ook dat nogal eens moeilijkheden kan opleveren. Vaak zingt het mannetje vanaf een opvallende zitplaats, over het algemeen echter leven ze zeer teruggetrokken. De 4 soorten die hier vrij talrijk voorkomen zijn even groot, behalve dan de Grote karekiet, die met zijn 19 cm 6 cm boven de andere uitsteekt.

Rietzangers broeden hier veelvuldig en zijn, uiteraard zou ik haast zeggen, evenals alle andere zangvogelsoorten, nestblijvers.

Gelukkig ondervinden Rietzangers niet zo vreselijk veel schade van de landbouwvergiften. De meeste insecten die zij eten, leven uitsluitend in zeer vochtige biotopen en daar is het echt te nat om biet'n te poot'n.

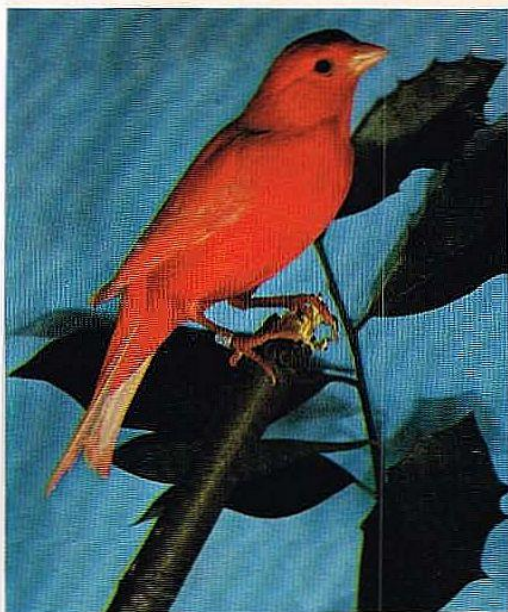
De soorten:

De **Kleine karekiet**, een der talrijkste uit de familie der Rietzangers, lijkt qua zang erg op de Grote karekiet, de kleine zingt echter meer gevarieerd. Pijlsnel schiet hij tussen de rietstengels door. Elk insect dat zijn pad kruist, verslindt hij. Bijna de gehele dag door fourageert de soort. Spinnetjes, insecten in alle stadia en in de nazomer versmaadt hij ook bessen niet.

Een van de kenmerken van alle Rietzangers is de witte oogstreep. Deze is bij de Kleine karekiet onduidelijk.

Het komvormige nest wordt tussen het riet gebouwd. Wortels, gras en riethalmpjes vormen de basis. Het geheel wordt vervolmaakt met kleine veertjes, pluiscijes en haar. Als we één nest ontdekken, zijn er vaak nog veel meer in de nabijheid. Ze broeden koloniegewijs. Eind mei worden de eitjes gelegd. Twaalf dagen broeden beide oudervogels. Dan breekt er een drukke tijd aan, ja, ook hier zijn de karekieten geëmancipeerd. Pa knapt het niet alleen op, maar laat moe ook zwoegen. Meestal lukt dat prima, zo met z'n tweetjes, want na een week of twee vliegen er drie tot zes kleine Kleine karekietjes uit. Als de jongen zelfstandig zijn, beginnen de oudervogels vaak aan een tweede legsel. Als de jongen hiervan volwassen zijn, verlaten zowel ouders als jongen Nederland om er pas het volgende voorjaar weer terug te keren.

Groot-Britannië en Scandinavië moeten het zonder de **Grote karekiet** stellen, maar verder geniet heel Europa van zijn aanwezigheid. De zang van de soort is het overbekende „kare- kare-kiet-kiet”. Het mannetje zingt dit wijsje steeds weer, vanaf zijn zitplaats boven in de riethalmen. Vooral tijdens de balts zingen deze vogeltjes onafgebroken, de gehele dag. Het nest in ongeveer 20 cm diep. De middellijn beslaat 10 tot 12 cm. De Grote karekiet gebruikt hetzelfde nestmateriaal als de Kleine. Het gewone aantal broeddagen voor nestblijvers, zo'n 14, geldt ook voor deze soort. Alleen het wijfje bouwt het nest en broedt. Insecten, larven, slakjes en spinnen, da'

cies dezelfde hoeveelheid, vanaf de eerste dag tot en met de dag dat de vogel volkomen afgeruid is! Veelal is bijvoorbeeld de vakantie van de kweker/eigenaar een bron van moeilijkheden; het verzorgen van de vogels moet worden overgelaten aan goedwillende mensen. Als in die periode van twee of

drie weken de dosis kleurstimulans minder nauwkeurig dan normaal wordt toegediend, is de egaliteit zoek en de vlekkerigheid nadrukkelijk aanwezig, jammer. Hieruit moge u concluderen dat het op een tentoonstelling brengen van egale orangeroden lang niet zo eenvoudig is als meestal wordt gedacht. De kleurdiepte zal mede worden bepaald door de sterkte van de roodfactor welke de vogel bezit, vogels met een gering eigen roodbezit zullen het altijd moeten afleggen tegen vogels met een goede roodfactor. Het heeft geen zin en moet zelfs worden afgeraden de voorgeschreven dosis te verhogen om betere en snellere resultaten te bereiken; de verstrekking van een overdosis kan leiden tot vermindering van de vruchtbaarheid van de vogel.

Een twee bijwerking is de paarsrode gloed welke over de vogel ligt, in negentig van de honderd gevallen is dat ontstaan door overdosering. De samenstelling van het kweekpaar is, zeker voor zover het de vereiste intensiviteit aangaat, van het grootste belang. Globaal genomen zal de paring van intensief x bijna intensief (iets melig) het grootste aantal intensieve jongen opleveren, bij het toepassen van deze paring moeten aan de kweekvogels wel strenge eisen worden gesteld voor de grootte. Als u nu een aantal orangeroden heeft gefokt en u zit vergenoegd te kijken naar die ene vogel die er qua kleurdiepte werkelijk „uitspringt“, wordt dan erg argwanend, die uitspringers zijn vaak een tikkeltje bont. Ik hoop echter dat dit bij u niet het geval is! In de volgende pietpraat zal ik met u de zilverisabelpastel behandelen, TOT DAN!

Karekiet

alles wordt in de bekjes der hongerige jongen gestopt. Pa en ma houden af en toe een hapje voor zichzelf. Deze zomergast trekt uitsluitend 's nachts. Een klein vogeltje zit op het net niet goed genoeg verborgen nest voor het oog van de mens.

Grijsbruin is ze, met donkere lengtestrepen. Het is een **Rietzanger**. Enkele meters verderop probeert het mannetje mijn aandacht te trekken. Luidkeels zingt hij. Fel steekt zijn witte keeltje tegen de grauwe achtergrond af. Een eind verderop balst een mannetje voor zijn echtgenote. Steeds hoger klimt hij de lucht in, aldoor zingend. Weer ergens anders zitten drie jongen nog wat onwennig op de rand van het nest. Ze zullen zo'n dag op 16 zijn. In heel Nederland broedt de Rietzanger, ook op de Waddeneilanden.

Erg veel op de Kleine karekiet lijkt de **Bosrietzanger**. Hij heeft een wat wittere keel en zijn poten zijn iets donkerder. De zang is zeer melodieuze. Het heeft wel iets weg van de zang van de Spotvogel, er zitten wat musachtige klanken in en een enkele kanarieroller. Van alles wat dus. In de herfst eet de Bosrietzanger vooral bessen. Gedurende de rest van het jaar beperkt hij zich tot insecten. Vooral het struikgewas dat doorgroeit is met wilde planten vormt de biotoop. Het gebeurt soms dat er reeds gebroed wordt voordat alle eitjes gelegd zijn. Evenals de Leeuweriken moeten de Rietzangers het niet van hun kleur hebben, doch van de zang! volgende maand deel 6: BUIZERDS.

een nieuw „produkt” op de nederlandse markt

Ook dit jaar zullen er diploma's uitgereikt worden aan leerlingen die een unieke diervverzorgingsopleiding gevolgd hebben aan de Chr. Lagere Agrarische school te Barneveld en aan de Chr. Middelbare Agrarische school te Putten.

Naast de wettelijk verplichte theoretische scholing stonden de lessen op het gebied van de diervverzorging aan de Praktijkschool Barneveld centraal. Over de grote en kleine huisdieren werden lessen algemene verzorging, voeding, fokkerij, huisvesting en gezondheidszorg gegeven.

Vakkenpakket:

Aan beide groepen leerlingen worden naast de algemene vakken zoals bijvoorbeeld Nederlands, wiskunde, scheikunde en biologie praktijklessen gegeven over runderen, schapen, geiten, paarden, pony's, varkens, kippen, duiven, volièrevogels, konijnen, knaagdieren, honden, katten en aquariumvissen.

In deze praktijklessen krijgen de leerlingen van elk dier de volgende onderwerpen:

Fokkerij	: Rassenkennis en exterieur beoordelen. Leeftijd bepalen. Hanteren en sexen. Opfokmethoden.
Voeding	: Herkennen van verschillende voedingsmiddelen. Rantsoenen samenstellen.
Huisvesting	: Eisen van verschillende huisvestingsruimten. Inrichten van hokken, materialenkennis.
Gezondheidszorg	: Anatomie. Conditie bepalen. Herkennen, de bestrijding en preventie van ziekten.
Verzorging	: Het bijknippen van hoeven en nagels. Borstelen, toiletteren en melken. Geboortemaatregelen enz.

Vogels

De vogels zijn een onderdeel van het hele scala van dieren die tijdens de cursus behandeld worden. Ze worden onderverdeeld in kippen en krielen, duiven,

watervogels, fazanten, pauwen en volièrevogels. Gezien het grote aantal soorten binnen de genoemde diergroepen, is het herkennen van deze soorten een belangrijk en tijdrovend onderdeel.

Uiteraard heeft iedere soort of groep zijn specifieke voedings- en voortplantingseigenschappen, zodat een behandeling hiervan eveneens noodzakelijk is. Veel vogelliefhebbers zijn specialist in een bepaalde soort; deze leerlingen zijn „all-rounders” met een goede algemene kennis.

Vooropleiding:

Voor de lagere Agrarische school moeten de leerlingen minimaal als vooropleiding 2 jaar voortgezet onderwijs met goed gevolg hebben doorlopen. Voor de middelbare Agrarische school heeft men minimaal een diploma van de L.A.S. of een diploma 4-jarige mavo nodig met exact vakkenpakket. Dit is noodzakelijk, daar het vakkenpakket, naast de diervverzorging, ook de algemene vakken omvat, zoals wiskunde, natuurkunde, scheikunde, biologie, Nederlands en Engels. Hiervoor is een zekere basiskennis noodzakelijk.

Leerlingen:

De aanmelding van leerlingen is dermate groot, dat alleen die leerlingen kunnen worden geplaatst die echt liefhebberij voor dieren hebben. Op de Praktijkschool komen de leerlingen bijna dagelijks in contact met de dieren. Het gevolg is dan ook, dat men vanuit het gehele land toestroomt om deze beide opleidingen te kunnen volgen. Als kursist maakt men het geboorteproces van verschillende dieren mee en men ziet bijv. het kleine geitje opgroeien. In de toekomst zullen de 3 scholen op één terrein komen en daardoor kan nog meer van elkaars faciliteiten gebruik worden gemaakt.

De leerlingen die straks „op de markt” gaan komen zijn uniek. We kunnen hen beschouwen als een „nieuw produkt”, dat we graag onder uw aandacht willen brengen.

Er is ongetwijfeld een grote behoefte aan geschoold-
de mensen op het gebied van de diervverzorging. Nog te veel dieren lijden door een goed bedoelde, maar ondeskundige behandeling. Door deze opleidingen willen wij proberen om hier verandering in te brengen, er is ook een kans om extra diploma's, bijv. op het gebied van paarden en pony's, te behalen. Voor inlichtingen kunt u zich tot de genoemde scholen wenden.

PRODUKTEN SANDERS

ORNIVIT - vitaminecomplex

TARWEKIEMOLIE - bron van vruchtbaarheid

RUBICANA - bevordert het essentiële rood-
kleur pigment

CHANVIT - verbetert zang en koppeling

T. 3 - insecticide zonder weerga

Verkrijgbaar in graanhandels en andere
magazijnen!

SANDERS N.V.

Arnould Van Gelderweg 103, Grave, Tel. 088-60.39.41
Henri Wafelaertsstraat 47-51, 1060 Brussel

van het bondsbestuur

ALGEMENE VERGADERING 1976

Op zaterdag 22 mei jl. is te Utrecht de algemene vergadering 1976 gehouden. De traditie zette zich ook nu weer voort; de vergadering verliep prettig en in een zakelijke sfeer. De afgevaardigden hebben op een goede en constructieve wijze aan de debatten deelgenomen.

De Jaarverslagen van zowel de secretaris als van de penningmeester werden onveranderd goedgekeurd, evenals de begroting voor 1976.

De contributie ingaande 1 januari 1977 blijft ongewijzigd. Indien de noodzaak daartoe aanwezig is zal deze per 1 juli 1977 wel worden verhoogd, maar daarover verneemt u meer in het jaarverslag 1976 en de beschrijvingsbrief voor de algemene vergadering 1977.

De keurvergoeding ingaande het komende TT-seizoen is vastgesteld op f 45,— per keuring. Tot leden van verdienste zijn benoemd W. H. Bouts (postuum) en M. van Nunen.

Om voor de bondsmedailles in aanmerking te komen dient een vogel minimaal 86 punten te hebben behaald.

Kandidaten voor het districtsbestuur kunnen in den vervolge ook worden voorgedragen door het districtsbestuur. Het betreffende artikel in het reglement voor de districten is gewijzigd.

De heren J. van Splunter, penningmeester en J. J. Krol, algemeen commissaris, zijn met algemene stemmen bij acclamatie herkozen in het dagelijks bestuur.

Direct na de vakantie zal elke afdelingssecretaris een exemplaar van de notulen van de algemene vergadering 1976 ontvangen. Daarbij zal dan tevens worden gevoegd: Verzekeringsformulier TT 1976/77; Aanvraagformulier TT 1977/78; formulier opgave te kort keurmeesters seizoen 1976/77; voorlichtingsbulletin etc.

RINGENBESTELLING

Een bestelformuliertje voor uw ringen voor het seizoen 1977, kunt u vinden op de binnenzijde van de wikkel OM het maandblad van juli en augustus a.s. Wees attent en haal die wikkel er zorgvuldig af zodat het formuliertje niet wordt beschadigd.

LEDENWERFACTIE

Op dit moment zijn we al vele bakers schuldig. U weet het toch, de actie loopt tot eind september. Voor elke 5 nieuwe leden die tot 30 september a.s. worden opgegeven ontvangt de afdeling een bijzonder fraaie beker. Neemt die kans goed waar en werft leden. U maakt daar uw afdeling sterker mee; hoe meer leden, hoe meer activiteiten er ontplooid kunnen worden. Er zijn nog duizenden vogelliefhebbers die niet georganiseerd zijn, die zelfs niets van het bestaan van uw vereniging en uw bond weten. U vindt toch ook dat zij iets missen? Welnu, laat ons er samen wat aan doen; er is perspectief genoeg.

KEURMEESTERS

In januari a.s. zal weer een toelatingsexamen voor aspirant keurmeester tropen worden afgenomen.

Zij die daarvoor interesse hebben kunnen zich daarop nu al voorbereiden. Van de kandidaten wordt een redelijke algemene kennis van de vogels verwacht. Later in dit jaar wordt u nog, middels publicatie in dit maandblad, uitvoerig geïnformeerd.

Kleur: De heer Fr. Lambrechts te Oud Gastel is verhuisd naar Vierschaarstraat 21 aldaar. De heer Fr. Klaassen te Bergen op Zoom kan het komende seizoen wegens studieredenen, geen keuringen meer aannemen.

STANDAARDEISEN

Wederom zijn er nieuwe standaardeisen gereedgekomen en wel voor de valkparkieten en het geslacht Psephotus waartoe o.a. de roodrugparkiet behoort. Gelijk alle vorige is ook deze standaardomschrijving losbladig en kunt u deze opbergen in een zogenaamde multimap. U kunt de standaard verkrijgen door overmaking van f 10,— op giro 1148324 t.n.v. N.B.v.V., Postbus 74 te Bergen op Zoom en met vermelding van uw naam, adres en woonplaats alsmede waar het bedrag voor is bestemd. De multimap wordt, zoals gebruikelijk, niet bijgeleverd.

OVERLEDEN

H. Bijl, Amsterdam; H. Nieuwijk, Hoogkerk; W. Paes, Sittard; D. Draaijer, Oldebroek; J. F. van Schaik, Haaksbergen; A. Hubbers, Gendt; A. P. Brok, Waalwijk; H. Warners, Anna Paulowna; J. Bast, Dalerpeel. Dat zij rusten in vrede.

FLORA en FAUNA B.V.

SIEM VAN 'T HART

POSTBUS 312

CAPELLE AAN DEN IJSSEL

Telefoon 010 - 12 75 11

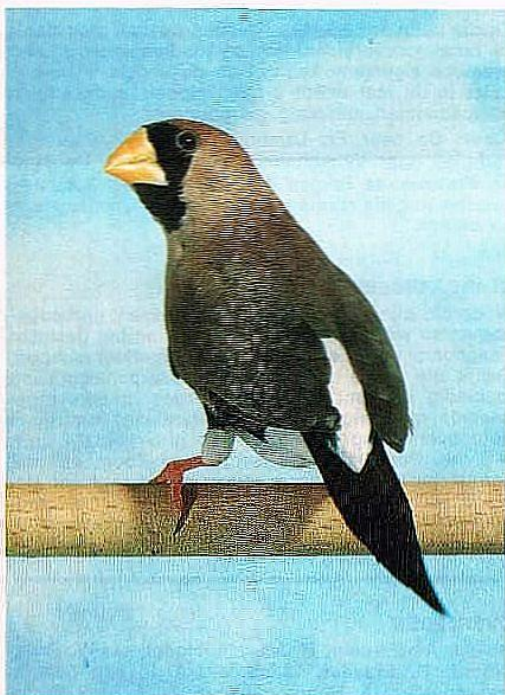
Wij leveren uitsluitend aan de erkende vakhandel (Dibevo-speciaalzaken).

Constant in voorraad Grijs Roodstaart- en andere papegaaien.

Ook gespecialiseerd in tangara's, rotshanen, kolibries, nachtegallen, vliegvangers etc.

*Al is de ruimte die je hebt maar klein,
Dan is het soms ontzettend fijn,
Om na een dag van werken en zweten,
De dagelijkse sleur te vergeten,
Door in je vogelhoekje weer rustig mens te zijn.*

de maskeramadine

Opvallend bij de maskeramadine is de okergele snavel, die wordt geaccentueerd door een zwart „masker“. Voor de rest is het een bruine vogel met een zwarte „broek“-bevedering en eveneens een zwarte verlengde staart, terwijl de stuit wit is. Het is jammer dat deze vogels zo weinig op de TT's worden aangetroffen. Er zijn volgens mij echter wel redenen aan te voeren waarom of dat zo is. Op de eerste plaats moet ik vaststellen dat dit een vogel betreft die wel heel erg heeft geleden van degeneratie. De vogels die zo hier en daar wel worden ingestuurd zijn alle veel te klein en veel te smal. Twee punten die op het gele keurbriefje zwaar wegen! Bovendien is de maskeramadine vrij onrustig waardoor in een TT-kooi de bevedering gemakkelijk beschadigt.

Als kweekvogel is de maskeramadine ook beslist niet gemakkelijk. Het begint al met het vaststellen van het geslacht. Hoewel in sommige gevallen wel is te vermoeden welke een man en welke een pop is blijkt toch ook hier weer de zang uitkomst te moeten brengen. Ik haast me overigens wel te zeggen dat de „zang“ wel een erg mooi woord is voor het gekwetter van de man. Het lijkt iets op het geluidje dat de zebrevinken voortbrengen.

Er zijn mij geen gevallen bekend dat genoemde vogels in broedkooien jongen hebben grootgebracht. De gevallen van een succesvolle kweek hebben alle plaatsgevonden in een vluchtje, waarbij als eerste vereiste het erg rustig was. Bij het minste of geringste gaan de vogels van het nest af en beginnen dan nerveus te kwetteren.

De ouderparen broeden om beurten en brengen ook gezamenlijk de jongen groot. Als opfokvoer hebben zij het liefst gekiemde en halfrijpe zaden. Eivoer wordt ook wel gegeten terwijl levend voer zoals meelwormen en mierepoppen zeer op prijs wordt gesteld.

Bij mij werden de maskeramadines ondergebracht in een vrij grote volière met een dichte beplanting. Het nest werd in de meeste gevallen heel laag bij de grond gebouwd in een dichte conifeer. Het nest, gemaakt van uitgeplozen grashalmen en bekleed met uitgeplozen touw werd ook nog voorzien van veertjes. Ik heb ze altijd paargewijs gehouden omdat ze tegen soortgenoten nogal eens vervelend wilden doen. Spitsstaarten, waar ze zeer nauw aan verwant zijn, laten ze volkomen met rust. De jongen komen vrij klein het nest al uit en verplaatsen zich dan moeizaam door de struiken. Ze zijn wat valser dan de ouders, maar hebben al wel de volledige tekening van de ouders, alleen de zwarte snavel valt op. Vooral direct na het uitvliegen van hun jongen zijn ze zeer nerveus en roepen erg veel; bij het bespeuren van onraad alarmeeren ze de gehele volière. Dit alarmeren echter is niet zo prettig omdat de andere broedende vogels ervan schrikken en ook van het nest komen. De ouders verzorgen hun jongen nog een week of vier en beginnen dan weer met een nieuw nest, meestal in de buurt van het oude.

Als u het bovenstaande leest kan ik mij voorstellen dat u de indruk krijgt dat ik een nogal negatief oordeel heb over de maskeramadine. Ik heb echter alleen de feiten geconstateerd en helaas vielen die een beetje in het nadeel uit van genoemde vogels. Wellicht is er een mogelijkheid om door een gericht kweek er wat aan te doen. Ik schreef al dat ze zeer nauw verwant zijn aan de spitsstaarten en dat wordt helemaal duidelijk als wij ze gaan kruisen met de spitsstaarten. De meeste hybriden blijken nl. vruchtbaar te zijn. Paren wij nu een masker aan een forse geelsnavel-spitsstaart, dan zullen wij een bastaard krijgen die misschien als TT-vogel niet zo interessant is, maar als stamvader wel degelijk bruikbaar. Paren wij nl. een mannetje-bastaard terug aan een maskeramadine dan zullen deze jongen nog wel een te lange staart en een te grote bef bezitten, maar ze lijken al veel op echte maskers. Met een goede selectie moet het mogelijk zijn om met deze f2's reeds maskers te kweken die niet van „volbloed“ maskers te onderscheiden zijn. Het formaat zal verbeteren maar naar ik meen ook de onrustige aard van de maskers zal terug te dringen zijn. Zelf heb ik dat nog nooit geprobeerd, maar in theorie moet het lukken. Zeker als ik u vertel dat ik de maskeramadine-bastarden wel heb gebruikt om in te kweken in een spitsstaartenstam om de snavelkleur bij de geelsnavelspitsstaart te verbeteren. Voor een experimenteel kweker is er nog wel het een en ander te proberen, dacht ik.

Hans Klören

Vogelhandel REIN v. d. VEEN, Goor

Valkparkiet 35,00 pp
Grasparkiet 10,00 pp
Albino en Lutino 10,00 pp
Deens bonte parkiet 10,00 pp
Chin. dwergkwartel 10,00 pp
idem zilver 12,50 pp
Diamantvinken 50,00 pp
Roodkop Gould-Amadines 65,00 pp
Driekl. pap. Amadines 55,00 pp
Blauwfazantjes 12,50 pp

Vuurvinkjes 12,50 pp
Mozambiqueijsjes 12,50 pp
Saffraanvinken 45,00 pp
Spitsstaart amand. 35,00 pp
Zwartmasker-duifjes 20,00 pp
Mex nonpareil 70,00 pp
Melba. astrilde 60,00 pp
Agap. figherie 60,00 pp
Zebravinken grijs 8,00 pp

GROTESTRAAT 69
TEL. (05470) 2623

Zebravinken isabel 8,00 pp
Gordelgrasvinken 40,00 pp
Halsband park. 45,00 pp
R.K. Pap. Am. 100,00 pp
Bandvinken 7,00 pp
Napoleontjes 8,00 pp
Indische nonpareil 25,00 pp
Oranjekaakjes 12,50 pp
Blauwgrijs roodstaartje 12,50 pp
Goudbukjes 12,50 pp

Tijgervinken 15,00 pp
Groene tijgervinken 27,50 pp
Zilverbekje 8,00 pp
Loodbekje 8,00 pp
Witkopnon 10,00 pp
Driekleurnon 10,00 pp
Rijstvogels 20,00 pp
Witte rijstvogels 50,00 pp
Binzen astrilde 40,00 pp
Brilvogels 30,00 pp
Siegeldrappel-astrilde 70,00 pp
Ceres amadine 40,00 pp

's Maandags de gehele dag gesloten - 's Zondags van 09.00 tot 13.00 geopend.
Verzending onder rembours. - Vracht rekening koper.

Vraag uitgebreide prijslijst.

"VERAKA"

Specialiteit in tentoonstellingskooien voor pelsdieren, pluimvee en vogels - Voorfronten in alle maten - Tevens opvouwbare kooien voor honden, katten, duiven, papegaaien etc.

Bondskooien - Hooiruiven - Voerbakjes

Alles gepuntlast - 100% service.

"VERAKA"

Markstraat 17 - Telefoon 01693 - 1448
Terheijden N.Br.

FOKZO

gevitaminiseerd paneermeel dat speciaal is geschikt als basis voor kwekers die hun eigen opvattingen in de praktijk willen brengen.

Een ideale basis voor kanarie-krachtvoer !

FOKZO f.3,60 per pak van 1000gram bij uw dierspecialzaak.

EEN PRODUKT VAN LOKZO-BRUNSSUM

A. P. v. GILS

Abcovenseweg 19 - Goirle
Telefoon 04247-1579/1328

In- en verkoop van alle soorten siervogels. Speciaal Australische Vinkjes en Parkieten

Geopend dagelijks 9 tot 12 uur en 13.30 tot 18.00 uur.
Zaterdags tot 16.30 uur - Zondags 10 tot 12 uur.

"ANIMALI"

INTERNATIONAAL VOGEL- EN APENPARK
POSTBUS 291 - ROOSTENLAAN 303
TELEFOON 040-113738 - EINDHOVEN

STEEDS VOORRADIG EEN
RUIME COLLECTIE TROPISCHE
EN ANDERE PARKVOGELS

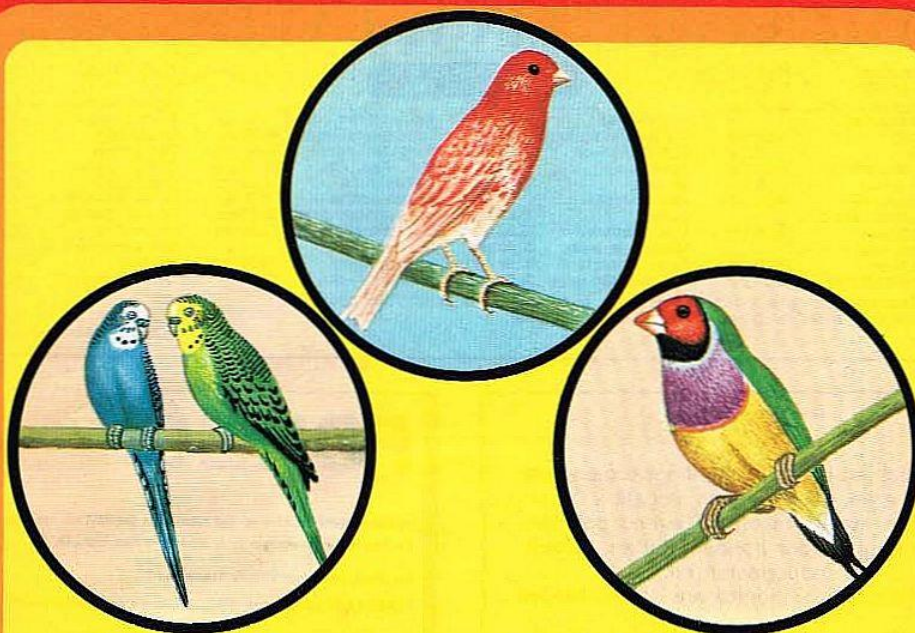
Vraagt onze uitgebreide nieuwe prijslijst

Vogelliefhebbers bezoekt ons park!

Verkoop ook gedurende het weekeinde!

CéDé

eivoeders

Basisopfokvoer voor de "doe-het-zelver"

Witte Molen brengt een geheel nieuw opfokvoer voor kanaries, parkieten, en tropische vogels. Basisopfokvoer wordt volgens een geheel nieuw procedé - Expanderen - samengesteld. Daardoor worden eiwitten zeer licht verteerbaar, wat vooral belangrijk is voor jonge vogels, bij hen is de behoefte aan - Optimale Groeistoffen - het grootst. Geëxpandeerde voedingstoffen geven een maximaal benuttingseffect. Basisopfokvoer kan naar keuze worden aangevuld met gepelde haver, negerzaad, gekiemd zaad, gekookt ei, geraspte appel of wortel, fijngehakte groenten enz. Door onze voedingsdeskundige is het gehalte en de verhoudingen van - Vitaminen en Sporenelementen - nauwkeurig bepaald.

Analyse:

Ruw Eiwit min. 13,2% - Verteerbaar Eiwit min. 12,8% - Vet min. 8% - Zetmeel en suiker min. 49% - Vocht max. 12% - Ruw celstof max. 1,75% - Minerale stof max. 6%.

Toegevoegd per kg.:

Vitamine A. 16.000 IE, D3. 2000 IE, E. 6 mgr., K3 2 mgr., B1.1, 3 mgr., B2. 6,5 mgr., B6. 1,3 mgr., Nicotinezuur 40 mgr., Panthoteenzuur 10 mgr., Vit. B 12 0,025 mgr., Folinezuur 0,6 mgr., Choline Chloride 450 mgr., D.L. Methionine 650 mgr., IJzer 26 mgr., Mangaan 90 mgr., Koper 13 mgr., Zink 39 mgr., Jodium 1,35 mgr., Kobalt 4 mgr.

witte
molen

basisopfokvoer

verkrijgbaar in voordeelverpakkingen
van 2 kg f. 6,15 en 3½ kg f. 10,20
bij uw dierenspecialzaak!